

Mångfaldsbarometern 2024

Ansvariga:

Fereshteh Ahmadi, professor i sociologi, Högskolan i Gävle

Andreas Önver Cetrez, professor i religionspsykologi, Uppsala universitet

September 2024

Innehållsförteckning

1.	Inledning.....	3
2.	Sammanfattning.....	4
3.	Metod.....	7
4.	Socialt umgänge med människor med utländsk bakgrund.....	9
5.	Attityder till invandring och invandrares rättigheter.....	11
6.	Nya Stora Mångfaldsindex.....	18
7.	Attityder till mångfald ur ett arbetslivsperspektiv	26
8.	Attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv.....	34
9.	Attityder till mångfald ur ett kultursperspektiv.....	44
10.	Attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv.....	47
11.	Bortfallsredovisning.....	58

1. Inledning

Genom Mångfaldsbarometern har attityder till etnisk mångfald och invandring hos Sveriges befolkning kartlagts sedan 2005. Verksamma vid sociologiska institutionen vid Uppsala universitet startade studien detta år och har sedan genomfört den med årliga undersökningar, alltid med ett nytt riksrepresentativt urval, från 2005 till 2013. Därefter övertog Högskolan i Gävle studien och har sedan dess varit ansvarig för att genomföra samma typ av studie. En ny tioårig fas av studien startades 2016, med undersökningar endast vartannat år; 2016, 2018, 2020, 2022 och 2024.

De flesta frågeställningar i årets undersökning är oförändrade sedan tidigare studier (2005–2014) för att kunna följa upp olika tidsserier, men vissa frågeställningar har modifierats i de senare studierna (2016–2024) och kan därför bara jämföras med dessa år. Det finns även helt nya frågor från 2022 som bara går att jämföra med detta år. En del frågor från det ursprungliga frågeformuläret har helt tagits bort.

Genom att regelbundet presentera resultat från denna återkommande studie vill initiativtagarna bidra till en diskussion i detta ämne. Tidsstudier om de aktuella attityderna kan bidra till en större förståelse för etnisk mångfald i samhället, vilket är mycket viktigt då resultaten kan få en stor betydelse för det framtida svenska samhället och dess utveckling.

Urvalet för Mångfaldsbarometern har även detta år beställts från SPAR och bruttourvalsstorleken uppgick denna gång till 6000 slumpmässigt utvalda individer. Nettourvalsstorleken i årets mätning uppgår till 1171 individer, vilket innebär en svarsfrekvens på 20 procent. Datainsamlingen skedde även detta år med ett postalt utskick av Postnord, och fältperioden pågick under april-juni 2024.

Genomgående i rapporten syftar ”svenskarna” eller ”den svenska befolkningen” på alla människor inom åldersintervallet 18–75 år, som är folkbokförda i Sverige 2024, oavsett om individen är etnisk svensk eller har annan etnisk bakgrund. Attityderna som studien handlar om syftar på människor som invandrat till Sverige, och dessa benämns ”utrikesfödda”, ”människor med utländsk bakgrund” eller ”invandrare”. I rapporten presenteras också attityderna till mångfald nedbrutet på olika subgrupper. Analysen med resultatet nedbrutet på partisympatier skall dock ses med viss försiktighet avseende de exakta procentsiffrorna, då baserna för de med partisympatier för de mindre partierna; KD, L, C respektive MP är mindre än 75 individer.

Fereshteh Ahmadi, professor i sociologi vid Högskolan i Gävle, är sedan 2013 ansvarig för Mångfaldsbarometern, och numera tillsammans med Andreas Önver Cetrez, professor i religionspsykologi vid Uppsala universitet.

Rapporten är finansierad av Högskolan i Gävle och Centralförbundet för Socialt Arbete (CSA).

2. Sammanfattning

1. Ökad interaktion med människor från utomeuropeiska länder – men inte för alla

Även om fler svenskar fortfarande umgås mer frekvent med människor från övriga Norden eller övriga Europa, visar Mångfaldsbarometern en svag men stadig trend som tyder på ökad interaktion med personer från utomeuropeiska länder. Denna ökande interaktion inkluderar människor med bakgrund i Mellanöstern, övriga Asien, Afrika och Latinamerika. Det är dock inte en ökad andel av svenskar som nu börjat umgås med dem, utan snarare de som redan umgås och som nu gör det något oftare. Enligt årets mätning uppger 22 procent att de *dagligen* umgås med personer med utomeuropeisk bakgrund, en andel som ökat successivt sedan 2018, då endast 18 procent uppgav detta, medan andelen som *aldrig* umgås med människor med utomeuropeisk bakgrund ligger kvar på samma nivåer som tidigare.

2. Minskat stöd för nyanländas sociala och kulturella rättigheter

Stödet för att nyanlända ska få behålla sina kulturella traditioner har försvagats efter två toppnoteringar de senaste två mätningarna. Majoriteten av svenskarna, 55 procent, anser dock fortfarande att samhället bör möjliggöra för nyanlända att bevara sina kulturella traditioner, men stödet var 59 procent 2022. Vad gäller stödet för att ge nyanlända samma sociala rättigheter som för svenskar har också minskat från 69 till 64 procent 2022, och är nu den tredje lägsta noteringen för hela perioden. Detta försämrade stöd för såväl sociala som kulturella rättigheter bryter därmed en trend att attityderna var på väg till samma nivåer som före den stora invandringsvågen till Sverige 2016. Dessutom har andelen som anser att många nyanlända enbart kommer till Sverige för att utnyttja landets sociala förmåner nått en rekordnivå i år på 47 procent. Man anser även att det är för enkelt att få svenskt medborgarskap, vilket närmare bestämt 39 procent uppger, vilket också är rekordhögt för denna studie. Även andelen som anser att endast invandrare som sköter sig, har arbete och inte överutnyttjar socialförsäkringssystemet, ska få bli svenska medborgare, har också ökat, från 61 procent 2022 till 66 procent i år.

3. En växande positiv trend i attityder till mångfald har förbytts till mer negativa attityder

Enligt årets Nya Stora Mångfaldsindex har attityderna till mångfald försämrats, vilket bryter en tidigare trend med förbättrade attityder sedan 2018. Årets indexvärde är det tredje lägsta noterat sedan 2005, då detta värde endast är högre än de låga indexvärdena direkt efter den stora invandringsvågen 2016. Attityderna mot mångfald har försämrats bland såväl män som kvinnor. Intressant är att personer med endast grundutbildning nu går mot strömmen och har i stället blivit mer positiva till mångfald än de med gymnasieutbildning. Akademiker är dock fortfarande mest positiva till mångfald, men deras attityder har försämrats och skapat en negativ trend under de senaste mätningarna. Anhängare till de flesta riksdagspartierna har blivit mer negativa till mångfald sedan 2022, med undantag för Centerpartiets och Vänsterpartiets väljargrupper. Andelen personer som är positiva till mångfald enligt detta index uppgår nu till 61 procent, medan andelen negativa personer uppgår till 33 procent. De flesta av dessa personer

är dock bara svagt positiva respektive negativa, enligt indexberäkningen. Andelen positiva har således minskat med tre procentenheter sedan 2022, medan andelen negativa i stället ökat med två procentenheter. Generellt sett är det boende i mindre samhällen eller på landsbygden, låginkomsttagare och de som inte har hemmavarande barn, som är de mest negativa till mångfald.

4. Allt starkare stöd till mångfald på arbetsmarknaden

Andelen svenskar som har positiva erfarenheter av att arbeta eller studera med kollegor med utländsk bakgrund uppgår till 78 procent, vilket är den högsta uppmätta andelen i denna barometer(!). Det finns såväl en kortsiktig som långsiktig trend med en större andel personer som har dessa positiva erfarenheter. Detta ökande stöd gäller främst kvinnor, även om män, enligt en långsiktig trend, allt oftare rapporterar positiva erfarenheter. Årets ökning går främst att finna bland de två medelåldersgrupperna, och inte bland den yngsta eller äldsta åldersgruppen, som i stället blivit något mer negativa. De unga utmärker sig inte längre som den åldersgrupp som har störst andel med positiva erfarenheter. Dessutom finns det rekordstora andelar med dessa positiva erfarenheter bland såväl gymnasie- som högskoleutbildade personer. För övrigt så skiljer sig Sverigedemokraternas väljare åt från de övriga väljargrupperna vad gäller dessa erfarenheter då betydligt färre har goda erfarenheter, men denna väljargrupp uppvisar i stället en trend mot allt större andelar med positiva erfarenheter.

Svenskar blir alltmer övertygade om att invandrare bör ha samma arbetsvillkor som svenskar och att utländsk arbetskraft behövs för att säkra servicen inom vården, samt höja kompetensnivån generellt i samhället. Dessutom fortsätter ett mycket svagt stöd för tanken om att invandrare skulle ta svenskarnas jobb, vilket en av tio svenskar anser. Andelen svenskar som föredrar svenska kollegor ligger dock kvar på 25 procent, vilket också är ett genomsnitt för hela MB:s mätperiod, och har därmed ett visst avstånd ifrån toppnoteringen på 29 procent år 2020.

5. Attityder till bostadsområden med människor från Afrika och Mellanöstern når bottennivåer

Andelen som föredrar svenska grannar uppgår till 36 procent av svenskarna, och indexvärdet för denna fråga ligger i år på 2,0. Det är visserligen en viss uppgång från 1,9 2022, men 2,0 är också medelvärde för hela mätperioden sedan 2005, och det finns heller inga noterbara trender i denna fråga under mätperioden, vare sig på kort eller lång sikt. Däremot har den äldre åldersgruppens attityder förbättrats, och lett till en trend mot att bli alltmer positiva till att inte bara föredra svenska grannar.

Däremot är det allt fler som anser att bostadsområden med människor från Afrika och Mellanöstern uppvisar större sociala problem och högre kriminalitet. Andelen som har dessa åsikter har nu nått rekordnivåer på 47 procent respektive 52 procent. Likaså finns det rekordstora andelar av svenskarna som skulle överväga att flytta om de fick grannar från just dessa delar av världen.

Socioekonomiska faktorer framhålls återigen som den främsta orsaken till skjutningar på olika platser i landet, men den näst vanligaste orsaken har ökat med sex procentenheter, från 67 till 73 procent,

nämligen att skjutningarna skulle främst bero på inlärningsproblem inom vissa familjer (på grund av religion, våld eller kultur i familjen).

6. Betydligt färre anser att människor med utländsk bakgrund berikar Sverige kulturellt

Fortfarande anser en majoritet, 68 procent, av svenskarna att människor med utländsk bakgrund berikar Sverige kulturellt. Men detta innebär en kraftig tillbakagång med sex procentenheter från 2022! Samtidigt som denna tillbakagång noteras, så anser rekordmånga, 49 procent, som är en tangering från 2016, att den kulturella mångfalden medför att vissa svenska värderingar går förlorade. Det är tydligt att detta utgör en negativ trend gällande mångfald och kultur, då allt fler delar denna kulturella oro.

7. Stabila negativa attityder till religion och mångfald - och ökat motstånd mot islamska friskolor

Mångfaldsindex för religion och mångfald ligger i år på 2,9, vilket matchar indextalet från 2022 och indikerar stabil hållning gentemot religion och mångfald. Detta index har legat på mellan 2,8 och 3,0 sedan 2014, vilket visar på en stabilitet i dessa attityder. På lång sikt, från och med 2005, kan man dock urskilja en ökande motvilja mot religion och mångfald, och denna motvilja har stabiliserats på högre nivåer.

Motståndet mot att religion är offentlig visas genom att svenskarna anser att religiös tillhörighet, oavsett religion, ska vara en privatsak, och att den därmed inte ska påverka arbetsituationen. Hela 82 procent av svenskarna håller med om detta, medan endast åtta procent tar avstånd. Däremot har andelen ökat från 55 procent år 2022 till 64 procent år 2024 bland dem som anser att det finns religioner vars värderingar kolliderar med mänskliga rättigheter. Nästan samtliga, 97 procent, av de som håller med om denna kollision, nämner islam som en religion som inte kan förenas med mänskliga rättigheter.

Attityderna gentemot islamska friskolor har också hårdnat. En rekordstor andel, 75 procent, anser att dessa friskolor motverkar integration i det svenska samhället, vilket motsvarar en ökning med fyra procentenheter från 2022. Dessutom anser 66 procent att muslimska kvinnor i Sverige är mer förtryckta än andra kvinnor, vilket är den högsta andelen som har haft denna uppfattning, även om attityderna har varit relativt stabila över hela mätperioden. När det gäller förbud mot heltäckande slöjor, instämmer 71 procent att det bör ske på arbetsplatsen och 48 procent på allmän plats. Detta innebär hårdnande attityder till användande av denna typ av slöja med 3–4 procentenheter från 2022. Stödet för att skilja muslimer från islamister i mediabeskrivningen har också förstärkts, när nu 64 procent instämmer till detta, jämfört med 60 procent 2022. Detta stöd är särskilt starkt bland akademiker, men har också ett starkt stöd hos en majoritet hos samtliga riksdagspartiers väljargrupper.

3. Metod

Målgruppen

Målgruppen för denna studie är, och har alltid varit, alla vuxna individer som är folkbokförda i Sverige vid tillfället för inhämtandet av urvalet från SPAR i mars, och som återfinns inom åldersintervallet 18–75 år. Begreppet ”svenskarna” eller ”den svenska befolkningen” syftar därför genomgående i rapporten till denna målgrupp.

Urval

För att få bästa tänkbara representativitet och slumpmässighet för Mångfaldsbarometerns urval så valde initiativtagaren till Mångfaldsbarometern, den bortgångne Orlando Mella, professor i sociologi och lärare i metod, vid Uppsala universitet, alltsedan starten 2005, att arbeta med ett sannolikhetsurval som tagits fram via det offentliga SPAR registret. Urvalsstorleken har alltid uppgått till mellan 600 och 1200 individer för varje mättillfälle. Urvalsstorleken denna mätning uppgår till 1171 individer.

Det beställda bruttourvalet från SPAR bestod denna gång av 6 000 individer. Det innebär att svarsfrekvensen för årets mätning uppgår till 20 procent (se fullständig bortfallsredovisning samt urvalsbeskrivningar av samtliga urval sedan 2005 i slutet av rapporten).

För att få ett så naturligt urval som möjligt, utan påverkan av olika vägningsprinciper, där vissa svarande individers resultat blir överrepresenterat, valde professor Mella redan från starten 2005 att arbeta med ett naturligt ovägt urval. Eftersom urvalen inte har viktats mot befolkningens struktur i de tidigare mätningarna 2005 - 2022 så har inte heller årets urval vägts mot den faktiska svenska populationen för att vara konsekvent över tiden. Detta då studiens fokus främst är att fånga upp förändringar över tiden. Efter Mellas bortgång har hans principer med urvalshandlingen efterlevts.

Det insamlade urvalet vid de olika mätningarna har också överensstämt relativt väl med fördelningen av kön, ålder och utbildningsnivå för den svenska befolkningen. Det har dock ända sedan 2005 förekommit en viss överrepresentation av kvinnor, äldre och universitetsutbildade i urvalet. De senaste två mätningarna har även partitillhörighet tagits med som bakgrunds- och kontrollvariabel. Fördelningen enligt partisympatier i urvalet stämmer relativt väl överens med Verians sammanvägda opinionsmätning för april då datainsamlingen för denna studie gjordes. Dock skall resultat med baser från väljargrupperna från de mindre partierna; KD, L, C och MP analyseras med försiktighet, då det är färre än 75 individer som baser för respektive väljargrupp.

Datainsamlingen

Det postala utskicket för denna mätning gjordes åter med hjälp av Postnord. Utskicket skedde första veckan i april innehållande informationsbrev, enkät och ett frankerat svarskuvert från Högskolan i Gävle. Undersökningen stängdes den 21 juni 2024. Den totala datainsamlingsperioden uppgick därmed till drygt 12 veckor.

Felmarginaler

Professor Mella valde redan 2005 och framåt att resultaten från denna barometer *inte* skulle presenteras som statistiskt signifikanta förändringar från ena året till det andra. Han ville i stället att trender i datamaterialet skulle redovisas, dvs om det hade skett en ökning eller minskning av andelen som tycker på ett speciellt sätt, oavsett om förändringarna låg innanför eller utanför felmarginalen. Detsamma gällde alla beräknade index. En trend skulle kännetecknas av minst två stigande eller fallande värden efter varandra.

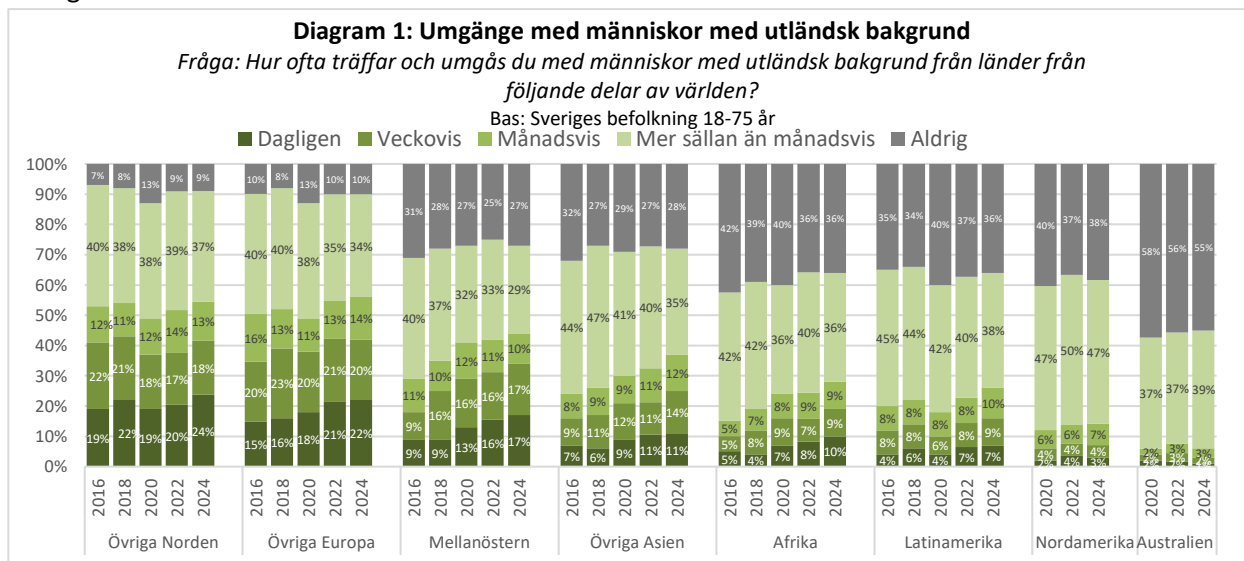
Trots detta är det relevant att informera om felmarginalernas gränser. I denna studie med en urvalsstorlek på 1171 individer ligger felmarginalen för ett resultat på 50 procent på +/- 2,9 %-enheter, vilket innebär att det sanna resultatet för den faktiska befolkningen med 95 procents säkerhet återfinns inom intervallet 47,1 – 52,9 %. Resultat kring 10 eller 90 procent har en felmarginal på +/- 1,8 %-enheter, vilket innebär att det sanna resultatet för hela befolkningen med 95 procents säkerhet återfinns inom intervallet 8,2 % - 11,8 % eller 88,2 – 91,8 %. Ett exempel: När ett resultat från 2022 jämförs med 2024 års resultat så bör resultat för 2024 kring 50 procent vara minst tre procent högre eller lägre för att vara statistiskt signifikant jämfört med 2022. Resultat kring 10 och 90 procent bör vara minst två procentenheter högre eller lägre för att vara en statistiskt säkerställd förändring.

4. Socialt umgänge med människor med utländsk bakgrund

Socialt umgänge med utomeuropéer fortsätter att öka

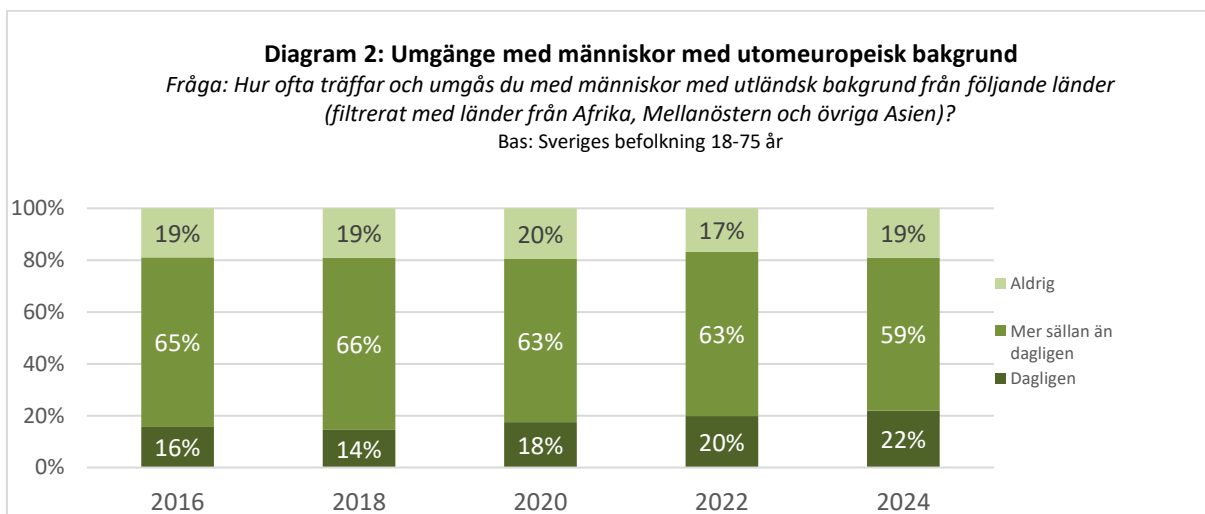
Socialt umgänge med människor med utländsk bakgrund kan variera på många olika sätt beroende på individernas kulturella bakgrund, personlighet och gemensamma intressen. Det kan inkludera aktiviteter såsom sport, matlagning, konst och musik, samt språk- och kulturutbyten, och att delta i kulturella evenemang som festivaler, konserter eller konstutställningar.

En trend visar att svenskar vanligtvis umgås med människor från övriga Norden och övriga Europa. Under pandemin gick interaktionen med människor från övriga Europa ned något, men nu uppger 55 procent att de umgås med människor från övriga Norden, och 56 procent med personer från övriga Europa, vilket är de högsta siffrorna sedan 2016. Svenskar umgås också allt oftare med människor från Mellanöstern eller övriga Asien. Umgänget med dessa grupper har ökat från år till år sedan 2016, och det skedde inte någon nedgång under pandemin. Idag har 44 respektive 37 procent av svenskarna ett umgänge åtminstone någon gång i månaden med människor i Sverige med bakgrund i Mellanöstern och övriga Asien. Det finns även en ökning av umgänge med människor från Afrika och Latinamerika, då 37 procent umgås med människor med latinamerikansk bakgrund åtminstone på månadsbasis, och 28 procent med människor med afrikanskt ursprung. Generellt sett har umgänget med människor från andra regioner ökat bland svenskar, med undantag för en tillfällig nedgång i umgänget med Latinamerikaner på grund av pandemin. Umgänget med personer från Australien och Nordamerika förblir stabilt, vilket kan förklaras av det relativt låga antalet australiensare och nordamerikaner i Sverige.

De som redan umgås med människor med utomeuropeisk bakgrund – umgås mer

Diagrammet nedan visar att det har skett en viss ökning i Sverige bland dem som träffar människor med utomeuropeisk bakgrund varje dag, och det finns en tydlig trend från 2018 att så är fallet. Under 2018 var det 14 procent och 2024 är det 22 procent, en ökning med åtta procentenheter. Men tar man även med i beräkningarna andelen som uppger att man aldrig umgås med människor från antingen Afrika, Mellanöstern eller övriga Asien, så ligger den andelen stabilt över tid. Det innebär att det snarare är de som mer sällan träffat utomeuropéer som nu allt oftare träffar och umgås med dem. Andelen som aldrig träffar människor med utomeuropeisk bakgrund är cementerad kring 19 +/- 2 procent.

Det är ingen skillnad mellan män och kvinnor sett till hur ofta man umgås med människor med utomeuropeisk bakgrund. Sett till ålder så är det ingen noterbar skillnad mellan grupperna under 65 år (mellan 26 och 29 procent uppger denna dagliga kontakt), medan endast åtta procent bland dem i åldern 65–75 år uppger detta umgänge. Svarsmönstret känns igen från tidigare mätningar.

Utbildningsnivå eller inkomstklasser korrelerar med hur ofta man har detta umgänge. Ju högre utbildning eller högre inkomst man har, desto oftare träffar man människor med utomeuropeisk bakgrund. Bland de med högskoleutbildning uppger endast 13 procent att man aldrig umgås med denna grupp i samhället, medan siffran för de som är 65–75 år betydligt högre, så mycket som 36 procent umgås aldrig med gruppen med utomeuropeisk bakgrund. Och det är framför allt människor som är födda i annat land i Norden än Sverige som uppger detta, dvs Finland som är den största invandragruppen från Norden.

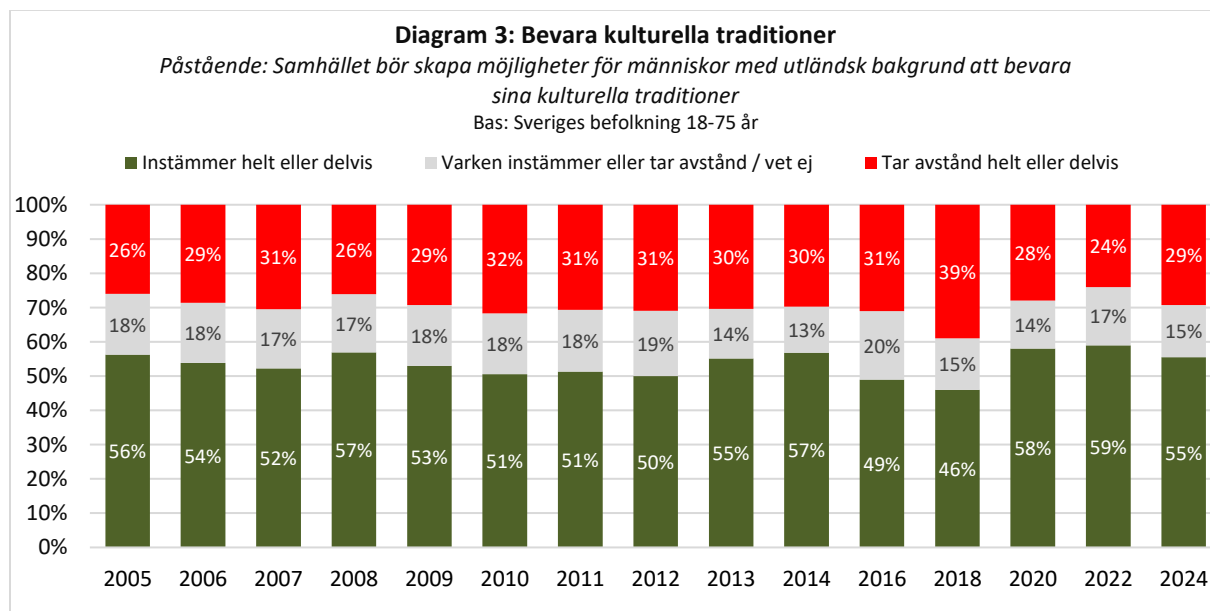
De som oftare uppger att man *aldrig* träffar människor med utomeuropeisk bakgrund, är grupperna ålderspensionärer (37%), de som röstar på SD (35%), de som bor i mindre samhälle/landsbygd (33%), den brokiga gruppen sjukskrivna/förtidspensionärer/arbetsökande (31%) och låginkomsttagare (23%).

5. Attityder till invandring och invandrares rättigheter

I detta kapitel redovisas svenskarnas attityder till invandring och vilka rättigheter nyanlända borde ha, men också deras attityder till orsaken till denna invandring och hur starka vissa fördomar är om nyanlända.

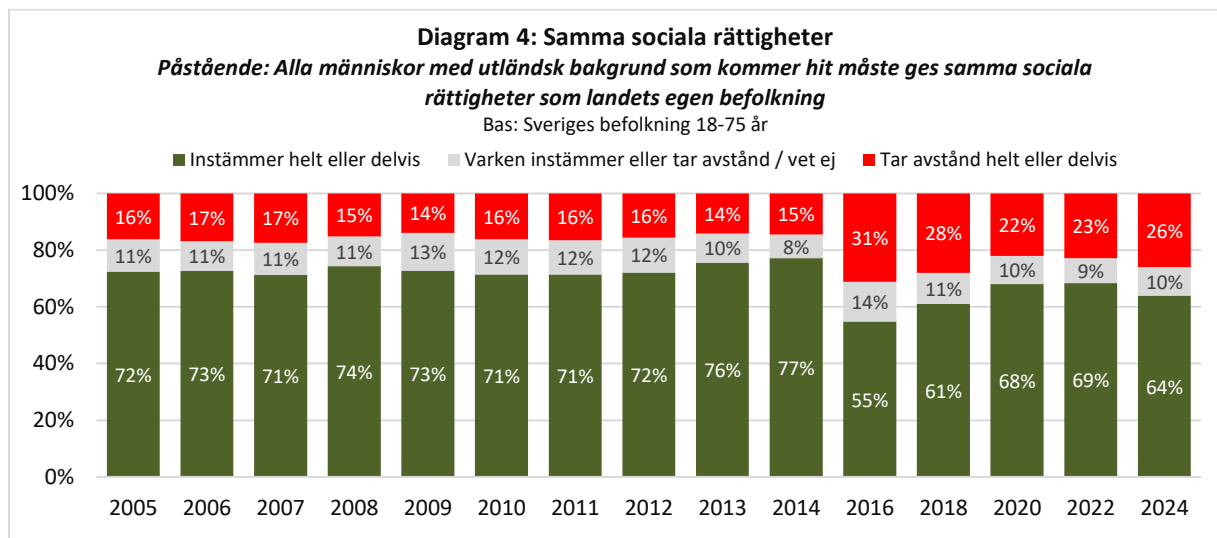
Positiv trend bruten om att nyanlända ska kunna bevara sina kulturella traditioner

Andelen som är positiv till att nyanlända ska kunna bevara sina kulturella traditioner minskar i årets mätning, men det är ingen negativ trend. Det är dock fortfarande en majoritet (55%) av människor boende i Sverige som återigen instämmer att det svenska samhället bör skapa möjligheter för människor med utländsk bakgrund att kunna bevara sina kulturella traditioner. Men toppnivåerna under 2020 och 2022 har nu gått tillbaka till mer "normala" nivåer sett till tidigare resultat, då genomsnittet för hela perioden är 54 procent. Andelen som tar avstånd är 29 procent, bara en procent från genomsnittet, 30 procent, vilket visar på en stabil andel som är negativa till stöd för invandrare att bevara sina traditioner. SDs väljare urskiljer sig då endast 20 procent instämmer med att dessa kulturella traditioner bör bevaras.

Försämrade attityder till jämlika sociala rättigheter i Sverige

Sedan 2014 och tidigare var en mycket stor del av befolkningen positivt inställda till att människor i Sverige ska ha samma sociala rättigheter oavsett om man är född i Sverige eller om man är utlandsfödd. Nästan åtta av tio var av denna uppfattning. Detta kan sägas vara ett talande exempel på tanken om jämlikhet hade slagit igenom i Sverige. Detta resultat förändrades dock kraftigt under den stora flyktingvågen 2015. Därefter, sedan 2018, har attityderna återigen börjat bli mer positiva till att alla i Sverige skall ha samma sociala rättigheter. Årets mätning 2024 visar dock på ett trendbrott av attityderna i denna fråga och resultatet på 64 procent ligger nu markant lägre än förra mätningen, men också lägre än genomsnittet på 70 procent för Mångfaldsbarometerns tidigare resultat. Trenden har således inte fortsatt upp mot tidigare nivåer 2014 utan minskar nu i stället med hela fem procentenheter.

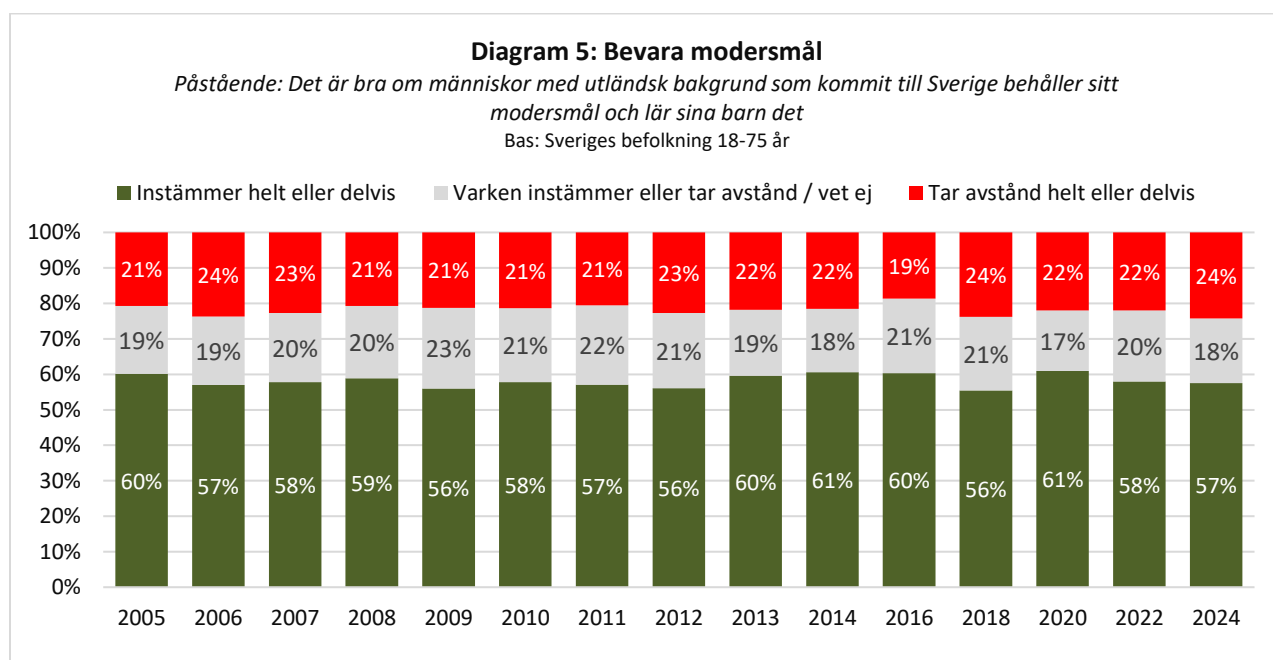

Andelen som tydligt tar avstånd till detta påstående om sociala rättigheter når det tredje högsta uppmätta resultat, nämligen 26 procent, och andelen som tar avstånd från detta påstående uppvisar en ökande trend från 2020, och ligger nu klar över genomsnittet på 20 procent för hela mätperioden. Noterbart är att andelen som instämmer med detta påstående har minskat, och andelen som tar avstånd har ökat, vilket innebär att andelen som varken instämmer eller tar avstånd, eller inte har någon uppfattning alls, är stabil.

Sett till olika samhällsgrupper så instämmer studenter (88%), kvinnor (70%), de som är boende i storstadsområden (69%), låginkomsttagare (69%), samt väljare tillhörande V (90%), MP (85%), C (84%) och S (75%) i detta påstående högre än genomsnittet. Endast 28 procent av SD:s väljare känner likadant.

Svag negativ trend om att det vore bra om nyanlända bevarar sitt modersmål

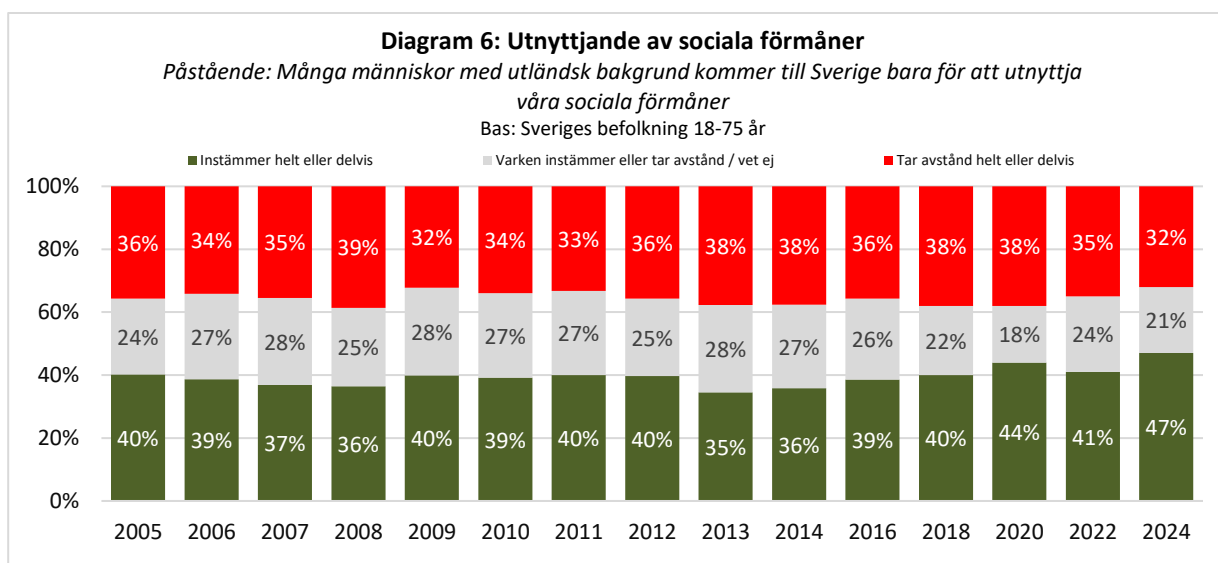
En majoritet har sedan 2005 instämt helt eller delvis med att det är bra att människor som kommer till Sverige behåller sitt modersmål och lär sina barn det. Årets resultat på 57 procent innebär visserligen en mycket svag negativ trend på kort sikt sedan 2020, men attityderna ligger fortfarande mycket nära det totala genomsnittet på 58 procent för hela mätperioden.

Kvinnor är betydligt mer positiva till bevarandet av modersmålet än män, 66 mot 47 procent. Detsamma gäller högutbildade, 65 procent medan bara 47 procent inom gymnasiegruppen. Annars är även här storstadsborna mer positiva, 66%, än de från landsbygden, 42 %. Studenter är dock den grupp som är mest positiva, 79%. De väljare som instämmer oftare än genomsnitt med detta påstående är väljare till V 90%, MP 79%, C 78% och S 65%. Bland L:s väljare så ligger andelen som instämmer till detta påstående under genomsnittet 53 procent, dvs KD:s väljare 48% och M:s väljare 41%. Bland SD:s väljare är det endast 24% som instämmer till detta påstående om att det är bra att människor från andra länder som kommit till Sverige behåller sitt modersmål och dessutom lär sina barn det.

Fördomen om att människor kommer till Sverige för att utnyttja sociala förmåner når rekordnivå

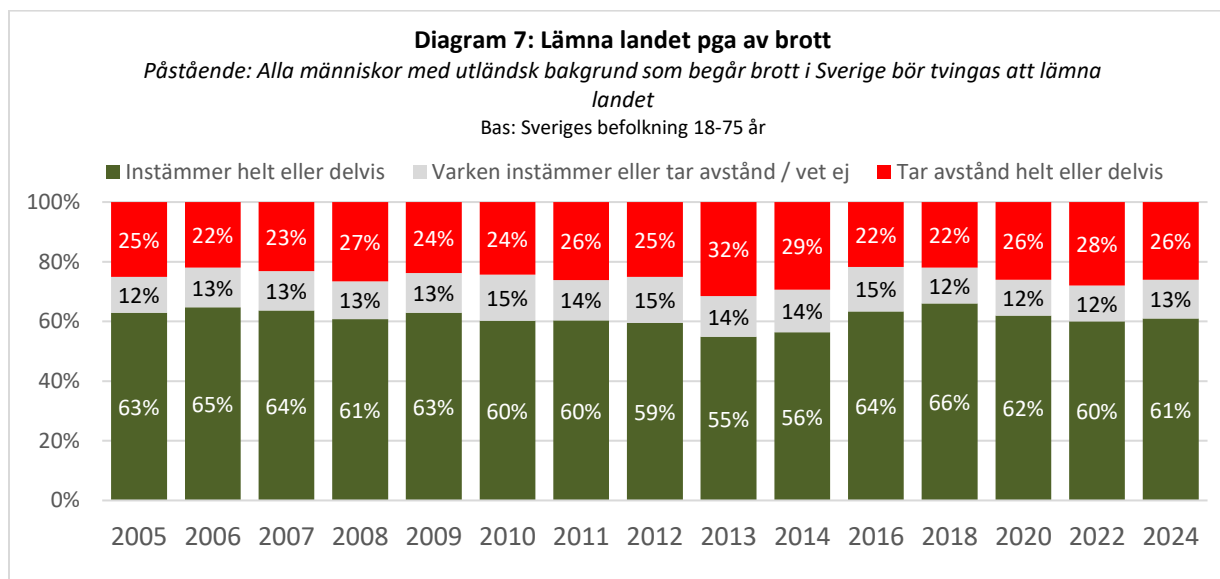
Det finns en fördom om att människor med utländsk bakgrund bara skulle välja Sverige för att utnyttja de sociala förmånerna som finns i landet. Andelen som instämmer med detta påstående har ökat succesivt sedan 2013, då endast 35 procent instämde. Årets siffra på 47 procent innebär den högsta uppmätta siffran under Mångfaldsbarometerns historia sedan 2005. Det innebär en kraftig ökning från förra mätningen 2022 och signifikant högre än det tidigare rekordet från 2020. Genomsnittet för hela perioden ligger på 39 procent, så årets resultat är dessutom klart över genomsnittet. Det är dock fortfarande ingen majoritet av den svenska befolkningen som har denna fördom om invandrare.

En majoritet av männen instämmer med detta påstående, men också en majoritet av de med grundskole- eller gymnasieutbildning. Detsamma gäller de boende i mindre samhällen eller landsbygd. Noterbart är att också en majoritet av högutbildade tycker detta, och framför allt egna företagare. De partiets väljare som instämmer i högre grad än genomsnittet är väljarna till SD 90%, KD 70% och M 64 % medan väljare från L 42%, S 33%, C 22% och MP 21% och V 15%, instämmer i mindre grad än genomsnittet. Osäkra väljare instämmer i något högre grad än genomsnittet med sina 50 %.

Stabila attityder till utvisning av de med utländsk bakgrund som begår brott

Efter 2013 och 2014 års mätningar med lägre mätvärden runt andelen på 55 procent och förbättrade attityder till mångfald i denna fråga, så försämrades attityderna återigen 2016, efter den stora asylinvandringen, och även under 2018. Men efter 2018 så har attityderna legat stilla. Dock finns det fortfarande en klar majoritet på 61 procent som instämmer med detta påstående, helt eller delvis. På lång sikt tangerar för övrigt också årets resultat med genomsnittet för samtliga mätningar sedan 2005.

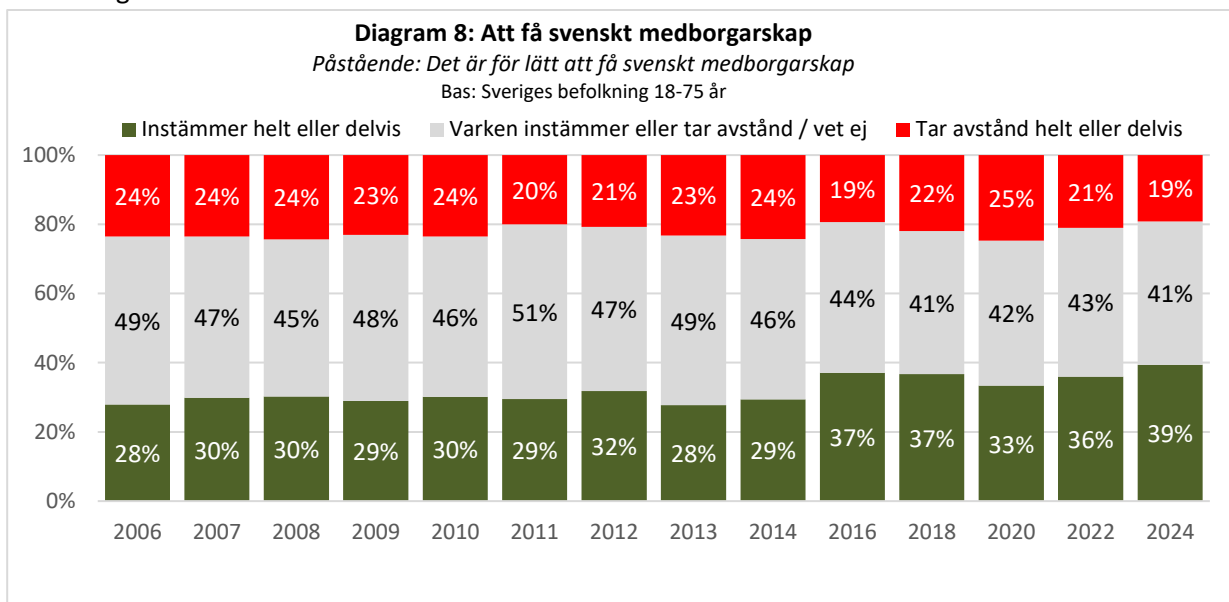

Män och kvinnor är i denna fråga ungefär lika negativa, då 60% av kvinnorna och 63% av männen instämmer helt eller delvis. Grundskole- och gymnasieutbildade är betydligt mer negativa än högskoleutbildade, 69% respektive 70% mot 55%. Storstadsborna skiljer sig och är betydligt mer positiva än de övriga boende grupperna. Återigen är studenterna de mest positiva, då bara 38 % instämmer till detta påstående. Egna företagare och ålderspensionärer, 70% respektive 71%, är de mest negativa samhällsgrupperna som instämmer med detta påstående.

De väljare som instämmer i högre grad än genomsnittet är fortfarande väljarna till SD 92%, M 75 %, KD 65% och L 61%, medan väljare från S 55%, C 41%, MP 27% och V 21% instämmer i lägre grad än genomsnittet. Osäkra väljare instämmer också i högre grad än genomsnittet med 70 %.

Rekordstort stöd för att det är för lätt att få svenskt medborgarskap

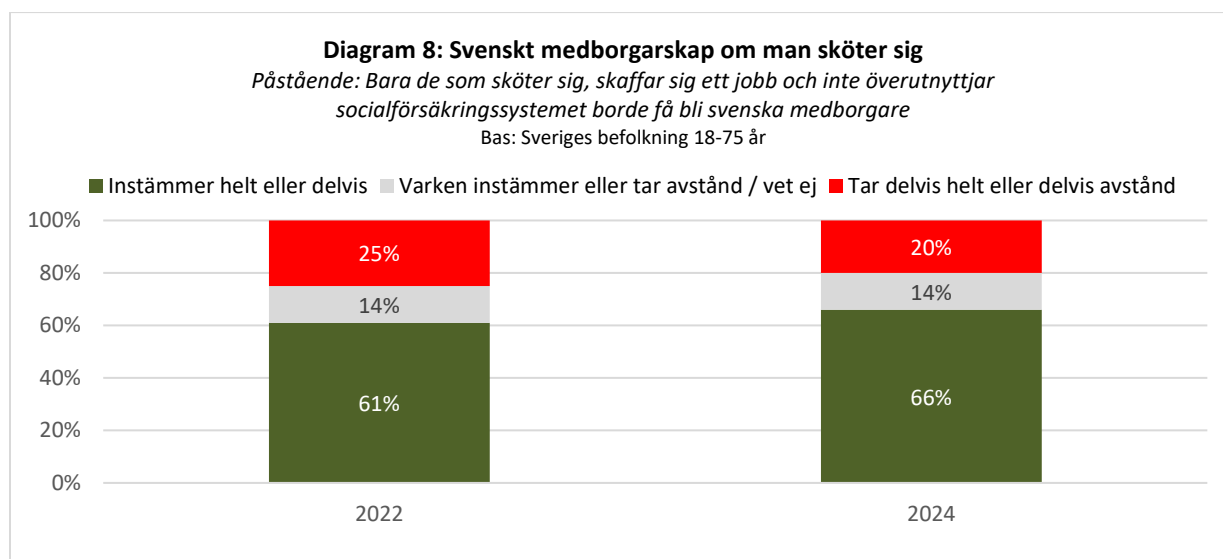
Nästan 4 av 10 bland människor som bor i Sverige, 39 procent, anser att det är för lätt att få svenskt medborgarskap 2024. Det är ett rekordstort stöd för dessa attityder, då t o m resultaten åren efter 2016 överträffas, och det är samtidigt en stigande trend sedan 2018, dvs med två mätningar efter varandra där attityderna hårdnat. Sett från en jämförelse med genomsnittet för hela perioden, som ligger på 32 procent, är årets andel på 39 procent också relativt hög. Det är fortfarande intressant att en mycket stor andel genom åren, idag 41 procent, varken instämmer eller tar avstånd, alternativt svarar vet ej, på denna fråga.

Männen är betydligt mer negativa i denna fråga, 48% instämmer och bara 32% bland kvinnor. Högskoleutbildade är något mindre negativa än övriga. Storleken på stad man bor i har knappt någon påverkan, däremot är inkomst viktigt. Höginkomsttagare är betydligt mer negativa än låginkomsttagare, 47 % mot 30%. En annan samhällsgrupp som också är väldigt negativ är egna företagare. Det är stor skillnad bland väljargrupperna då SD:s och M:s väljare instämmer i mycket större utsträckning, 78% respektive 64%. KDs och Ls väljare är inte långt därefter, 52% och 44%. Bland S och C väljare är stödet endast 26% respektive 25%, och för MP:s väljare bara 17%, medan stödet bland Vs väljare uppgår till endast ynka 3 %, dvs knappt någon. Osäkra väljare följer genomsnittet på 39 %.

Starkare stöd för att ge svenskt medborgarskap bara om vederbörande sköter sig

Så många som två av tre, 66 procent, instämmer med att bara dem som uppfattar sig som att de sköter sig, dvs skaffar ett arbete och inte överutnyttjar socialförsäkringssystemet borde få bli svenska medborgare. Sedan förra mätningen 2022, har dessa attityder klart stärkts, närmare bestämt med fem procentenheter. Detta stämmer väl med tidigare fråga om att allt fler tycker att det är för enkelt att få svenskt medborgarskap.

Återigen är män mer benägna att ställa dessa krav än kvinnor, 69% mot 63%. De med grundskole- eller gymnasieutbildning anser också detta i högre grad än högskoleutbildade, 67% och 73% jämfört med 61%. Storstadsborna utmärker sig då "bara" 58 % instämmer helt eller delvis. Denna attityd verkar korrelera väl med inkomst då ju högre inkomst man har, desto oftare instämmer man; 60 % bland låginkomsttagare och hela 71 % bland höginkomsttagare. Andra samhällsgrupper som utmärker sig är återigen egna företagare då 74% instämmer med detta krav, men bara 52 % av studenterna.

Mycket starkt stöd för detta återfinns bland SD:s och M:s väljare, 93% respektive 87%. Återigen något mindre hårda attityder bland KD:s och L:s väljare, 78 % respektive 64%. Väljarna till S och C blir ännu en gång någon typ av mittenväljare med 58% och 53% som instämmer. MP:s och V:s väljare är en klass för sig då bara 31% respektive 23% instämmer helt eller delvis med detta påstående om att det bara är de som sköter sig som ska få medborgarskap, dvs att medborgarskapet ska vara villkorat.

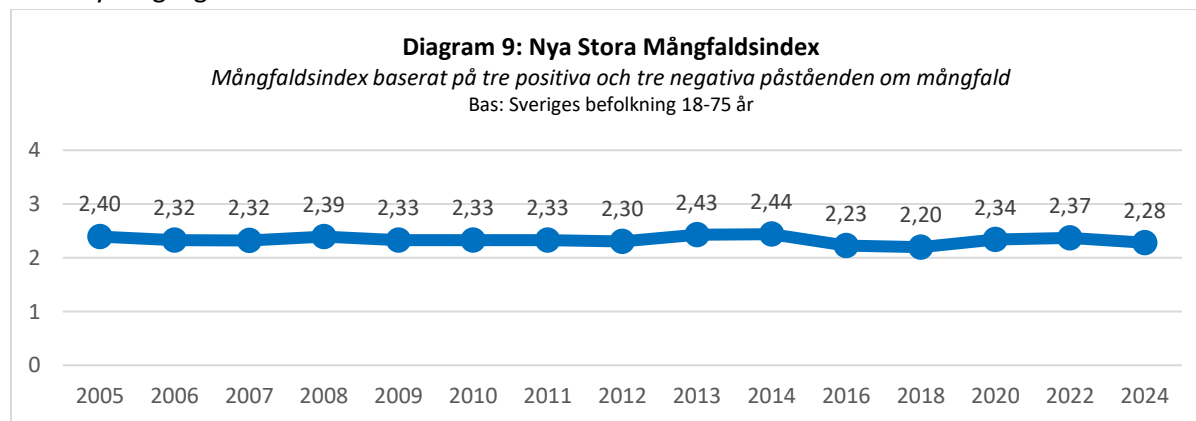
6. Nya Stora Mångfaldsindex

Med hjälp av tre positiva påståenden om mångfald "Samhället bör skapa möjligheter för människor med utländsk bakgrund att bevara sina kulturella traditioner", "Alla människor med utländsk bakgrund som kommer hit måste ges samma sociala rättigheter som landets egen befolkning", "Det är bra om människor med utländsk bakgrund som kommit till Sverige behåller sitt modersmål och lär sina barn det" och tre negativa påståenden "Ju mindre man märker av alla människor med utländsk bakgrund desto bättre är det", "Alla människor med utländsk bakgrund som begår brott i Sverige bör utvisas ur landet" och "Många människor med utländsk bakgrund kommer till Sverige bara för att utnyttja våra sociala förmåner", har Nya Stora Mångfaldsindexet över attityder till mångfald konstruerats.

Indexvärdet bygger på svarsskalan 1–5 i enkäten som gjorts om till 4–0 för de positiva påståendena och till 0–4 för de negativa påståendena. Ju högre indexvärde desto mer positiv till mångfald. Ett indexvärde på 3 motsvarar i genomsnitt att alla instämmer med de positiva påståendena i indexet, och tar avstånd från alla negativa påståenden, vilket borde vara ett mål för att få en tydligt uttalad positiv syn på mångfald ur flera perspektiv från alla i samhället. Om indexvärdet 4 uppnås så instämmer alla *helt* till de positiva påståendena och tar *helt* avstånd från de negativa, en maxvision för positiva attityder till mångfald.

Trend med förbättrade attityder till mångfald har brutits

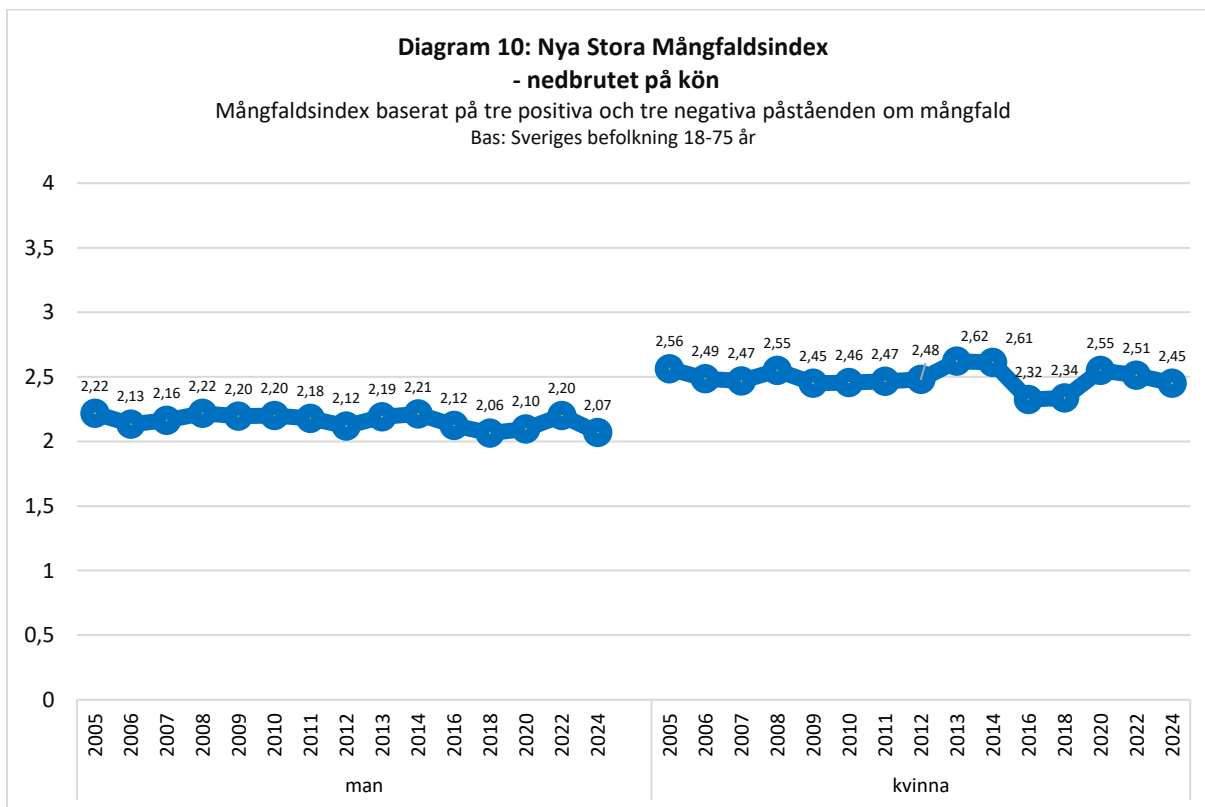
Sedan den kraftiga nedgången 2016, och med den fortsatta nedgången av indexvärdet 2018, så vände indexet uppåt i en stigande positiv trend fram till och med 2022. Attityderna hade successivt blivit bättre till mångfald då indexvärdet vänt uppåt två mätningar efter varandra. Men denna positiva trend har i år brutits då årets indexvärde åter vänt nedåt och ligger nu på 2,28. Detta värde ligger dessutom under genomsnittet för hela mätperioden som är 2,33. Och det är också det tredje lägsta mätvärdet för detta index. De enda gångerna indexvärdet har varit lägre är under mätningarna 2016 och 2018, just efter den stora flyktingvågen.

Svag negativ trend för kvinnors attityder till mångfald – och rekordstor nedgång för männens attityder

Kvinnor är, och har genom alla årens mätningar varit, något mer positiva än män till mångfald, vilket diagrammet nedan också visar. Årets indexvärde för kvinnor hamnar på 2,45. Det är lägre än genomsnittet på 2,49 för hela perioden, och det är dessutom en svag negativ trend för kvinnors attityder till mångfald med två sänkta indexvärden efter varandra. Det tangerar dessutom det tredje lägsta uppmätta indexvärdet för kvinnor. Endast åren direkt efter den stora flyktingvågen har varit lägre.

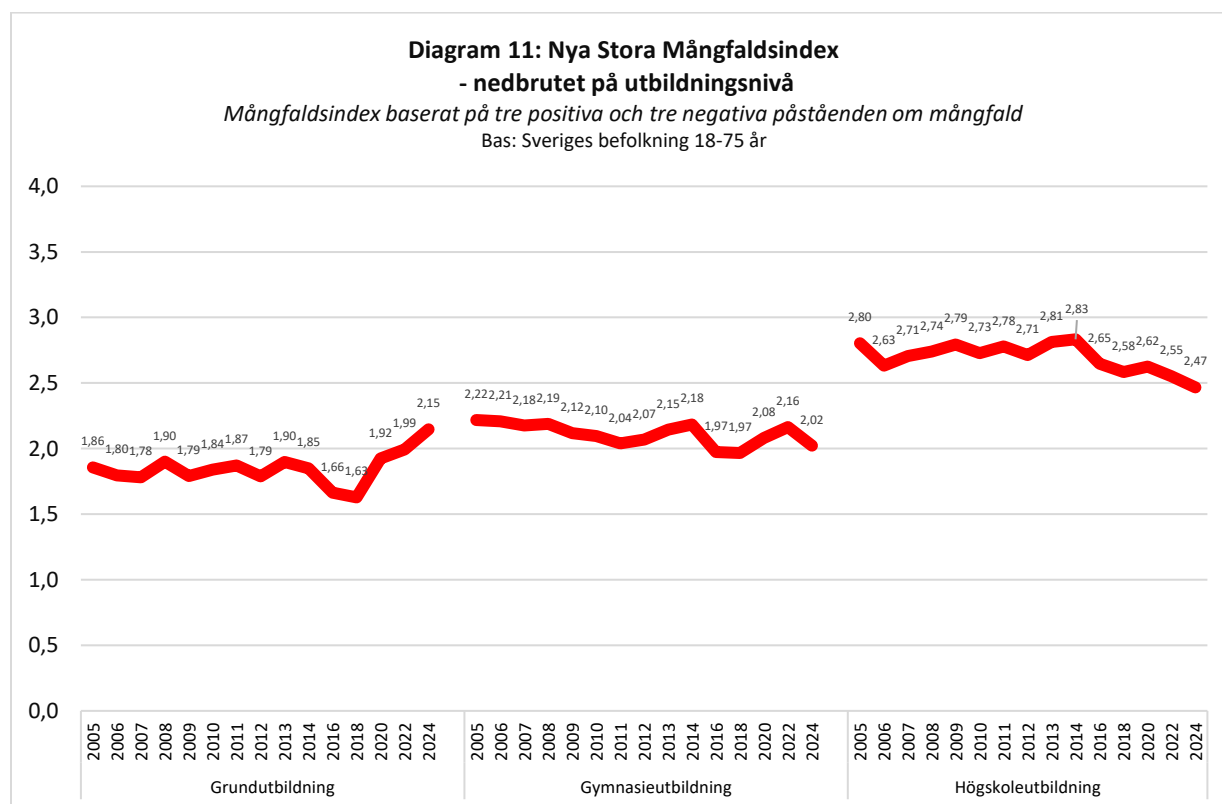
Männen uppvisade en trend fram till 2022 med förbättrade attityder till mångfald. Men männens indexvärde på 2,07 i år är det näst lägsta värdet som uppmäts, då endast 2018s indexvärde är lägre. Det är ingen negativ trend uppmätt i år, men en tydlig nedgång från 2022. Eftersom genomsnittsvärdet för detta index för män under denna period är 2,16 så ligger dessutom årets indexvärde klart lägre än genomsnittet. Noterbart att Mångfaldsbarometern aldrig tidigare haft en sådan kraftig rörelse i attityder till mångfald bland män! Viktigt att poängtera att upp- eller nedgångar i attityder till mångfald påverkas kraftigt av vad som händer tillfälligt i samhället, men också av mediabilden genom de organisationer och individer som får komma till tals i media.

Högsta indexvärde för grundutbildade – men akademikerna uppvisar det lägsta någonsin

När det gäller sambandet mellan utbildningsnivå och attityder till mångfald, är det tydligt sedan tidigare att de som har högre utbildning är de som är mest positiva till mångfald, och följaktligen de som har bara grundskoleutbildning är de som är mest negativt inställda. Detta samband har nu historiskt brutits då de med gymnasieutbildning är de som nu har de sämsta attityderna till mångfald.

Akademikerna, som är de mest positiva till mångfald, uppvisar dock en negativ trend i attityderna till mångfald. Men indexvärdet är fortfarande betydligt högre än för de övriga grupperna. Men denna negativa trend innebär också att akademikerna uppnår sin lägsta notering någonsin, 2,47! Akademikerna har aldrig varit under indexvärde 2,5 tidigare i denna barometer.

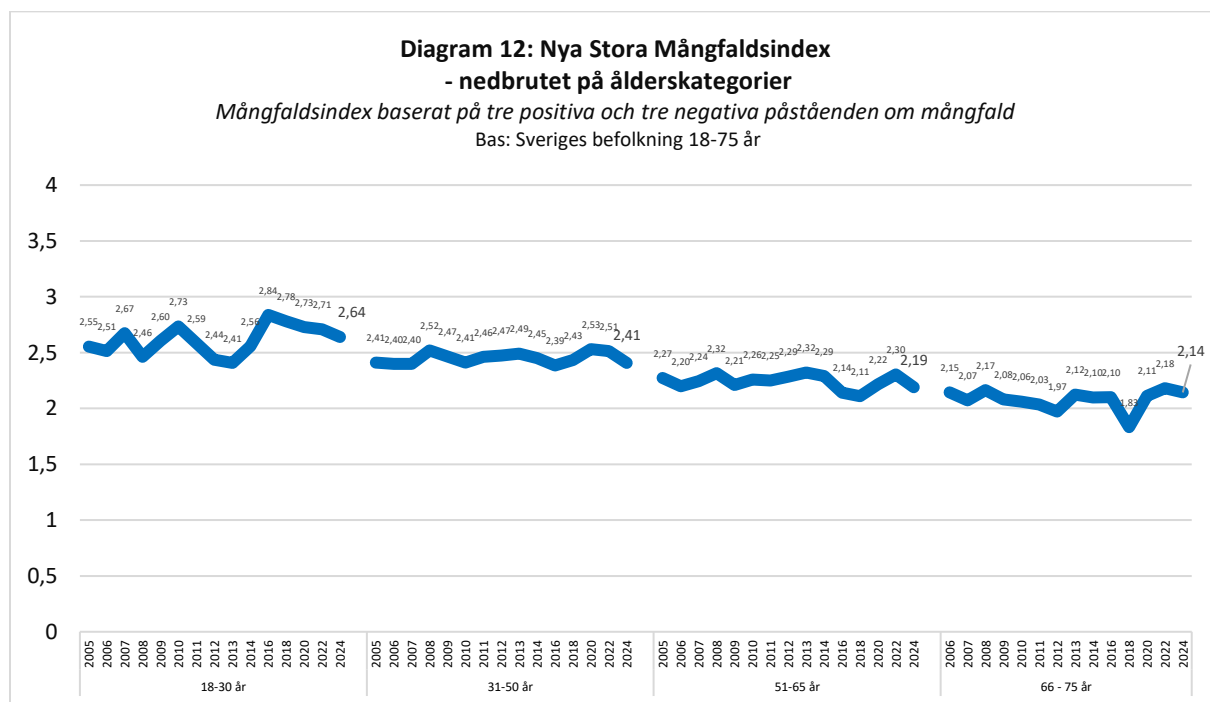

De med gymnasieutbildning fick indexvärde 2,02 i år. Det är en nedgång från 2022 men ingen negativ trend, utan det kan endast vara en tillfällig nedgång. Det är också betydligt lägre än genomsnittet för de med gymnasieutbildning på 2,11. Mot strömmen (!) går de med endast grundskoleutbildning. Indexvärdet 2,15 innebär 2024 att den positiva trenden från förra mätningen 2022 förlängs, men framför allt att detta indexvärde också är det högsta indexvärdet någonsin uppmätt för denna grupp! Gruppen har aldrig haft ett indexvärde över 2,0 tidigare!

Försämrade attityder till mångfald över samtliga åldersgrupper

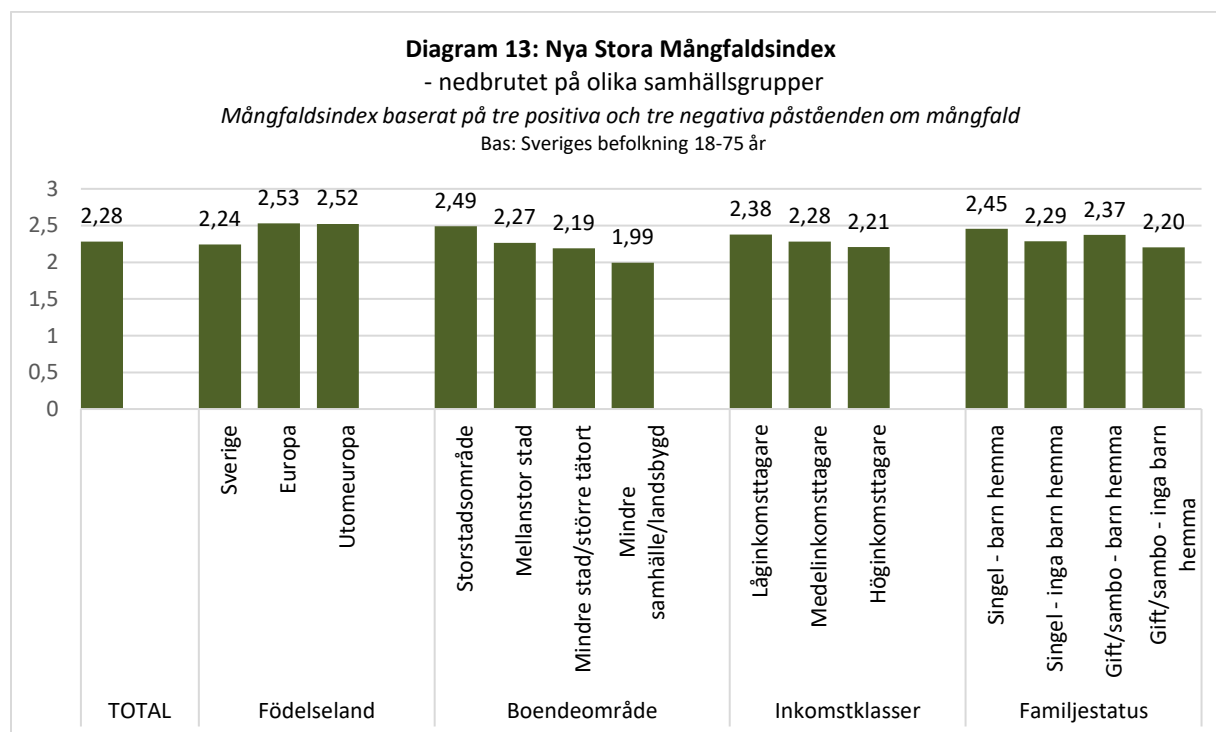
Sedan tidigare kan man konstatera att de unga är de som är mest positiva till mångfald, medan de äldsta är de som är mest negativa. Så är det i år också. De ungas attityder till mångfald hade dessutom ett stort uppsving med det högsta uppmätta indexvärdet vid den stora flyktingvågen 2016 som med största sannolikhet har att göra med för dem en ökad kontakt med invandrare. Men det nya stora mångfaldsindexet visar 2024 en tillbakagång för samtliga fyra åldersgrupper.

Den unga gruppen som är mest positiv till mångfald uppvisar en fortsatt negativ trend. Men årets resultat på 2,64 är dock fortfarande högre än genomsnittet för denna åldersgrupp som är 2,61. Bland gruppen 31–50 år går det att finna en nedåtgående trend och resultatet på 2,41 är lägre än gruppens genomsnitt på 2,45. Inom åldersgrupperna 51-65 år och 65-75 år bröts de positiva trenderna, och årets indexvärden för dessa grupper är nu också lägre än gruppernas genomsnitt.

Riksdagspartiernas väljare har blivit mer negativa till mångfald - förutom V:s och C:s väljare

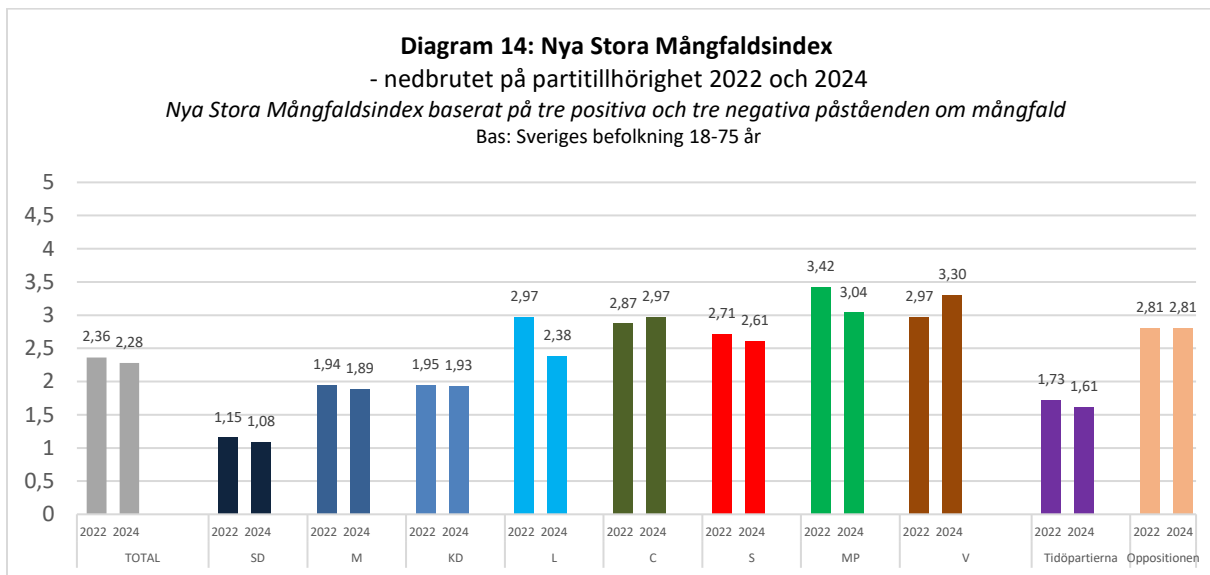
När man bryter ned resultatet från det nya stora Mångfaldsindexet så ser man att människor i Sverige som är födda i Sverige är mer negativa, indextalet på 2,24. Index-tal för människor i Sverige som är födda i annat europeiskt land eller utomeuropeiskt land är betydligt högre, 2,53 och 2,52.

Storleken på staden man bor i och attityden till mångfald korrelerar. De mest positiva till mångfald generellt bor i storstadsområden med indexvärde 2,49, med de som bor i mindre städer eller större tätorter är de näst mest negativa med indexvärde på 2,19, medan de allra mest negativa bor i mindre samhällen eller på landsbygden, med indexvärde 1,99.

Inkomst och attityder till mångfald korrelerar också. Ju högre inkomst svenskarna har, desto sämre attityder till mångfald. Det är höginkomsttagarna som är mest negativa till mångfald, eftersom denna grupp bara har ett indexvärde på 2,21, att jämföra med de som anser sig vara låginkomsttagare som har 2,38 som indexvärde.

Barn verkar ha en påverkan på attityder till mångfald. Människor i Sverige som har barn boende hemma är mer positiva till mångfald än de som inte har det, och främst de som är singelföräldrar, eftersom de har ett värde på 2,45, medan gifta eller sambo med barn hemma har värdet 2,37. Dom som är gifta eller sambo, men inte har barn i hushållet, är de mest negativa, med ett indexvärde på bara 2,20.

De som skulle rösta på V eller MP är de klart mest positiva till mångfald, med indexvärden 3,30 och 3,04. Centerväljarna kommer strax efter med 2,97, och därefter S väljarna, 2,6. Liberalernas, och Kristdemokraternas och Moderaternas väljare är något mer negativa med bara indexvärden på 2,38, 1,93 och 1,89. SD:s väljare är som väntat de mest negativa till mångfald med ett indexvärde på endast 1,08.

Enligt detta Nya stora Mångfaldsindex så har väljargrupper blivit mer negativa till mångfald i en jämförelse med 2022, förutom väljarna till Centerpartiet och Vänsterpartiet, som i stället blivit mer positiva. SD:s, M:s och KD:s väljare har blivit marginellt mer negativt till mångfald från 2022, detsamma gäller S:s väljare. Den största skillnaden går att finna bland L:s och MP:s väljare som blivit mest negativa, även om MP:s väljare tillsammans med V:s väljare är de mest positiva. L kan ha tappat många av sina mer positiva väljare som ett resultat av Tidösamarbetet.

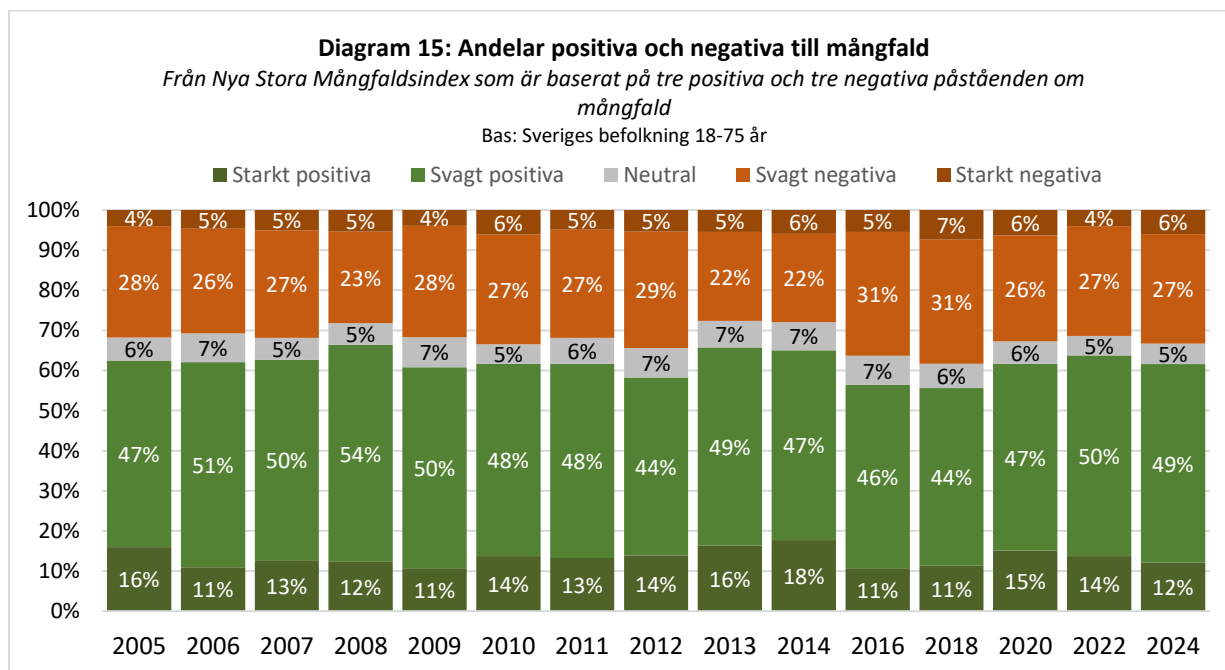
Det här innebär att Tidöpartierna får 1,61 i indexvärde och har därmed blivit något mer negativa, medan oppositionen får betydligt högre indexvärde, 2,81, och därmed ligger detta värde oförändrat från 2022.

Noterbart att det inte finns några fastlagda trender då data bara baseras på två mätningar. Det kan bara vara tillfälliga upp- eller nedgångar. Minst två upp- eller nedgångar efter varandra krävs för att det skall betraktas som en trend.

Svag polarisering av de neutrala till att bli positiva eller negativa till mångfald

I denna analys delar det Stora mångfaldsindexet upp Sveriges befolkning i andelar som är positiva respektive negativa till mångfald för att se om någon grupp ökat eller minskat över tiden.

(Denna gång redovisas andelarna som starkt eller svagt positiva, respektive starkt och svagt negativa, till mångfald. Beräkning av starkt positiva och negativa utifrån om respondenterna har svarat åtminstone mycket positivt respektive mycket negativt till minst hälften av dessa påståenden om mångfald. Om man är neutral så har man inte alls tagit ställning och svarat "varken eller" eller "vet ej" för samtliga sex påståenden om mångfald.)

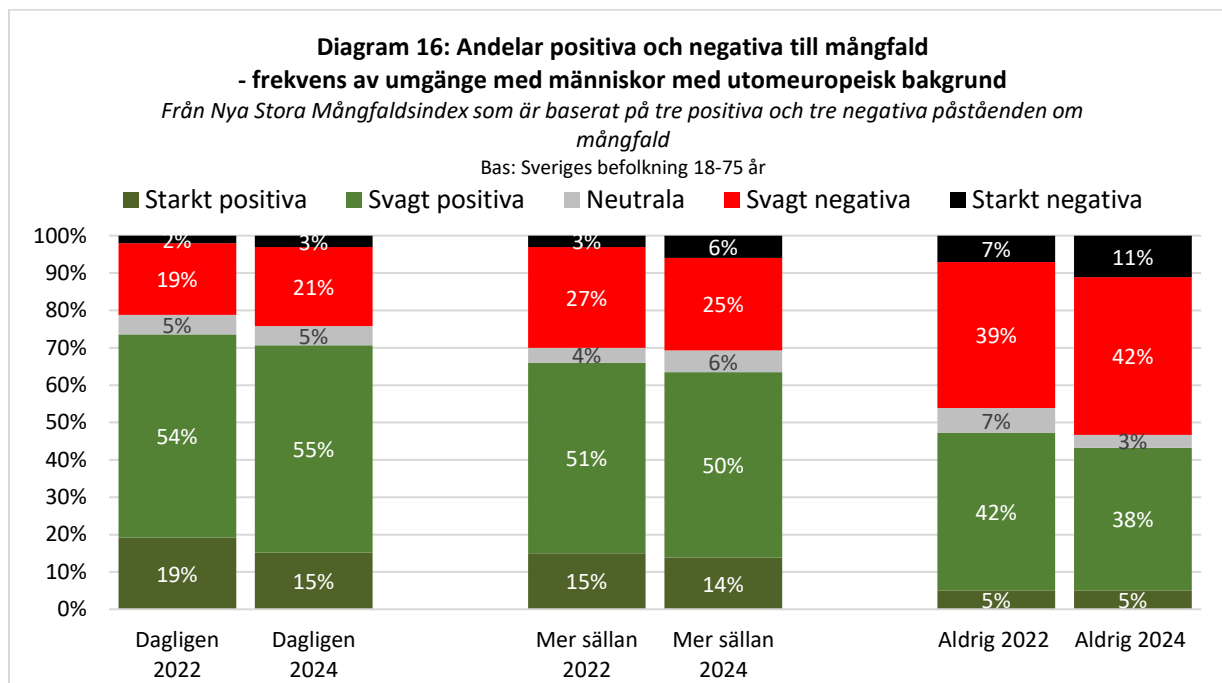

Diagrammet ovan visar att andelen positiva i år uppgår till 61 procent, medan andelen negativa uppgår till 33 procent. Största andelarna är dock svagt positiva, respektive svagt negativa. Andelen positiva har minskat från 64 till 61 procent, från 2022 till 2024, medan andelen negativa ökat med två procentenheter.

I dessa små förändringar så går det dock att skönja att andelen starkt positiva uppvisar en svagt fallande trend, men det finns ingen fallande trend för hela gruppen positiva. Inga trender heller för de negativa utan hittills endast en tillfällig ökning av gruppen som är starkt negativa. På lång sikt ligger dock årets resultat i linje med det genomsnittliga resultatet för positiva respektive negativa, 61 respektive 32 procent.

Mängden av umgänge påverkar attityden till mångfald – men alla har blivit mer negativa

Diagrammet nedan visar att ju oftare svenskar umgås med människor med utomeuropeisk bakgrund desto större andel av svenskarna är positiva till mångfald. Det visar dock inget om det kausala sambandet, dvs om svenskarna är mer positiva och därmed umgås mer, eller om man umgås mer och därmed blir mer positiva till mångfald.

Andelen positiva bland de som umgås med människor med utländsk bakgrund *dagligen* minskar dock från 2022 till 2024. Andelen positiva var 73 procent 2022, medan andelen i år bara är 70 procent. Andelen negativa ökar också med tre procentenheter från 2022 till 2024. Detta innebär således att de som umgås dagligen blivit mer negativa till mångfald sedan förra mätningen.

Detta gäller även gruppen som *mer sällan än dagligen* umgås med människor med utländsk bakgrund då andelen positiva minskat från 56 till 54 procent, och likaså de som *aldrig* umgås med dem med utländsk bakgrund då andelen positiva minskat från 47 till 43 procent. Detta skulle innebära att samtliga subgrupper, oberoende av hur mycket man umgås med människor med utländsk bakgrund, har fått en något mindre andel positiva, och en något större andel negativa, till mångfald, sedan förra mätningen. Allra störst förändring går det att finna bland andelen negativa inom gruppen som *aldrig* träffar människor med utländsk bakgrund, då andelen negativa ökat från 46 till 53 procent.

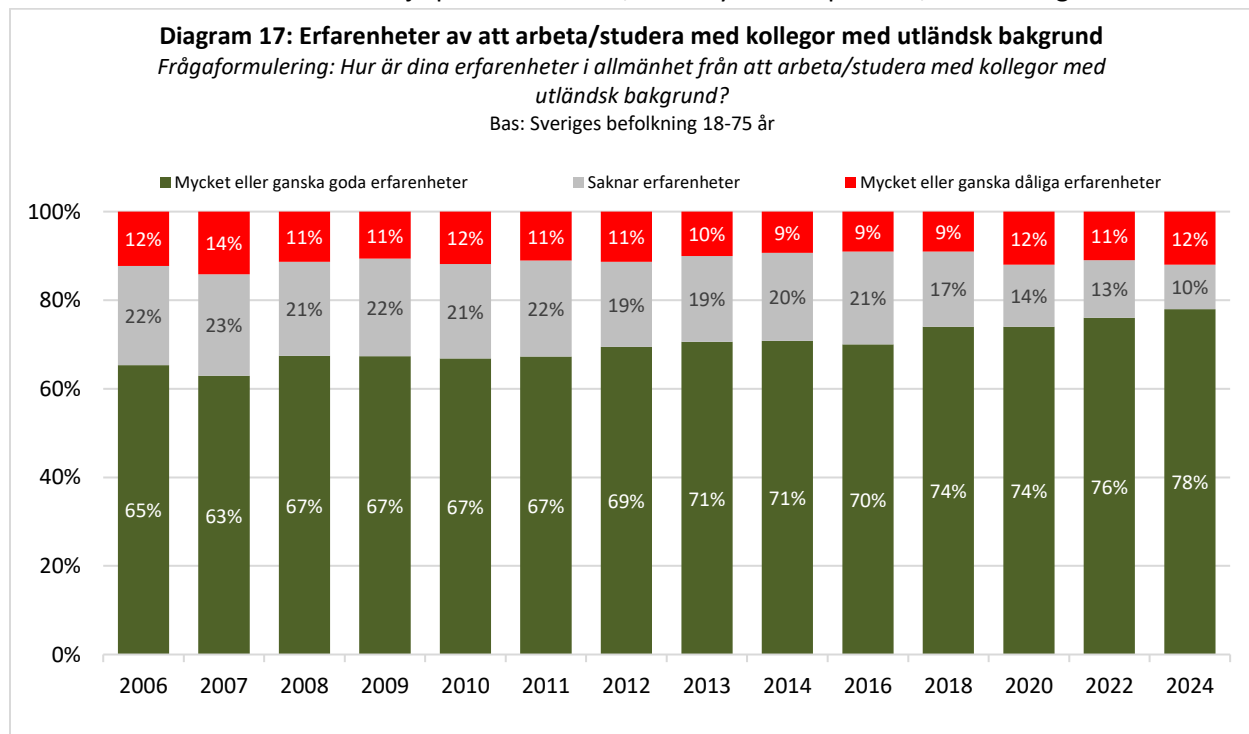
7. Attityder till mångfald ur ett arbetslivsperspektiv

Andelen med goda erfarenheter av mångfald på jobbet eller i studier fortsätter att växa

I diagrammet nedan kan man se att andelen av de som har ganska eller mycket goda erfarenheter av att arbeta eller studera med kollegor med utländsk bakgrund är svagt ökande allt sedan mätningarna påbörjades. Årets resultat med goda erfarenheter uppgår till 78 procent, ett resultat som inte bara innebär det högsta uppmätta andelen i denna barometer, men också en fortsättning på såväl en kortsiktig, på tre år, men också långsiktig, på 20 år, positiv trend. Årets resultat är till exempel hela 15 procentenheter större än 2007s års!

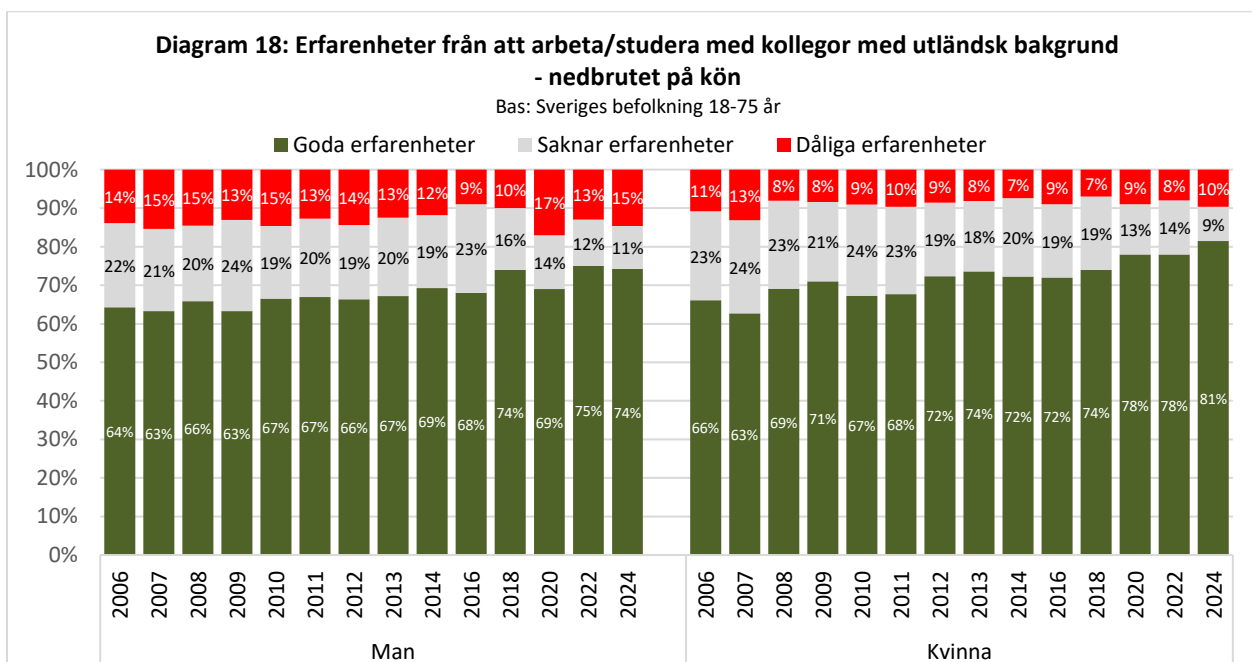
Noterbart är dock att andelen med ogynnsamma erfarenheter ligger relativt konstant under de senaste tre åren, men även på längre sikt i jämförelse då mätningarna började. Årets resultat på 12 procent innebär visserligen en ökning från 2022 med en procentenhet, men tangerar 2020 års resultat. 12 procent tangerar dessutom nästan hela periodens genomsnitt som är 11 procentenheter.

Sedan 2018 går det att skönja en viss polarisering av dessa erfarenheter då andelen som saknar erfarenheter minskat konstant, i år rekordlåga 10 procentenheter. Från 2016 års resultat så har andelen utan erfarenheter minskat med sju procentenheter, varav fyra blivit positiva, och tre negativa.

Främst kvinnorna driver utvecklingen av de goda arbetslivserfarenheterna

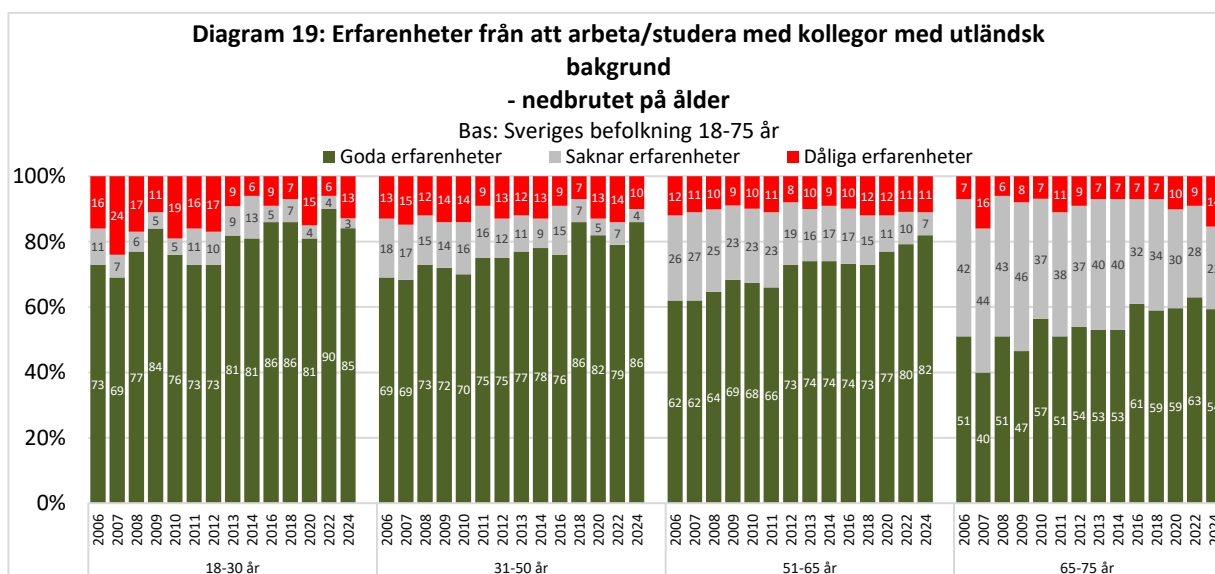
Det är framför allt kvinnorna som allt oftare hävdar att man har goda erfarenheter från att arbeta eller studera med människor med utländsk bakgrund. Årets rekordnotering på 81 procent innebär att kvinnorna aldrig tidigare haft så goda erfarenheter sedan mätningarna började 2005. Detta är hela 18 procentenheter bättre än bottennoteringen 2007. Det går att skönja såväl en kortsiktig trend från 2016, som långsiktig trend från 2007 med dessa goda erfarenheter bland kvinnor. Noterbar är dock att andelen negativa har också ökat från 2022 med två procentenheter, även om det ännu inte går att avläsa någon trend, och är faktiskt den tredje högsta andelen uppmätt i denna tidsserie.

Männens resultat ligger kvar på rekordgoda erfarenheter från de senaste åren utan att öka, då man under de tre av fyra sista mätningarna ligger vid 74–75 procent. Från bottennoteringen 2007 skiljer det sig 2024 hela 11 procentenheter. Noterbart att även hos männen så har andelen med inte så bra erfarenheter också ökat från föregående mätning med två procentenheter. Det är bara under 2020 som det har varit en större andel med sämre arbetslivserfarenheter. Även här en viss polarisering bland männen när allt fler får dessa erfarenheter från skola eller arbetsplats.

Rekordhög andelar med goda arbetslivserfarenheter bland samtliga tre äldre åldersgrupper

De goda erfarenheterna av människor med utländsk bakgrund i skola eller på arbetsplatsen har tidigare varit mest utbredda inom de två yngsta åldersgrupperna, så är det också detta år, men åldersgruppen 51–65 år når nästan samma nivåer. Så många som 85 procent uppger detta inom den yngsta gruppen, 86 procent bland 31–50 åringarna och nu 82 procent bland 51–65 åringarna. Gruppen 65–75 år har med sina 54 procent ännu en lång väg kvar till dessa nivåer eftersom så stor andel där saknar dessa erfarenheter.

Den yngsta åldersgruppen 18–30 år ligger relativt stabilt sedan 2016, då årets resultat nästan tangerar 2016 års resultat. Men det går att notera en tillfällig kraftig tillbakagång på fem procentenheter i en jämförelse med förra mätningen 2022 med dess rekordnivå på 90 procentenheter. Dock en svag positiv långsiktig trend sedan mätningarna började genomföras i mitten av 00-talet då mätningarna oftast låg under 80 procent. Notera att andelen med de negativa erfarenheterna också växer sig starkare.

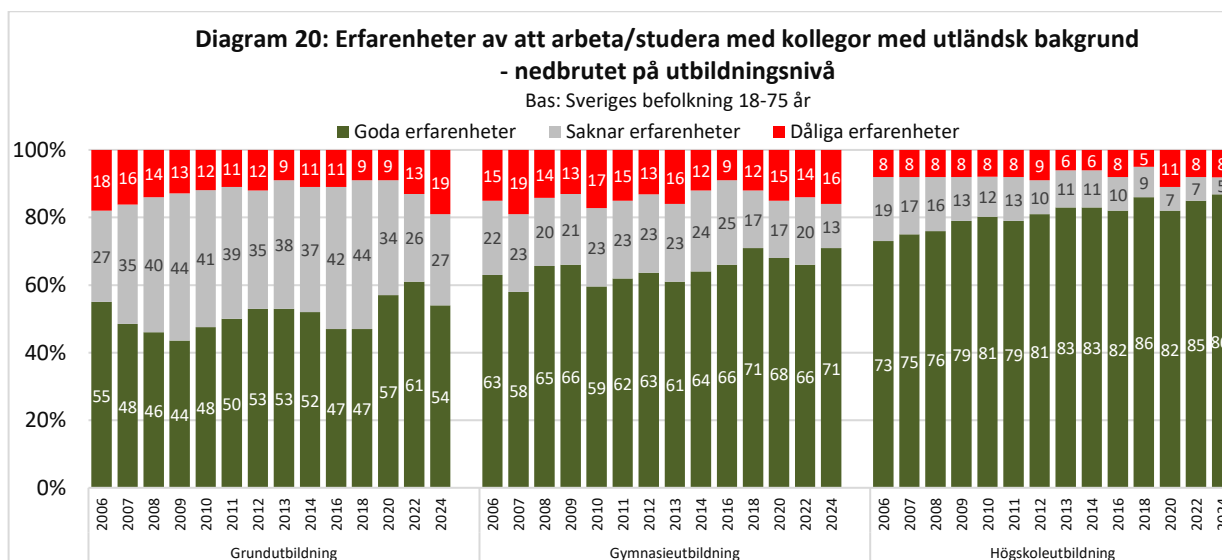
Erfarenheterna för gruppen 31–50 år har liknande mönster som den yngsta gruppen. Resultaten ligger numera oftast över 80 procent strecket. I år tangeras det rekordhög 86 procent!

Gruppen 51–65 år som legat stabilt tidigare uppvisar nu en stigande trend med positiva erfarenheter. Med 82 procent 2024 är det också rekordhög siffror för denna åldersgrupp.

Åldersgruppen 65–75 år har en relativt stabil utveckling även om föregående mätning hade en rekordstor andel med positiva erfarenheter. Fortfarande saknar dock en relativt stor andel av denna åldersgrupp dessa erfarenheter, även om andelen minskar.

Gymnasie-och högskoleutbildade tangerar sina rekordandelar med goda arbetslivserfarenheter

Det verkar finnas en tydlig korrelation mellan vilka erfarenheter man har från människor med utländsk bakgrund på arbetet eller i skolan och vilken utbildningsnivå man har. Ju högre utbildningsnivå, desto bättre erfarenheter har man, och så har det alltid varit i denna barometer.

Andelen som har goda arbetslivserfarenheter från människor med utländsk bakgrund är rekordhögt för akademikerna, och tangerar 2018 års nivå på 85 procent. Årets resultat innebär också en positiv kortsiktig trend sett till de senaste tre mätningarna, förutom den långsiktiga nästan 20-åriga trend som redan noterats. Resultaten ligger numera klar över 80 procent. Andelen negativa akademiker ligger stabilt på åtta procent, då uppgången till 11 procent 2020 bara var tillfällig.

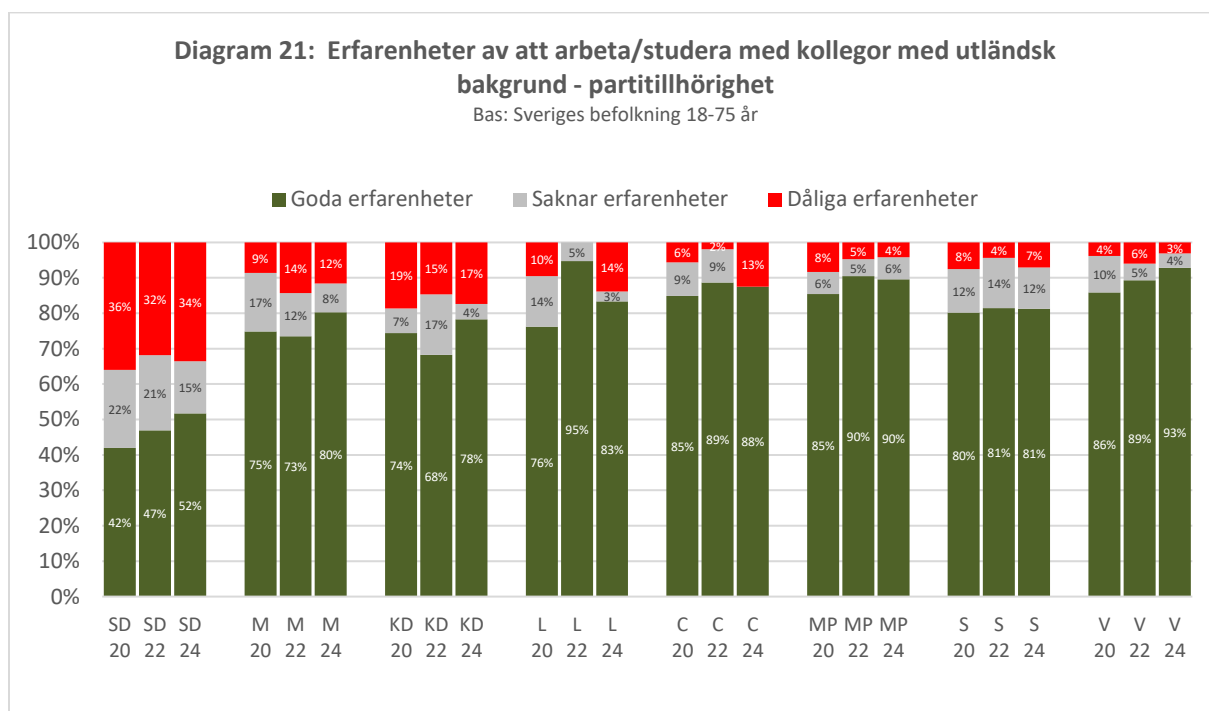
Bland dem med gymnasieutbildning ligger andelen med goda erfarenheter av människor med utländsk bakgrund i skolan eller på arbetet något lägre, 71 procent, men som också är en ökning från 2022, och som dessutom tangerar rekordnivån från 2018! Det är också en fallande trend av de med goda erfarenheter som brutits för denna grupp. Sett till andelen negativa så är den dubbelt så stor jämfört med akademikernas andel, 16 mot 8 procent. Andelen negativa med gymnasieutbildning har också succesivt ökat sedan 2016. Med det är inte det största uppmätta andelen negativa utan den gjordes 2007 med hela 19 procent. Den långsiktiga trenden är dock en ökande andel med goda erfarenheter.

I gruppen med grundutbildning som förra gången uppvisade en stigande trend för de med goda erfarenheter har nu minskat till 54 procent, dvs lägre än de senaste två mätningarna. Och dessutom så ökar andelen med negativa erfarenheter och uppvisar en stigande trend med rekordstor andel negativa.

Sverigedemokratiska väljare har allt oftare goda arbetslivserfarenheter från invandrare

Nio av tio väljare till C, MP och V har goda erfarenheter med kollegor med utländsk bakgrund, och så många som åtta av tio bland de övriga partiets väljare, förutom SD:s väljargrupp.

I diagrammet nedan går det att se att Sverigedemokraternas väljare skiljer sig markant från de övriga väljargrupperna när det gäller vilken typ av erfarenhet man har av människor med utländsk bakgrund från arbete eller skola. Endast 52 procent har goda erfarenheter medan så många som 34 procent, i stället har negativa erfarenheter. Men andelen av SD:s väljare uppvisar däremot en stigande trend då man två mätningar efter varandra uppgivit i högre grad att man har goda erfarenheter. Idag är det en majoritet av partiets väljare som uppger att man har dessa goda erfarenheter. Annars inga tydliga trender över de tre mättillfällena, förutom Vs väljare som ökat sin andel med goda erfarenheter liksom SD:s väljare.

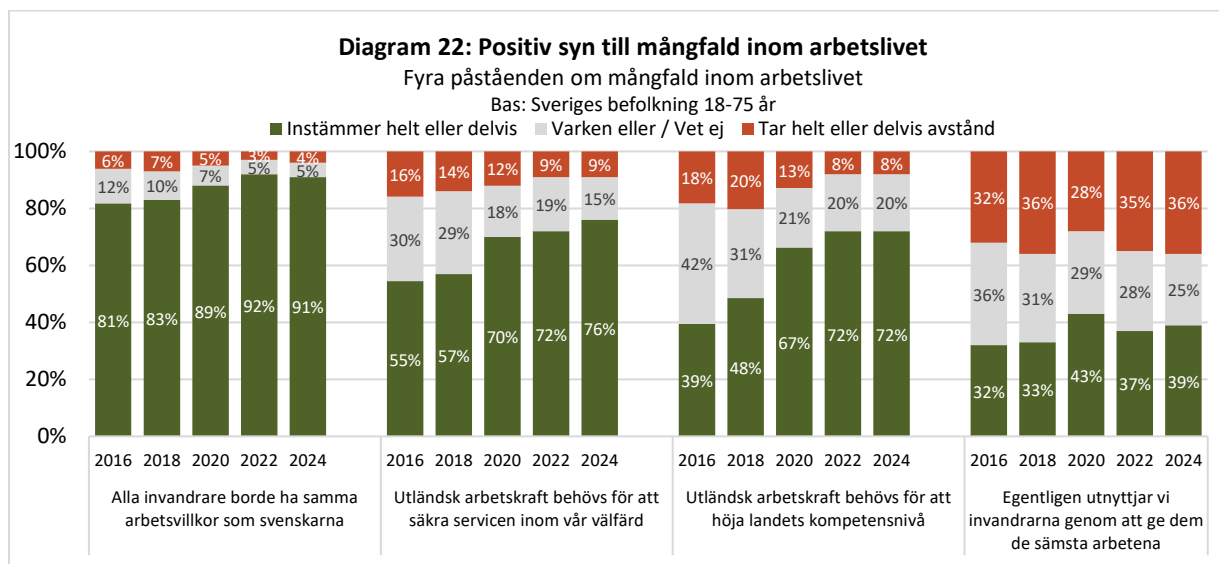

Fortsatt starkt stöd för mångfald inom arbetslivet

Svenskarna är angelägna om att svenskar med utländsk bakgrund borde ha samma arbetsvillkor som de infödda svenskarna. Denna attityd har förstärkts över tiden och visar på en trend i förbättrade attityder till mångfald ur ett arbetslivsperspektiv. Idag instämmer hela 91 procent att invandrare borde ha samma arbetsvillkor i Sverige. Dessa attityder har succesivt stärkts alltsedan 2016. Nu verkar attityderna ha cementerats kring 90 procent strecket.

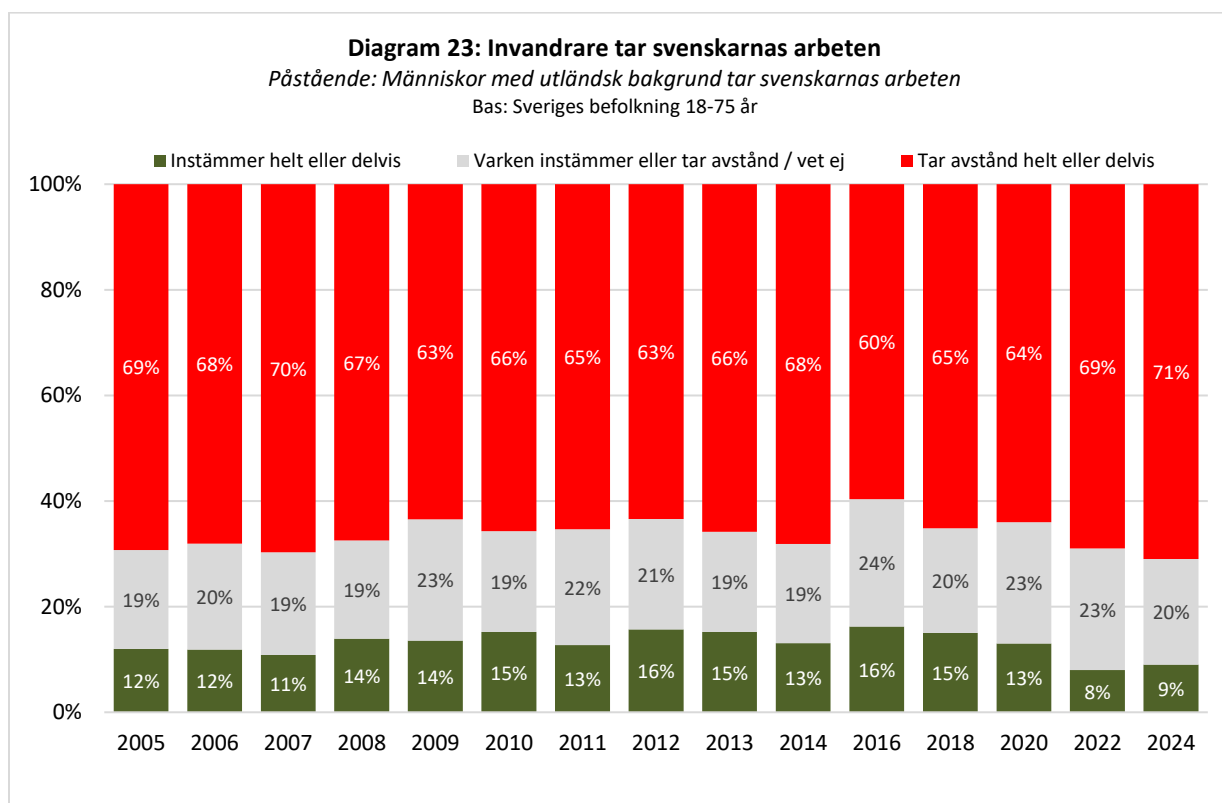
Attityden till att utländsk arbetskraft behövs för att säkra servicen inom välfärden i Sverige stöds nu av 76 procent av svenskarna. Det är en succesiv uppgång och tydlig trend sedan 2016 att allt fler svenskar har kommit till denna slutsats. Liknande siffror går att finna för ett instämmande av att utländsk arbetskraft behövs för att höja landets kompetensnivå. Årets resultat tangerar visserligen med 2022 års resultat då 72 procent instämmer till detta, men det har föregåtts av en tydlig trend sedan 2016 till mer positiva attityder till mångfald i dessa frågor ur ett arbetslivsperspektiv.

Men det finns också en annan dimension i detta, parallellt till en positiv attityd, nämligen att svenskarna som är av åsikten om att Sverige egentligen utnyttjar människor med utländsk bakgrund har förstärkts. Det är ungefär lika många som instämmer med detta påstående som tar avstånd från det. Det finns en trend sedan 2020 års mätning att allt fler håller med om att invandrarna utnyttjas av arbetsgivare i Sverige. Årets resultat innebär en tangering av 2018 års resultat vilket var det högst uppmätta resultatet hittills i denna studie. Men attityderna verkar svänga fram och tillbaka något i denna fråga över tid. Noterbart är dock att en klar majoritet är positiv till mångfald inom arbetslivet, och att de flesta inte anser att Sverige utnyttjar utländsk arbetskraft, eftersom 61 procent (dvs de som tar avstånd eller svarar vet ej), inte instämmer med detta påstående.

Fortsatt mycket svagt stöd för att invandrare tar svenskarnas arbeten

Det finns väldigt lite stöd hos den svenska befolkningen om att invandrare skulle ta svenskarnas arbeten, inte ens in en lågkonjunktur som landet just nu befinner sig i. Endast nio procent håller med om detta påstående helt eller delvis. Även om det har skett en en-procentig ökning från 2022, så finns det sedan tidigare en svag trend sedan 2016 där stödet för detta påstående också har minskat från 16 till dagens 9 procent. Historiskt sett från denna barometer så är de två senaste mätningarna, 2022 och 2024, de mätningar där minst andel av befolkningen stött detta påstående.

De som tar avstånd till detta påstående har också ökat alltsedan bottennoteringen 2016 då endast 60 procent instämde. Genomsnittet för hela perioden alltsedan 2005 är 66 procent som tar avstånd, vilket innebär att årets notering på 71 procent betyder att dessa attityder aldrig varit så starka.

Och återigen går det att finna de mest negativa attityderna även i denna fråga 2016 efter den stora invandringsvågen till Sverige, då bara 60 procent tog avstånd till detta påstående. Numera ligger resultatet t o m något över resultaten innan 2016. Det är också intressant att jämföra årets resultat med den första mätningen 2005, då 69 procent tog avstånd, mot 71 procent 2024. Det innebär att attityderna ligger relativt stabila över längre sikt även om de fluktuerat något på kortare sikt.

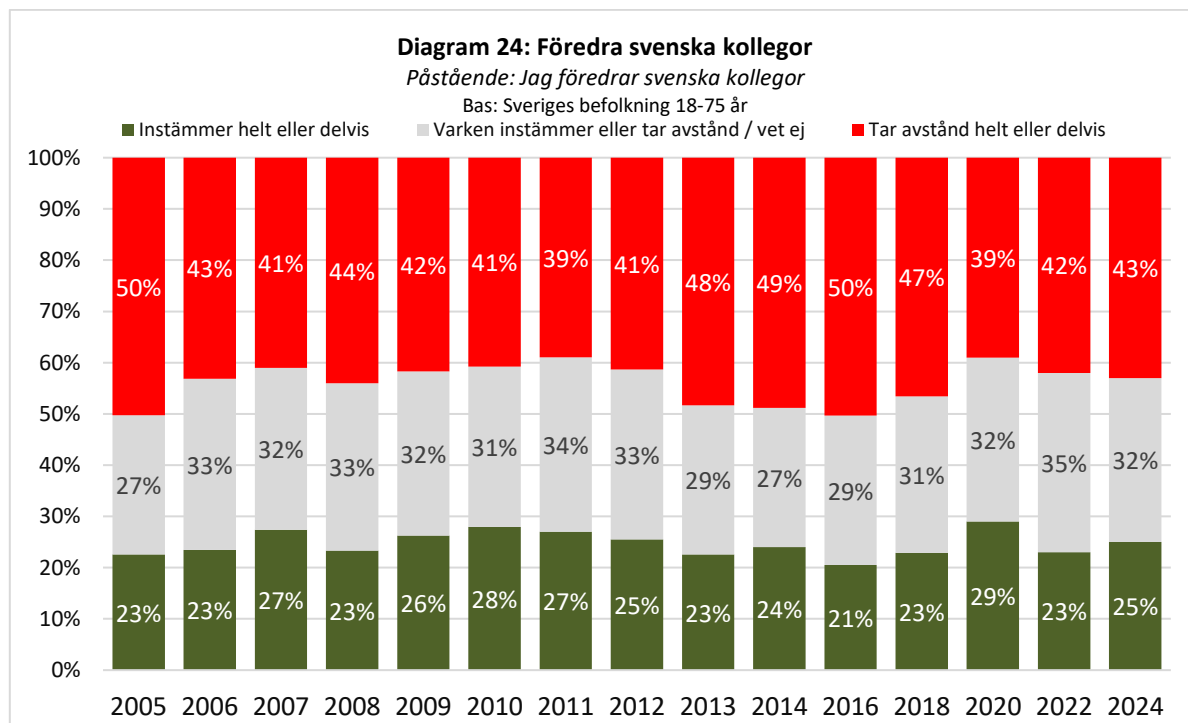
Fortfarande föredrar var fjärde svensk en annan svensk som kollega

En annan negativ åsikt som ibland förs fram är att svenskar föredrar att jobba eller studera med andra svenskar framför människor med utländsk bakgrund.

Denna negativa attityd från ett mångfaldsperspektiv stöds av var fjärde svensk, nämligen 25 procent. Detta är en liten ökning från 2022 men ingen trend att redovisa. Toppnoteringen från 2020 på 29 procent har inte följts upp under 2022 och 2024. Genomsnittet för hela perioden från 2005 ligger på 25 procent så årets resultat är ett genomsnitt av perioden, varken bättre eller sämre. Andelen har annars fluktuerat inom intervallet 23-29 procent under hela mätperioden, vilket tyder på relativt stabila attityder.

Däremot går det urskilja en trend för de som uttryckligen tar avstånd till detta påstående. Andelen 43 procent innebär en mindre ökning under två mätningar efter varandra sedan 2020. Även om 43 procent är ett genomsnittligt resultat för detta påstående, går det inte att utläsa några långsiktiga trender då det genomsnittliga värdet är 44 procent. Det har svängt fram och tillbaka i opinionen under hela mätperioden.

Det är dock noterbart och anmärkningsvärt att så många som en tredjedel av svenskarna, 32 procent 2024, inte kan eller vill ta ställning till detta konkreta påstående. Denna andel har legat mellan 27 och 35 procent genom hela tidserien, vilket bevisar att det har varit en svår fråga för svenskarna att ta ställning till även över tid.

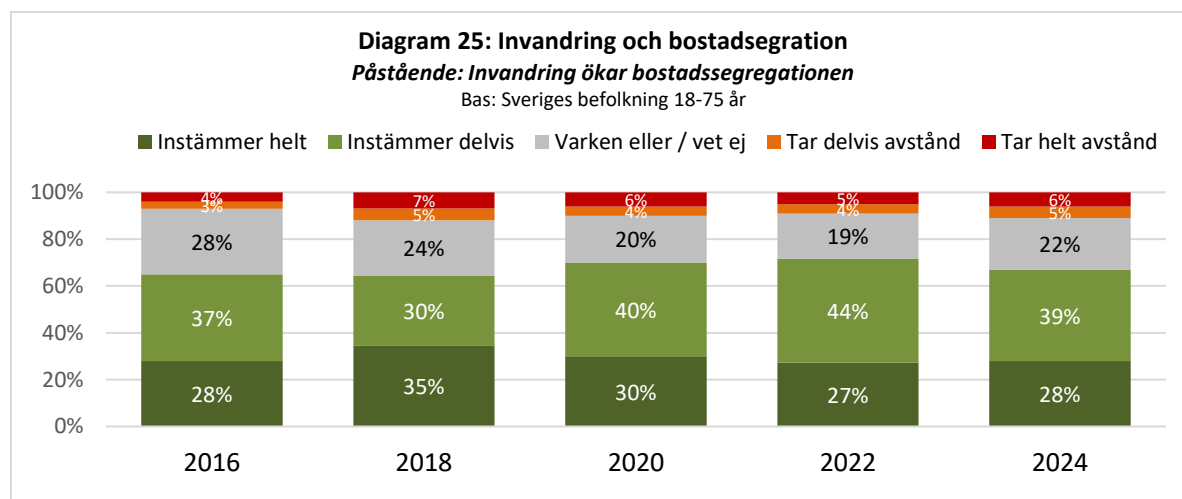
8. Attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv

I detta kapitel analyseras frågor som handlar om mångfald i ett boendeperspektiv.

Trenden om att allt fler anser att invandring leder till ökad bostadssegregation är bruten

Diagrammet nedan visar att en klar majoritet av svenskarna, närmare bestämt 67 procent, anser att invandringen till Sverige också bidrar till att öka bostadssegregationen i samhället. Det är också väldigt få, en av tio, som uttryckligen tar avstånd från detta påstående.

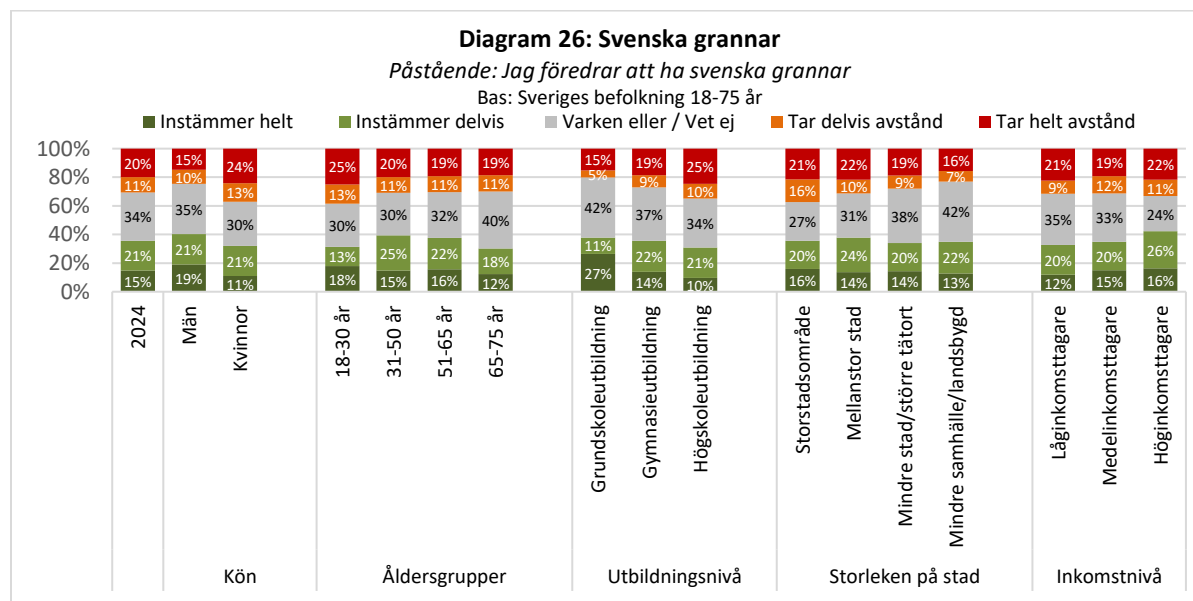
Även om det visserligen skett en minskning av andelen svenskar, totalt fyra procentenheter, som är av denna uppfattning från 2022, så går det inte att skönja någon trend i denna fråga, utan det kan bara vara en tillfällig förändring i attityderna. Den trenden mellan 2018 och 2022 om att allt fler svenskar håller med detta påstående bröts därmed i år. Men tack vare en minskande andel som instämmer i år, och med ett genomsnitt för hela den uppmätta perioden på 68 procent, dvs bara en procent högre än 2024, så måste attityderna i denna fråga tolkas som relativt stabila över tiden.

Relativt stor andel som uppger sig vara höginkomsttagare föredrar främst att ha svenska grannar

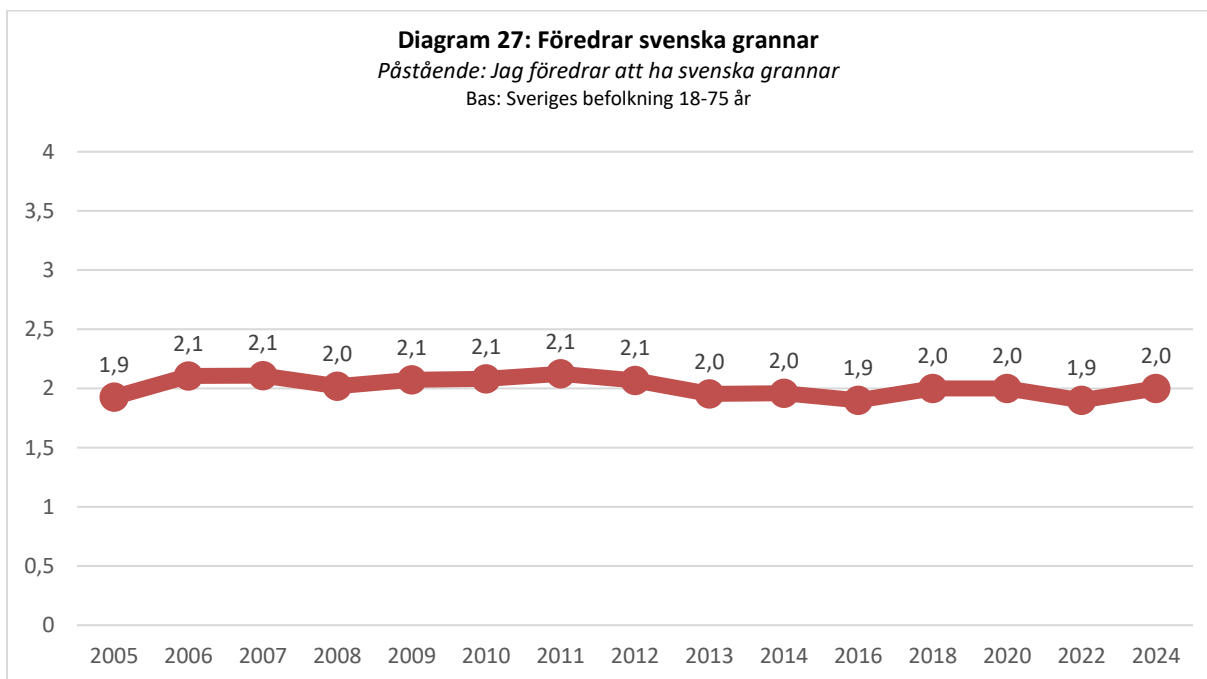
Andelen som föredrar svenska grannar är i år 36 procent. Studerar man olika samhällsgrupper så visar det sig att det finns vissa grupper i Sverige som uppger att man föredrar svenska grannar före grannar med utländsk härkomst, även om skillnaderna dem emellan är relativt små. Men män tenderar till att vara något mer positiva till att ha svenska grannar än kvinnor, 40 mot 33 procent. De äldsta och yngsta åldersgrupperna håller i större utsträckning inte med detta påstående, utan det är snarare de i yngre och äldre medelåldern (31–65 år), då 38 respektive 40 procent instämmer med detta påstående. Det är dessutom en relativt stor andel av de med endast grundskoleutbildning som har starka attityder i denna fråga och som *helt instämmer* i detta påstående om att föredra svenska grannar, närmare bestämt 27 procent.

Det finns ingen tydlig korrelation mellan hur stort samhället eller staden är som man bor i och hur attityderna är till att föredra svenska grannar, utan samtliga storlekar på städer och samhället ligger relativt nära genomsnittet på 36 procent. Däremot finns det en korrelation med vilken grupp av inkomsttagare man anser sig tillhöra och attityderna till att föredra svenska grannar. Ju högre inkomst man anser sig ha desto mindre positiv är man till att ha grannar med utländsk härkomst, då det är 42 procent av de som uppger sig vara höginkomsttagare som uppger att man föredrar svenska grannar, och endast 32 procent av de som anser sig vara låginkomsttagare.

Fortsatt stabila långsiktiga attityder till att föredra svenska grannar

Årets indexvärde för detta påstående om att föredra svenska grannar visar på en viss uppgång från 2022 och därmed hamnar årets indexvärde på samma indexnivå som 2018 och 2020. Historiskt sett visar också detta boendeindex på en mycket stabil utveckling då indexvärdet i princip alltid har legat på 2,0 eller 2,1, med undantag för 2005, 2016 och 2022, då det låg på 1,9. Medelvärdet för hela mätperioden ligger på 2,0, så årets indexvärde är ett genomsnittsvärde trots uppgången från 2022. Noterbar är att det inte finns några trender i detta index överhuvudtaget, då indexvärdet aldrig ökat eller minskat två mätningar efter varandra.

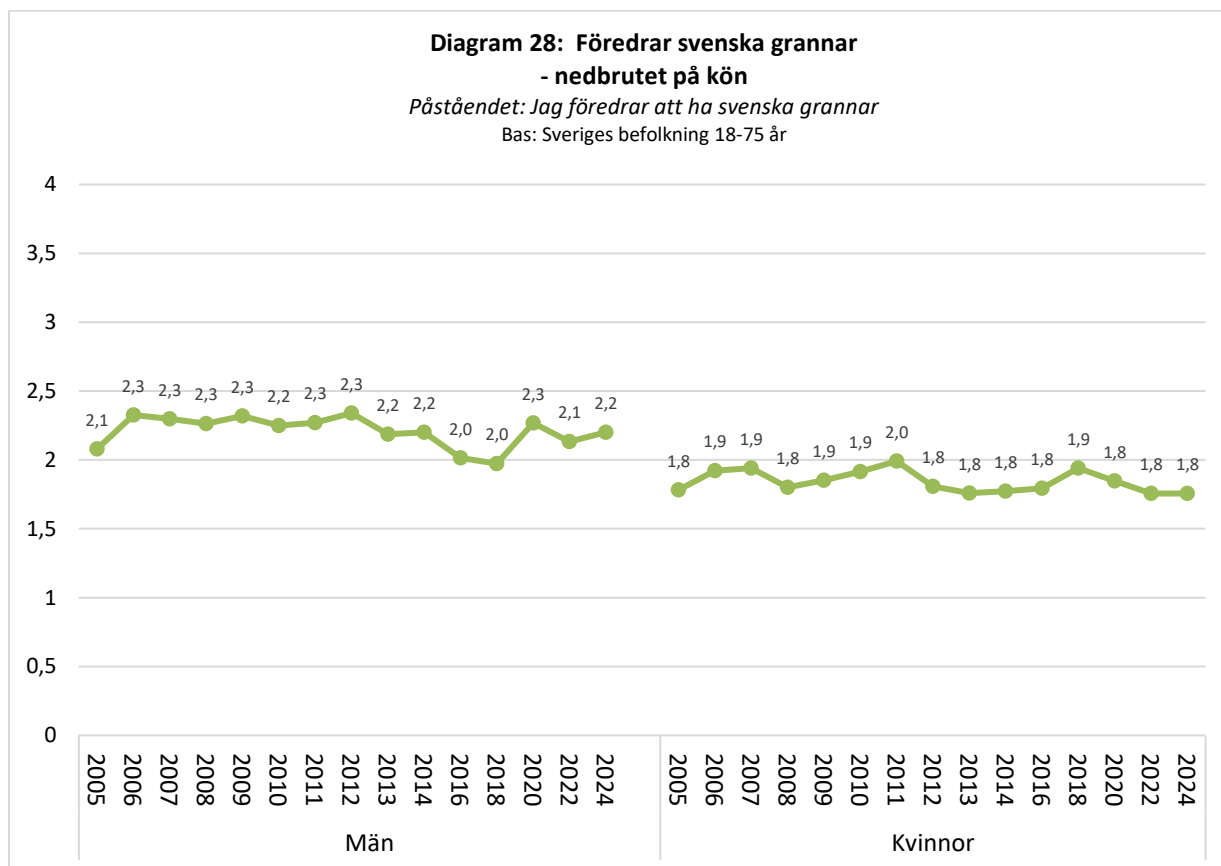

Män fortsatt mer positiva till att ha svenskar som grannar

Kvinnor har alltid varit något mer positiva än män beträffande mångfald så också vad gäller mångfald och boendet.

Under 2024 har männen blivit något mer negativt inställda till mångfald ur ett boendeperspektiv då det negativa boendeindexet ökat från 2,1 till 2,2. Det är endast en enstaka uppgång så någon trend är det inte fråga om. Indexvärdet 2,2 tangerar dessutom det genomsnittliga värdet för hela mätperioden som också ligger på 2,2.

Kvinnors index ligger mycket stabilt över tiden. Årets index på 1,8 ligger inom intervallet 1,8–2,0 som kvinnors attityder legat på sedan 2005. Men 1,8 innebär också att man nu tre mätningar i rad har legat stabilt på 1,8 och därmed lägre än den tillfälliga uppgången i försämrade attityder på 1,9 under 2018.

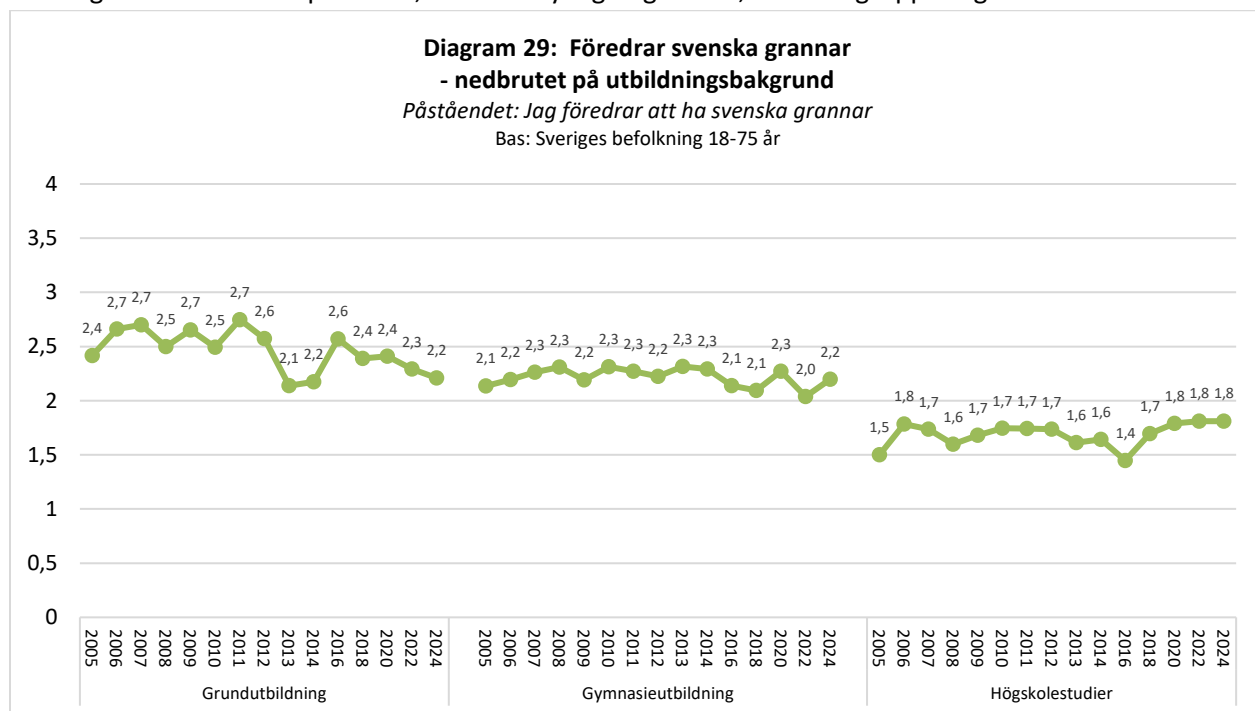
Attityderna till mångfald och boende bland dom med gymnasieutbildning har försämrats

Akademikerna har alltid varit mer positiva till mångfald ur ett boendeperspektiv, medan de med grundutbildning har förbättrat sina attityder till mångfald och tangerar de med gymnasieutbildning.

Under 2024 så parkerar akademikernas attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv på ett indexvärde på 1,8 vilket tangerar det högsta värdet sedan 2006. Det är strax över genomsnittsvärdet för akademikerna för hela perioden som är 1,7. Men fortfarande är akademikerna den utbildningsgrupp som är mest positiv till grannar med utländsk bakgrund.

De med gymnasieutbildning har däremot fått försämrade attityder ur ett boendeperspektiv, och når 2,2. Detta indexvärde är däremot ett genomsnittsvärde för denna grupp under hela den uppmätta perioden så attityderna på lång sikt är stabila.

De med grundskoleutbildning har däremot blivit mer positiva till att ha grannar med utländsk bakgrund. Det är en trend som visar mer positiva attityder till mångfald i boendet. Indexvärdet 2,2 tangerar till det näst lägsta värdet under perioden, och är betydligt lägre än 2,5 som är gruppens genomsnittsvärde.

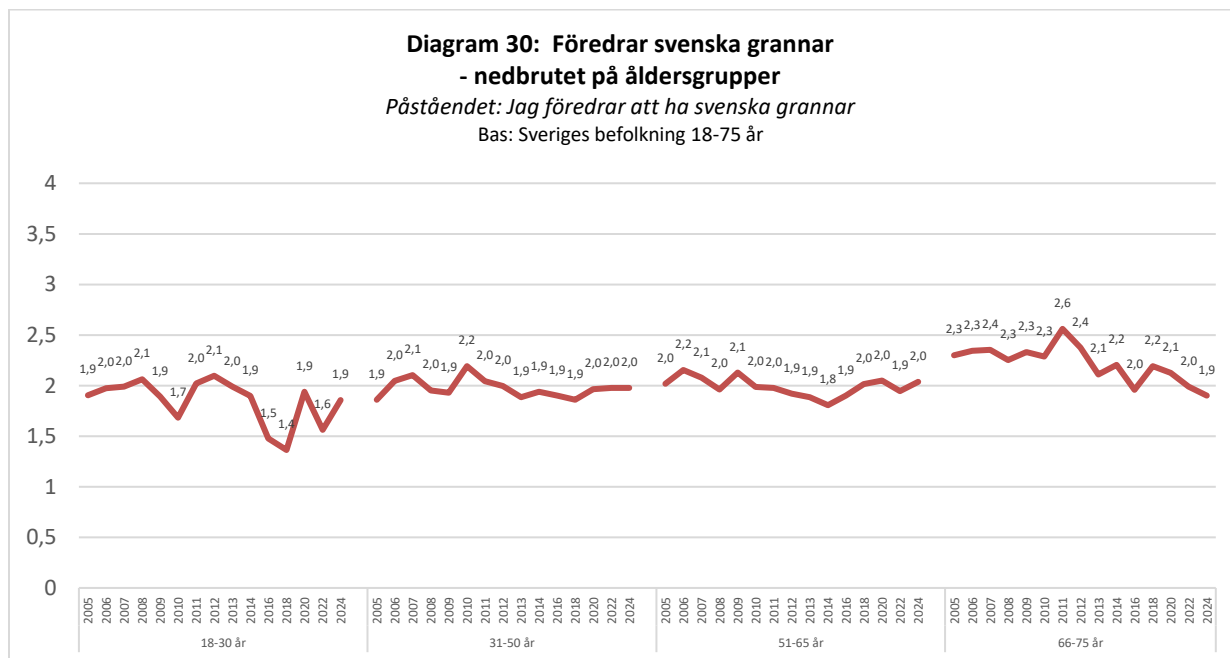

Den äldsta åldersgruppen har rekordgoda attityder till mångfald och boende

Den yngsta åldersgruppen, 18–31 år, har över tid haft något mer positiva attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv i jämförelse med de övriga åldersgrupperna. Årets indexvärde på 1,9 innebär än försämring av attityder till mångfald ur ett boendeperspektiv, men ingen trend. Efter att ha haft de bästa attityderna under 2016 och 2018 ligger de numera strax över gruppens genomsnittliga värde för hela perioden, 1,8.

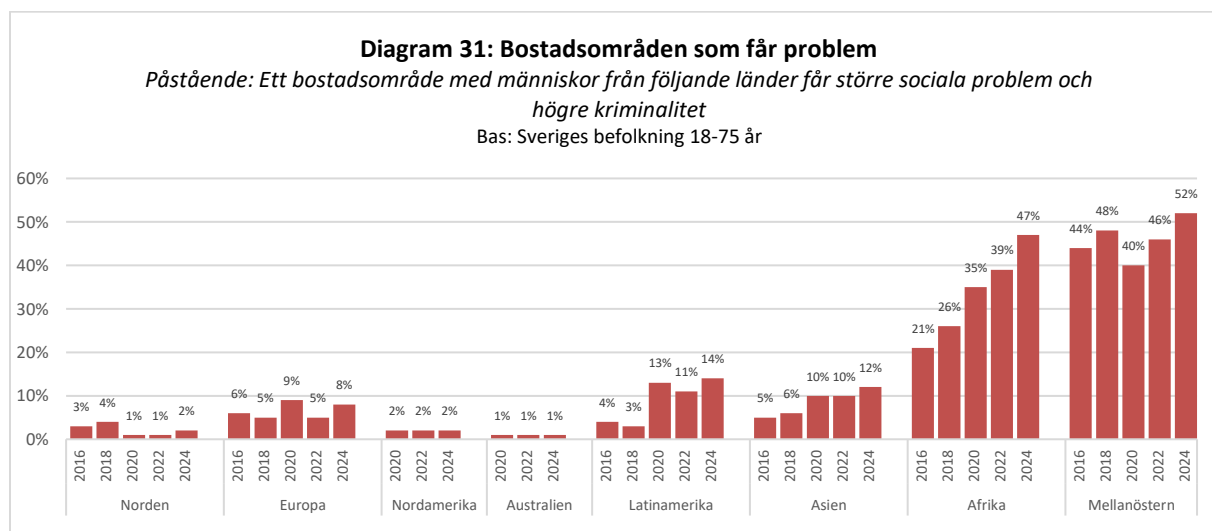
Åldersgruppen 31–50 år ligger stabilt under de tre senaste mätningarna på 2,0. De i äldre medelåldern, 51–65 år, når återigen 2,0 vilket är en försämring från 2022 men ännu ingen negativ trend då man hade 2,0 under både 2018 och 2020. Båda åldersgrupperna kan ses som mycket stabila i sina attityder till boende och mångfald.

Där det istället har hänt något är inom den äldsta gruppen, 66-75 år. Den har tidigare alltid varit den mest negativa gruppen till mångfald och boende. Årets indexvärde på 1,9 är också rekordlågt i detta index då man ska ha så låga värden som möjligt! Och man har numera bättre attityder till mångfald än de två medelåldersgrupperna. Nu också på samma nivå som den yngsta gruppen! Statistiken visar dessutom på en trend sedan 2018 med förbättrade attityder till mångfald. Med 1,9 i indexvärde har man också betydligt lägre värde än åldersgruppens genomsnitt på 2,2, därmed är det både en kortsiktig och långsiktig trend med förbättrade attityder till mångfald och boende.

Nya bottennivåer för attityder till bostadsområden med människor från utomeuropeiska länder

Två av tre svenskar anser att ett bostadsområde med människor från specifika geografiska delar av världen får större sociala problem och högre kriminalitet än andra mer "svenska" områden, och det är fortfarande främst bostadsområden med människor som har sitt ursprung från Afrika och Mellanöstern.

I denna mätning är det numera mer än hälften av svenskarna som anser att bostadsområden med inflyttade från Mellanöstern får större problem och högre kriminalitet. Med 52 procent 2024 så är det den största andelen som har uppmätts sedan 2016, och efter en tydlig tillbakagång 2020 så är det nu dessutom en stigande trend med sämre attityder som har växt sig starkare under de senaste åren. Det är dessutom en alltmer växande trend i försämrade attityder till områden med människor från Afrika. Attityderna har försämrats fyra mätningar i rad och når nu nästan hälften av befolkningen, dvs 47 procent. Dessa attityder är nu nästan lika negativa som för attityderna till människor från Mellanöstern. Dessa två grupper är således betydligt mer kritiserade ur ett boendeperspektiv än andra invandrargrupper.

Det går även att hitta försämrade attityder till människor från andra utomeuropeiska delar även om nivåerna är mycket lägre. De negativa attityder till människor från övriga Asien i denna fråga, som steg något 2020, stabiliserar sig nu på dessa något högre nivåer, då årets resultat är 12 procent i år, vilket för övrigt är den högsta uppmätta andelen hittills. Även de negativa attityderna till människor från Latinamerika ser ut att växa sig starkare, eftersom 14 procent uppger att man har dessa attityder, vilket innebär den högsta siffran som är uppmätt för denna geografiska grupp i denna studie.

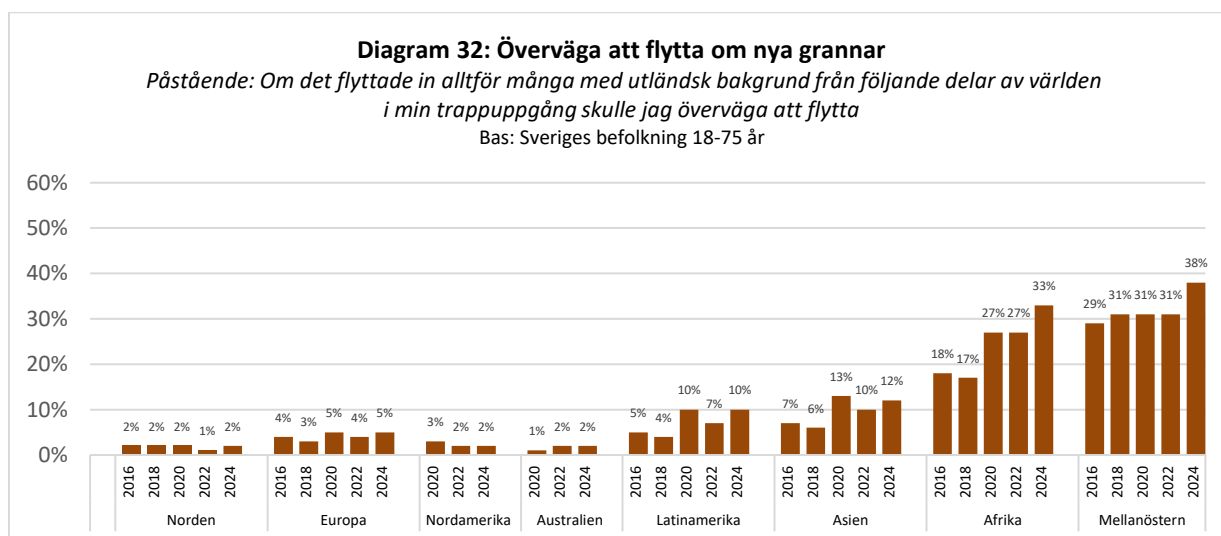
Attityder till människor från övriga delar av världen som Norden, övriga Europa, Nordamerika och Australien är i denna fråga mycket låga och stabila utan några trender.

Kraftigt ökat motstånd till att bo nära människor från Afrika och Mellanöstern

Sex av tio skulle överväga att flytta om människor med en viss utländsk bakgrund flyttade in i deras ”trappuppgång”, dvs nära dem. Attityderna i denna fråga är på samma sätt problematiskt ur ett inkluderande perspektiv som föregående fråga om sociala problem och kriminalitet, och svarsmönstret är detsamma. Det är framför allt om människor från Mellanöstern eller Afrika flyttade in nära där dom själva bor som skulle göra att de skulle överväga att flytta.

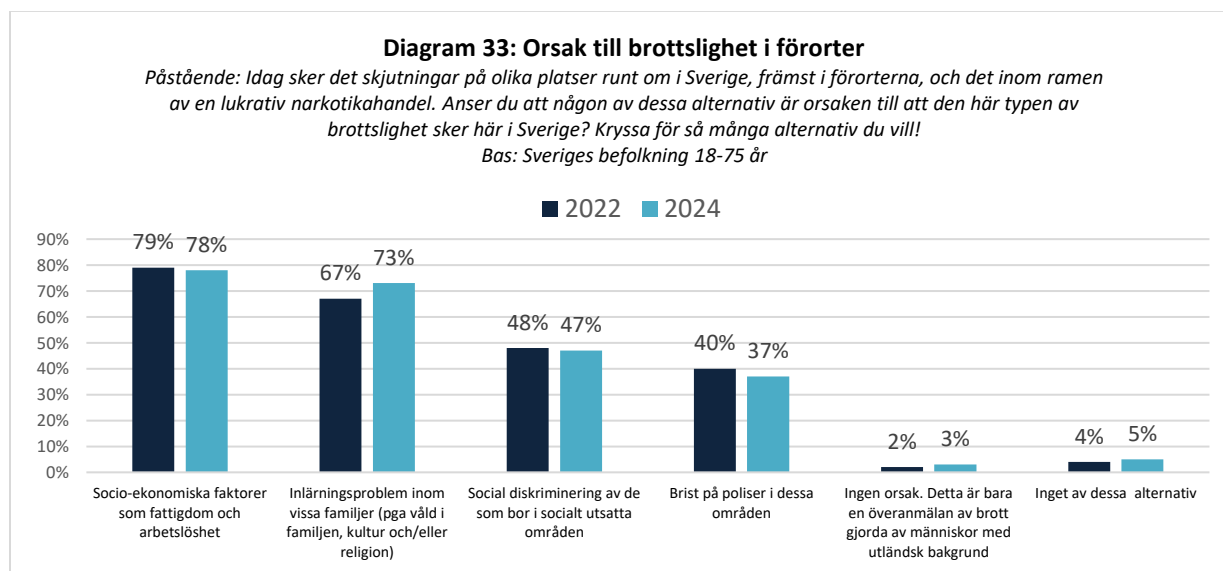
Från att attityderna i denna fråga har varit relativt stabila sedan 2016 för människor från Afrika och Mellanöstern, så är andelen negativa betydligt större i år, då det skett en ökning med sju procentenheter, från 31 till 38 procent sedan förra mätningen, för människor från Mellanöstern! Denna kraftiga ökning från förra mätningen går också att finna för attityderna till människor från Afrika som låg stabila under de senaste två mätningarna, men som i år når rekordhöga 33 procent, en ökning med hela sex procentenheter. Läget har således klart förvärrats för en bostadsintegration då dessa procentsiffror är rekordhöga.

Det finns också något försämrade attityder till att ha asiater (ej Mellanöstern) eller latinamerikaner som grannar sedan förra mätningen. Attityderna till latinamerikaner tangerar den rekordhöga nivån på tio procent från 2020. De negativa attityderna till människor från övriga Norden, Europa eller väst generellt (Nordamerika och Australien) är annars mycket små och det går inte att finna några nämnbara tillfälliga öknings- eller trender. Detta är tydliga tecken på en strukturell rasism i Sverige då man har attityder till potentiella grannar utifrån vilken del av världen de kommer ifrån, och inte vilka individer de faktiskt är.

Socioekonomiska orsaker och inlärningsproblem ses som främsta orsaker till brottsligheten i utsatta områden – men av olika samhällsgrupper

Vilka är då orsakerna till brottsligheten i vissa områden enligt de boende i Sverige? För att ta reda på det så testades fyra olika etablerade bakomliggande faktorer som såväl forskare som media belyst. Orsakerna som diskuterats och mätts är; 1) socioekonomiska orsaker, dvs fattigdom, utanförskap och arbetslöshet, 2) vissa människor som bor i utsatta områden har någon typ av inlärningsproblem, som orsakats av våld i familjen. Kulturen eller religionen nämns även här som möjliga orsaker till inlärningsproblemen. Men även i att det skulle ske en 3) systematisk social diskriminering från majoritetssamhället mot grupperna som bor i socialt utsatta områden. Ytterligare en orsak som diskuteras är att det beror på att det är 4) brist på poliser i dessa områden som gör att skjutningar och narkotikahandel kan ske helt öppet. Alternativet att skjutningarna bara skulle vara 5) en överanmälan av brott utförda av människor med utländsk bakgrund, finns också med som alternativ, tillsammans med 6) alternativet att inte någon av dessa faktorer skulle vara förklaringen.

Socioekonomiska faktorer får mest stöd, dvs att orsaken till brottsligheten i förorter beror på fattigdom och arbetslöshet då 78 procent uppger detta. I en jämförelse med förra mätningen 2022 så är det i princip lika stor andel som är av denna åsikt. Nästan lika många, 73 procent, anser att det skulle finnas inlärningsproblem hos vissa som gör att kriminalitet uppstår i utanförskapsområden. Det är däremot en tydlig ökning av denna orsak i jämförelse med förra mätningen 2022, då andelen som stödjer denna orsak har ökat med sex procentenheter.

Därefter är det nästan hälften (47%) som uppger social diskriminering som orsak till detta. Därmed tangerar denna andel andelen för denna åsikt 2022.

Den orsak som får lägst stöd, men där ändå fyra av tio svenskar tror på detta som en möjlig orsak, närmare bestämt 37 procent, så är det bristen på poliser som bidragande orsak. Denna orsak är den enda orsak som får mindre stöd i en jämförelse från 2022 års mätning, dvs med tre procentenheter.

En faktoranalys (en statistisk metod som används för att beskriva samvariationen mellan två eller fler variabler och i stället skapar gemensamma bakomliggande faktorer för de enskilda frågorna eller påståendena) visade 2022 att de som svarat socioekonomiska faktorer som orsak, ofta kombinerar denna orsak med social diskriminering från majoritetssamhället som de bidragande orsakerna till kriminalitet. Faktorn är då främst en omkringliggande orsak, dvs att dessa människor återfinns i utsatta situationer och en negativ attityd från majoritetssamhället. På samma sätt kombineras orsaken att det skulle finnas inlärningsproblem hos vissa boende i utsatta områden med orsaken att det är brist på poliser, en faktor som fokuserar på själva personer i dessa områden i kombination med polisbristen.

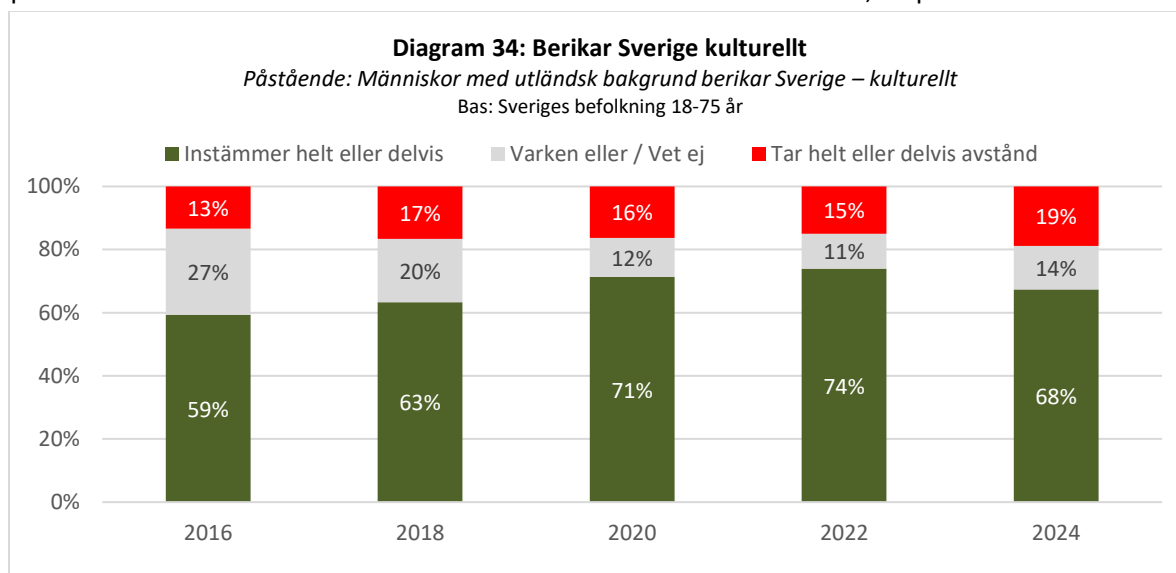
I vilka samhällsgrupper är då dessa attityder om att det är socioekonomiska orsaker som ligger bakom problematiken? Dessa attityder är överrepresenterade bland kvinnorna (82% av kvinnorna), högskoleutbildade (84%), boenden i storstadsområden (83%), samt röstande på V (94%), MP (94%) eller S (89%). Liknande överrepresentation finns även för social diskriminering som orsak, nämligen bland kvinnor (54%), yngre åldersgrupper 18–30 år (66%), och högskoleutbildade (51%), samt bland dem som bor i storstadsområden och mellanstora städer (51%), är låg och medelinkomsttagare (51 och 49%) och framför allt bland dem som är studenter (76%). Även denna orsak får starkare stöd av väljargrupper till partier som; MP (94%), V (94%) och S (89%).

De väljargrupper som uppger orsaken inlärningsproblem skiljer sig från de väljargrupper som uppger socioekonomiska orsaker eller social diskriminering. De samhällsgrupper som i stället är överrepresenterade med att tycka att det finns inlärningsproblem hos vissa familjer i dessa områden är främst; de med gymnasieutbildning (78%), och de som bor i mindre samhällen/på landsbygden (84%). Denna orsak är överrepresenterad bland väljargrupper från SD (88%), M (81%) och KD (78%).

När det gäller polisbrist som orsak till dessa samhällsproblem är denna orsak främst utbredd bland liknande samhällsgrupper som för bland dem som anger inlärningsproblem som en faktor, dvs boende i mindre samhällen/landsbygd (43%), och samt de som skulle rösta på KD (57%) och SD (51%).

9. Attityder till mångfald ur ett kulturperspektiv

Två av tre svenskar, 68 procent, instämmer helt eller delvis med att människor med utländsk bakgrund berikar Sverige kulturellt. Detta är dock en tillbakagång efter två mättilfällen, 2020 och 2022, då fler än 70 procent, var av denna uppfattning. Det innebär således att den stigande trend som noterats sedan 2016 har brutits. Årets resultat innebär i stället ett genomsnitt av de fem mättilfällena som ligger på 67 procent. Noterbar är att andelen som tar avstånd i stället är rekordstort, 19 procent.

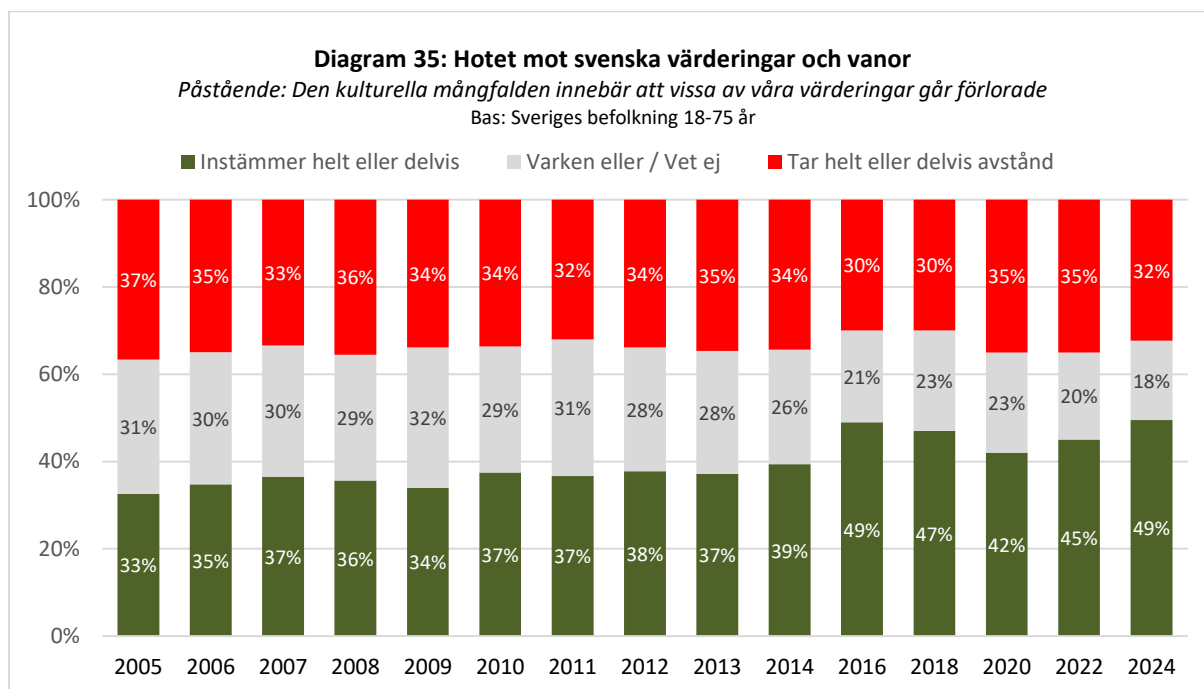

Nio av tio inom väljargrupperna till partierna V (94%), MP (92%), L (86%) och C (88%) håller med om att människor med utländsk bakgrund berikar Sverige kulturellt, och detsamma gäller åtta av tio S-väljare (82%). Däremot anser bara sex av tio väljare (60%) från Moderaterna detta, och ännu färre bland KD:s väljare, 52 procent. Det är sedan ett stort gap till SD:s väljare då endast 19 procent av dessa väljare gör kopplingen mellan människor med utländsk bakgrund och ett berikande av den svenska kulturen.

Allt fler anser att den kulturella mångfalden hotar svenska värderingar

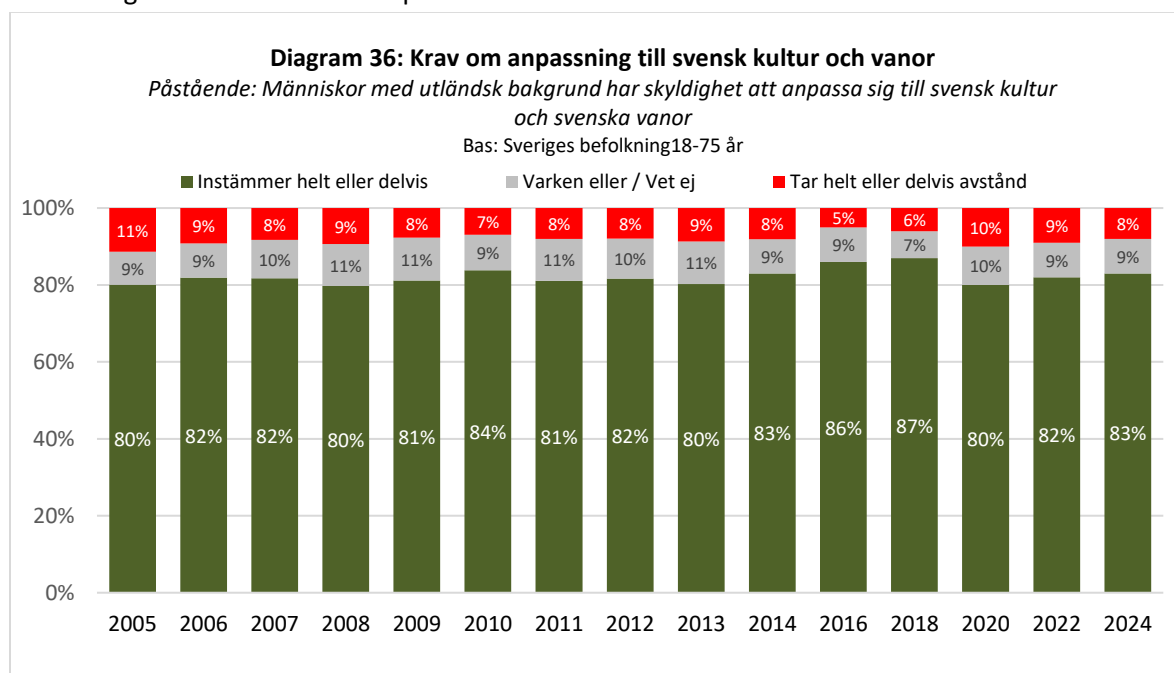
Knappt hälften av svenskarna anser att den kulturella mångfalden innebär att vissa av de svenska värderingarna går förlorade. Årets resultat på 49 procent som stödjer detta påstående är en ökning från 2022, men också en stigande trend från 2020. Årets resultat tangerar också den högst uppmätta andelen från 2016 i samband med den stora flyktingvågen.

Överhuvudtaget så har andelen som instämmer mellan 2005 och 2014 alltid legat under 40 procentstrecket, men därefter har alla procenttal hamnat över 40 procent, vilket visar på ett attitydskifte efter den stora invandringsvågen 2016.

Fortsatt hårda krav på anpassning till svensk kultur och svenska vanor

En klar majoritet, 83 procent, av svenskarna anser att människor med utländsk bakgrund har en skyldighet att anpassa sig till svensk kultur och svenska vanor när de kommer till Sverige. Det är visserligen en svagt stigande trend med dessa attityder sedan 2020 men årets resultat är bara en procentenhet mer än genomsnittet för hela perioden sedan 2005. Dessa attityder har således länge funnits hos svenskarna då andelen som instämmer till detta påstående alltid legat över 80 procent under hela Mångfaldsbarometerns mätperiod.

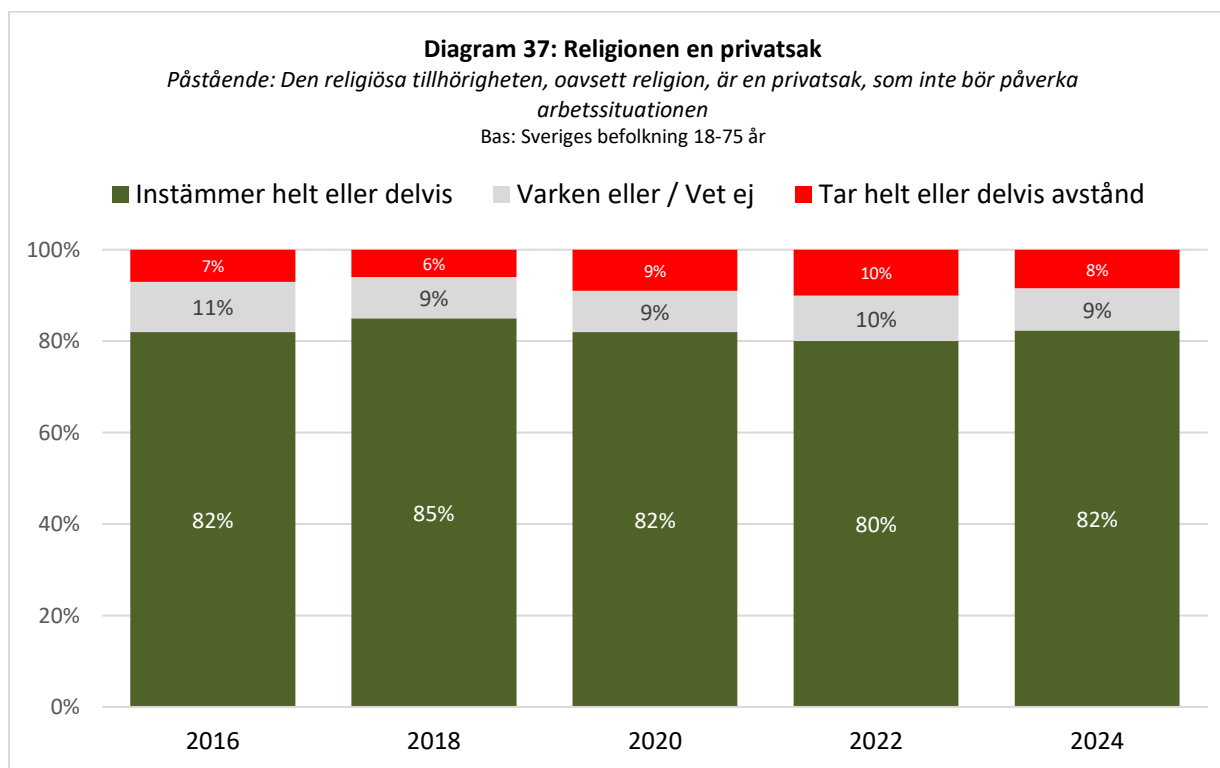
Fler än nio av tio bland väljargrupperna från SD, M och KD instämmer helt eller delvis till detta. Även knappt nio av tio väljare från C och MP håller med om detta. Stödet är nästan lika starkt bland väljare från L och S, då åtta av tio instämmer helt eller delvis. Däremot skiljer sig väljarna från V åt, då "endast" 54 procent instämmer med att invandrare har en skyldighet att anpassa sig till svensk kultur och vanor.

10. Attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv

I detta kapitel studeras attityder till mångfald i ett religionsperspektiv närmare.

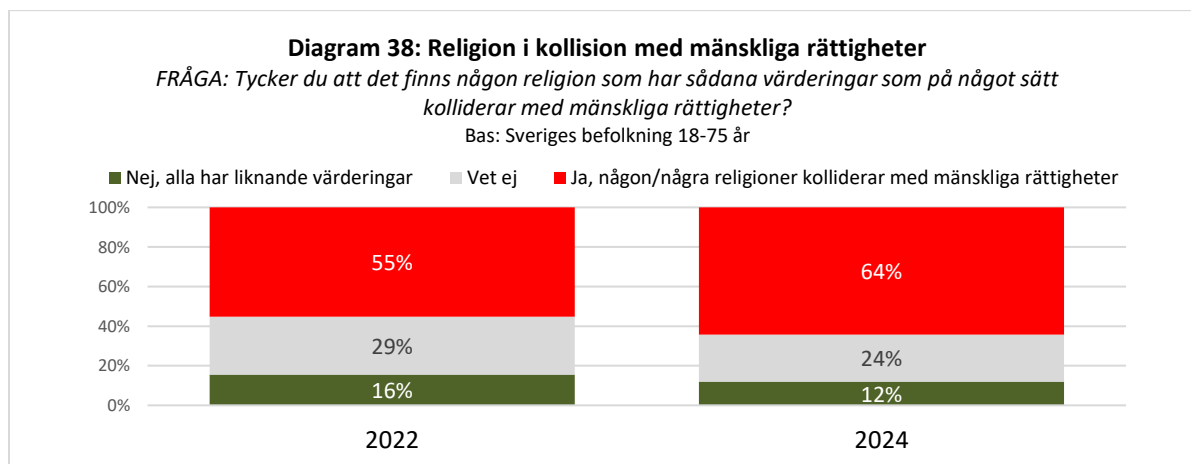
Starka och stabila åsikter om att religionen är en privat angelägenhet

Fortfarande är det fler än åtta av tio svenskar, närmare bestämt 82 procent, som tycker att religionen är en privatsak som inte bör märkas på eller påverka en arbetsplats. Endast nio procent motsätter sig detta. Utan att uppvisa någon trend så ökar dock andelen med dessa attityder något 2024 jämfört med 2022, och hamnar då på samma nivåer som 2016 och 2020, 82 procent, vilket också är hela periodens genomsnitt.

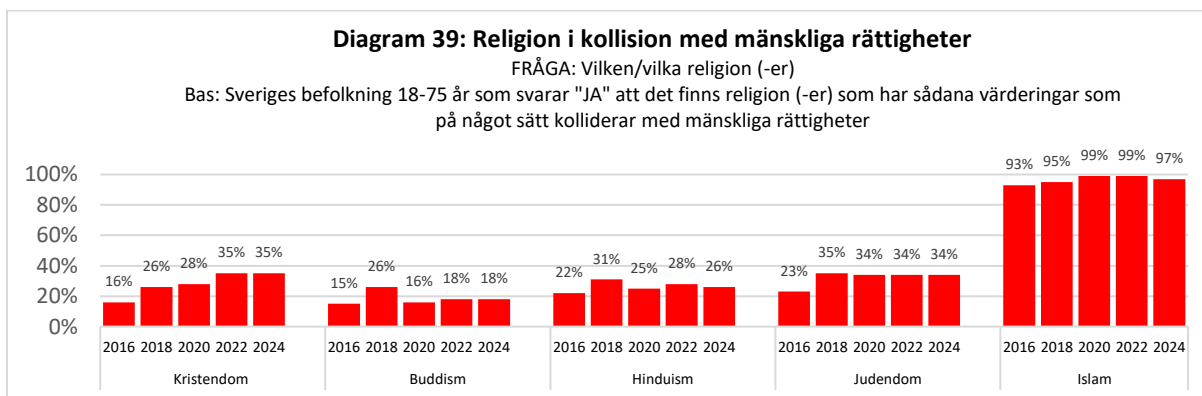

Sex av tio anser att islam kolliderar med mänskliga rättigheter

Fortfarande är det en majoritet av svenskarna, 64 procent, som anser att det finns religioner som har sådana värderingar att de kolliderar med mänskliga rättigheter. Detta är dessutom en ökning med hela nio (!) procentenheter från 2022. Fortfarande finns dock en stor andel osäkra, vilket innebär att det bara är en av tio, 12 procent, som anser att *alla* religioner har liknande värderingar som mänskliga rättigheter.

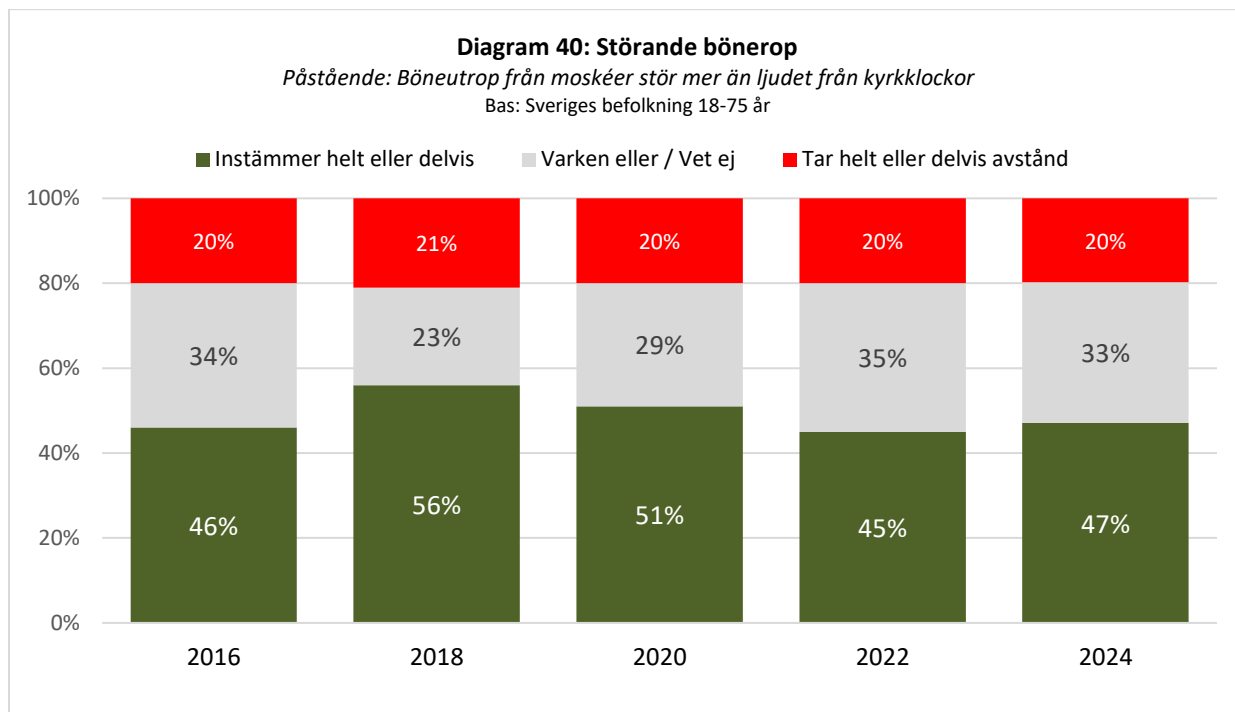
På följdfrågan om vilken religion de 64 procent svenskarna i så fall anser ha värderingar som kolliderar med mänskliga rättigheter svarar nästan alla islam även 2024, nämligen 97 procent. Visserligen är 97 procent lägre än 99 procent som tidigare uppmäts, men eftersom basen är betydligt fler i år som uppger att det finns en religion som kolliderar med mänskliga rättigheter, så har därmed antalet som nämner islam ökat totalt sett. I genomsnitt väljer man två religioner och resultaten är relativt stabila. Kristendom är kvar som den religion som fortfarande kommer som andra religion då man pekar ut kristendom respektive judendomen lika ofta som 2022, nämligen 35 respektive 34 procent. Minst andel syftar på buddism som bara 18 procent av dem som tycker att det finns religioner som kolliderar med mänskliga värden, uppger. Det går inte att utläsa några tydliga trender 2024.

Något fler anser att böneutrop är mer störande än kyrkklockor

Mellan åren 2018 och 2022 fanns det en trend om att allt färre anser att böneutrop från moskéer skulle vara mer störande än ljudet från kyrkklockor. Denna trend har nu brutits. 2024 anser något fler igen, 47 procent, att dessa utrop är mer störande. Denna siffra är dock fortfarande något lägre än genomsnittet för hela mätperioden som är 49 procent, och betydligt lägre än toppnoteringen på 56 procent 2018.

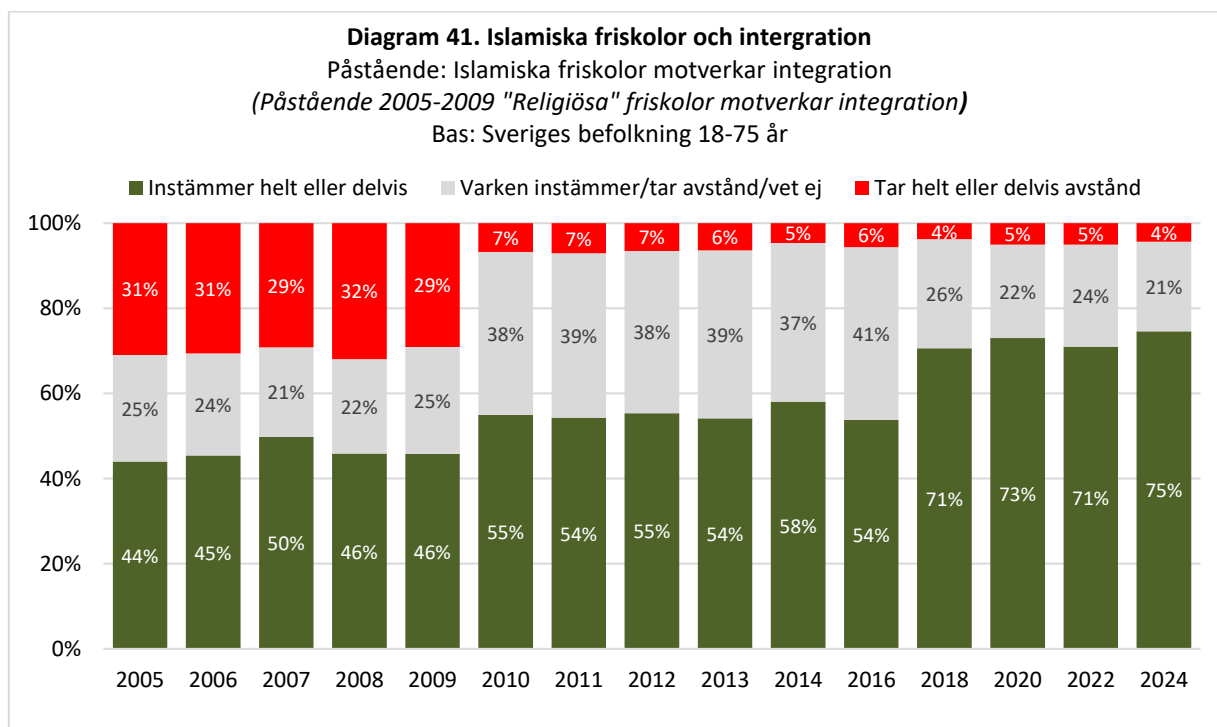
I en jämförelse med 2016, som var det första mättillfället för detta påstående, så tangerar årets resultat i princip med detta års resultat som var 46 procent. Detta kan tolkas som att attityderna till detta påstående är stabila på längre sikt, även om de har fluktuerat över tid. Noterbart är också att de som aktivt tar avstånd från detta påstående har varit en mycket stabil andel över tid, dvs i princip 20 procent vid varje mättillfälle.

Rekordhøga siffror om att islamiska friskolor motverkar integration

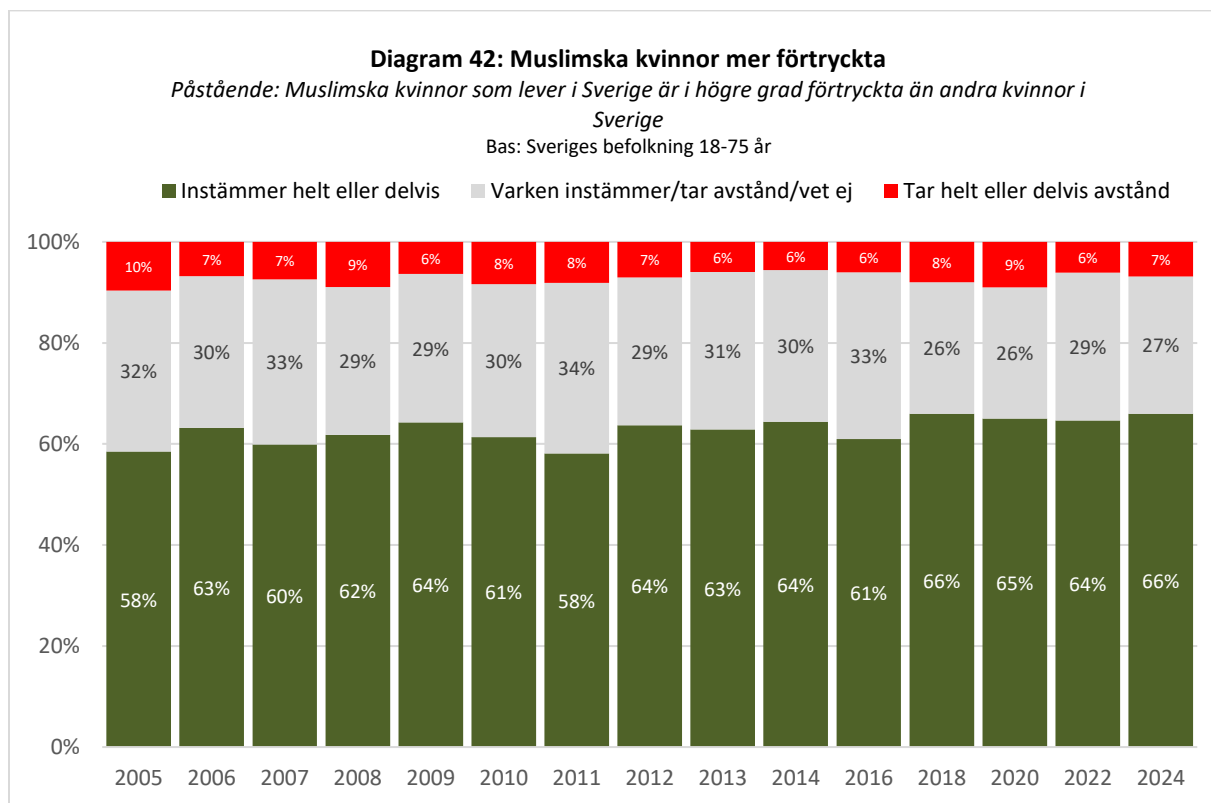
Attityderna till islamiska friskolor och integration är negativ, då så många som tre av fyra invånare i Sverige, närmare bestämt 75 procent, anser att dessa friskolor motverkar en fungerande integration. Det innebär att årets andel som instämmer till detta påstående är rekordstor under mätperioden för Mångfaldsbarometern.

Alltsedan sedan den kraftigt försämrade attityderna i denna fråga uppmätts 2018, så har dessa mer negativa attityder till islamiska skolans motverkan till integration snarare stabiliserats över 70 procentnivån. Det är framför allt de som tidigare varit osäkra i denna fråga som nu tagit ställning, alltsedan sedan 2018 och därmed blivit negativt inställda, då andelen som tar avstånd till detta påstående har varit stabil över tiden med 4–5 procentenheter. (det går inte att säga något om en trend från 2005 då frågeställningen ändrades 2010)

Stabil majoritet anser att muslimska kvinnor i Sverige är mer förtryckta än andra kvinnor i Sverige

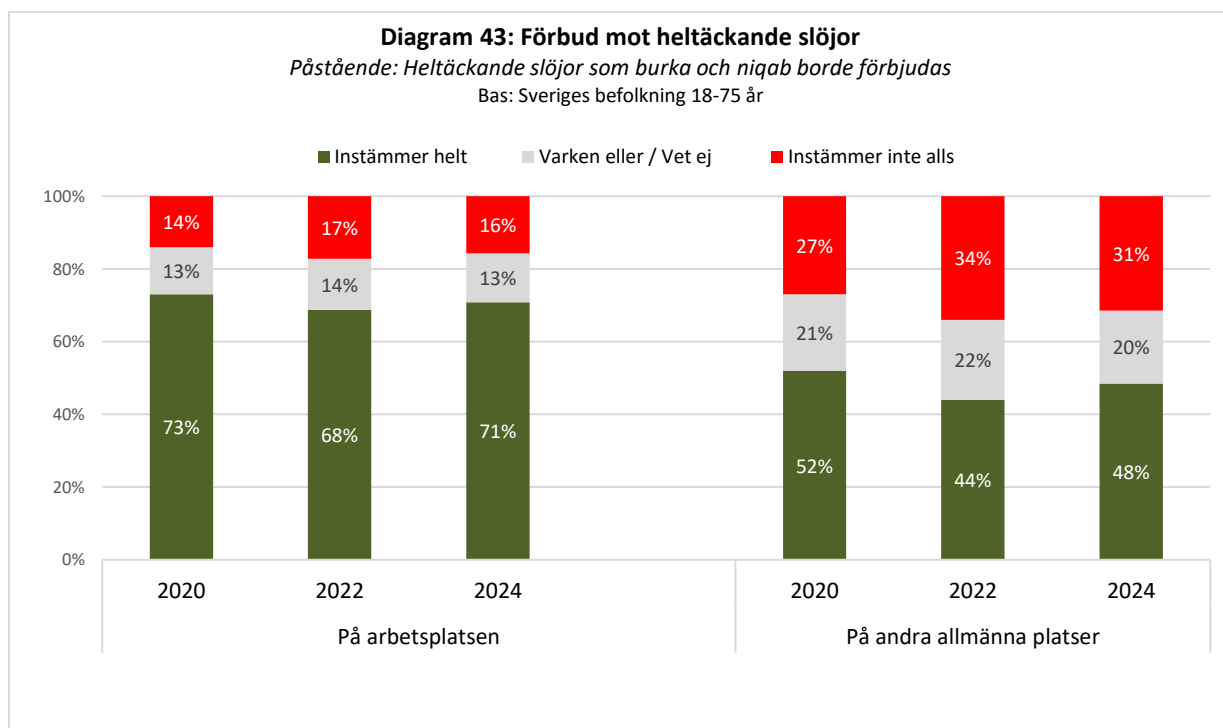
Det är fortfarande en klar majoritet av den svenska befolkningen som anser att muslimska kvinnor som lever i Sverige är mer förtryckta än andra kvinnor i Sverige – i år 66 procent. Detta innebär en två-procentig ökning från 2022, men också en tangering av det största andelen som uppmättes 2018. Och andelen som instämmer ligger också något över genomsnittet för hela perioden som är 63 procent. Men årets resultat visar ingen trend utan en tillfällig uppgång. Andelen som helt eller delvis tar avstånd är bara sju procent 2024, och har legat mycket stabilt över hela mätperioden.

Fortfarande starkt stöd för förbud av heltäckande slöjor på arbetsplatsen

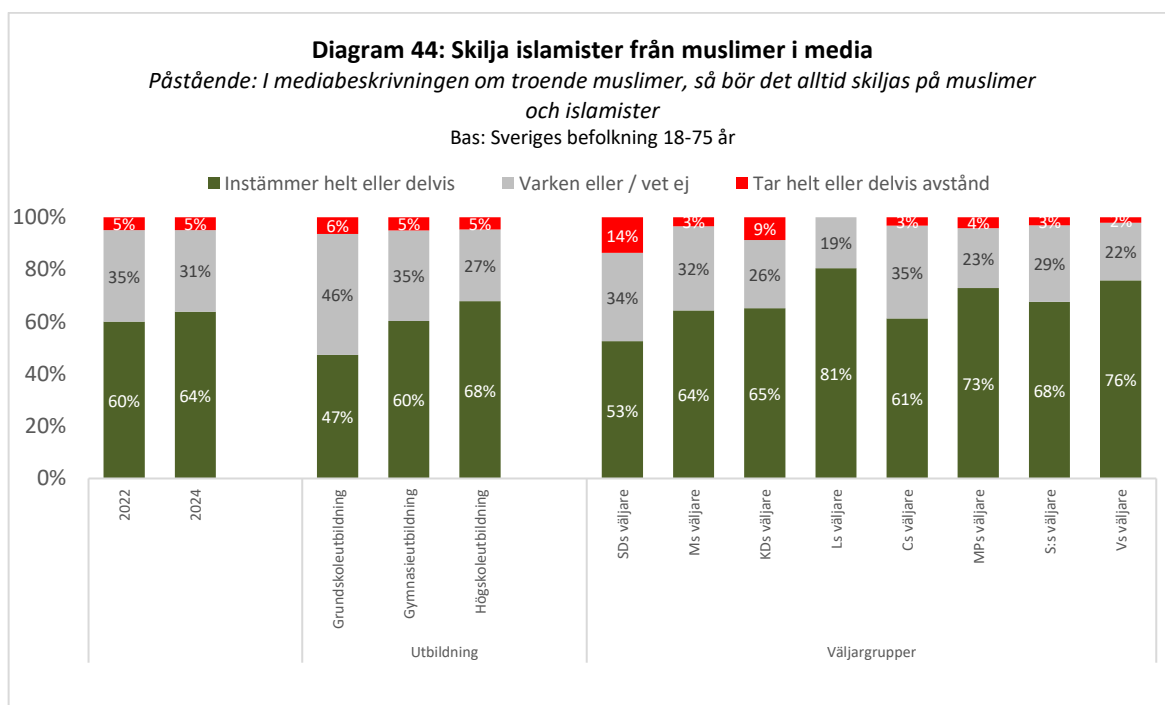
I Sverige är det en klar majoritet som är emot *heltäckande* slöjor som burka och niqab och anser att de borde förbjudas. (Förtydligande: Burka täcker hela kroppen inklusive ansiktet med nät framför ögonen, niqab täcker hela ansiktet förutom ögonen, i jämförelse med till exempel hijab som bara täcker hår och hals men inte ansikte)

Det handlar främst om förbud på arbetsplatser, vilket stöds av 71 procent. Det finns en betydligt större acceptans mot heltäckande slöjor på allmänna platser då färre än hälften, 48 procent, tycker att det borde förbjudas. Så många som 31 procent tar helt eller delvis avstånd till detta. Attityderna till att förbjuda heltäckande slöjor har ökat 3–4 procentenheter sedan 2022 men det finns ingen trend för att dessa attityder ökar i samhället utan det kanske endast är en tillfällig ökning pga vad som händer i samhället just nu, eller vad och hur mycket media berättar om detta fenomen.

Ökat stöd för att i media särskilja muslimer från islamister bland troende muslimer

Denna attityd att det alltid bör skiljas på muslimer och islamister i medias beskrivningen om troende muslimer får starkt stöd i samhället. Två av tre svenskar, 64 procent, instämmer med att denna åtskillnad bör göras i media. Det är dessutom en andel som ökat sedan 2022 med fyra procentenheter. Som diagrammet visar så är detta stöd väl förankrat bland människor med olika utbildningsnivåer och olika väljargrupper. Det är framför allt universitetsutbildade som stödjer detta men också en majoritet av samtliga partiers väljare. De som minst stödjer detta går att finna bland grundskoleutbildade och SD:s väljargrupp. Noterbart är att så många som 14 procent av SD:s väljare tar avstånd till detta, och anser i stället att man *inte* ska skilja muslimer från islamister i mediabeskrivningen om troende muslimer.

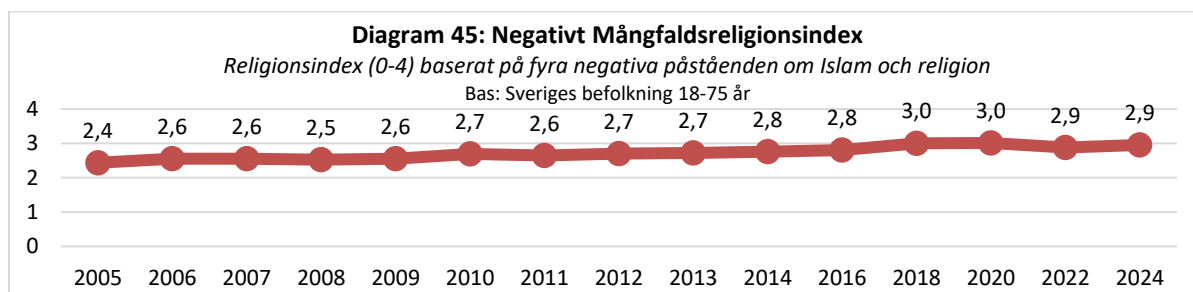

Negativa attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv stabiliseras på relativa höga nivåer

För att kunna analysera attityderna till religion ur ett mångfaldsperspektiv så har ett index skapats av fyra negativa attityder till religion och mångfald; *Den religiösa tillhörigheten, oavsett till vilken religion, är en privatsak som inte bör påverka arbetsituationen, Böneutrop från moskéer stör mer än ljudet från kyrkklockor, Muslimska kvinnor som lever i Sverige är i större grad förtryckta än andra kvinnor i Sverige, samt Islamska friskolor motverkar integration.* Eftersom islam nämns som den religion som flest anser kollidera med mänskliga rättigheter, rättigheter som annars är så etablerade och accepterade i Sverige, så har detta index byggts på tre påståenden om islam och ett om att religionen generellt bör vara en privatsak. Detta är ett sätt att mäta attityden till mångfald ur ett religionsperspektiv. Positiva attityder och acceptans till religion (läs islam) i samhället, innebär helt enkelt en positiv attityd till mångfald och en acceptans av mångfald ur ett religionsperspektiv.

Enligt diagrammet nedan så visar det att den svenska befolkningen är relativt negativ till mångfald ur ett religionsperspektiv, jämfört med i ett kultur-, arbetslivs- eller boendeperspektiv, då medelvärdet 2,9 är relativt högt på en skala 0–4, där 0 betyder "inte alls är negativ" och 4 "mycket negativ".

Årets indexvärde på 2,9 tangerar den senaste mätningen, så någon ökning av försämrade attityder till religion och mångfald är svår att identifiera. Däremot tangerar årets indexvärde på 2,9 det näst högsta indexvärdet, och är dessutom högre än genomsnittet för hela perioden, 2,7. Dock är de senaste två årens indexvärden lägre än rekordåren 2018 och 2020, efter den stora invandringsvågen till Sverige. Viktigt att notera är att det på lång sikt, alltsedan 2005, finns det en tydlig trend med stigande indexvärden för alltmer negativa attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv.

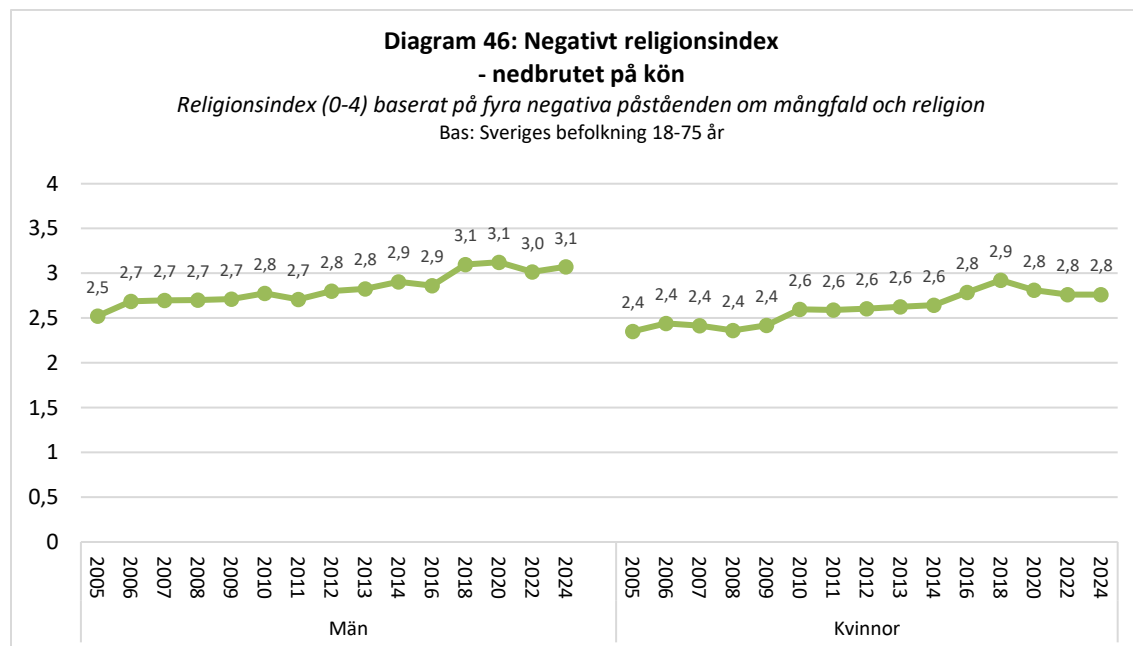
SD:s väljare utmärker sig med ett indexvärde på hela 3,5. Det är tangering från mätningen 2022. M:s väljare däremot ökar detta år till 3,3 från 3,2. KD:s väljare ligger kvar på 3,2. Noterbart är att Ls väljare gått från indexvärde 2,5 till 3,0 2024. Dessa partiers väljargrupper ligger därmed alla över genomsnittet på 2,9. Därefter kommer Socialdemokraternas väljare som får indexvärde 2,8, en ökning från 2,7 2022, likt ett "mittenparti" i denna fråga. Intressant är att MP:s väljare blivit mer negativa till mångfald och religion då man går från ett indexvärde på 1,9 till 2,4 i årets mätning. V:s och C:s väljare har däremot gått mot strömmen och blivit mer positiva till religion och mångfald då index för C:s väljare minskar från 2,6 till 2,4 medan V:s väljare minskar från 2,5 till 2,2. Vs väljare är därmed de mest positiva till mångfald ur ett religionsperspektiv.

Männen åter på rekordnivå för negativa attityder till religion och mångfald

När resultatet för hur variabeln kön studeras närmare visar det sig att attityderna skiljer sig mellan kvinnor och män. Männerna är och har alltid varit något mer negativa till mångfald och religion än vad kvinnorna är.

Männen når 2018 och 2020 års resultat i år vilket innebär att det högsta uppmätta indexvärdet tangeras, 3,1. Detta betyder att man behåller sina negativa attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv på rekordnivåer. För män går det också att skönja en svag utveckling mot mer negativa attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv sedan 2005.

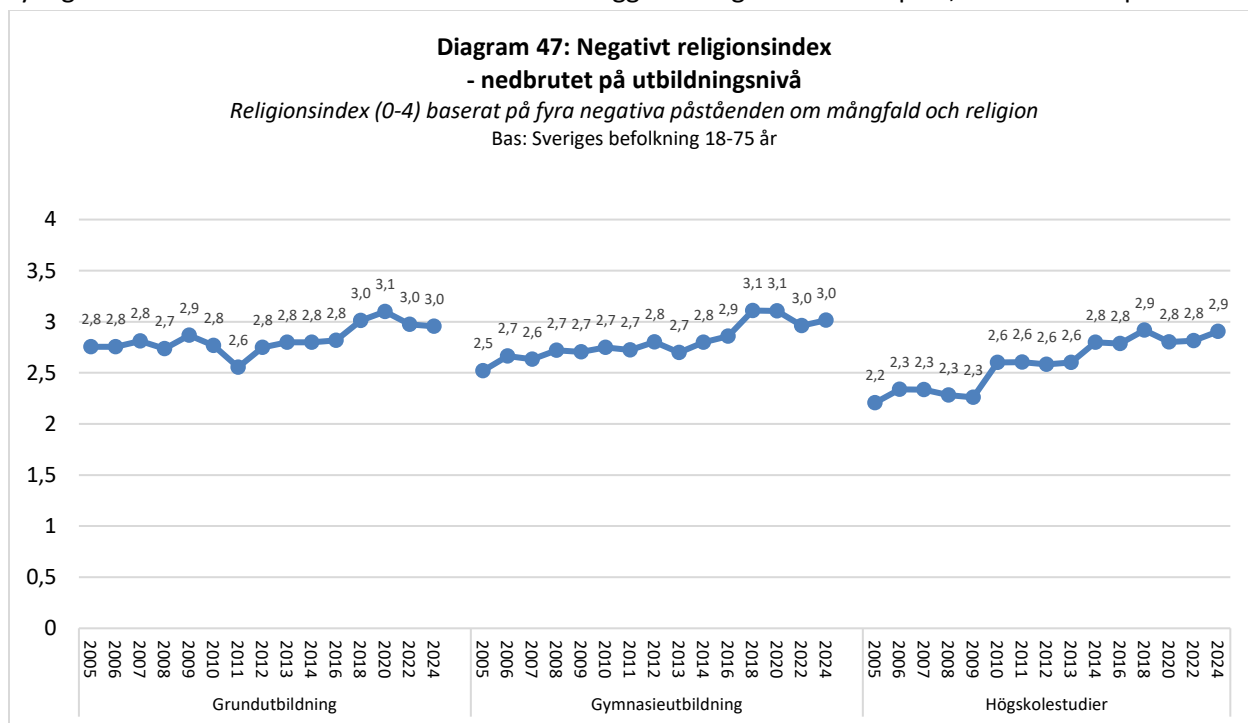
Kvinnorna får 2024 indexvärdet 2,8 vilket är det näst högsta värdet hittills, men samtidigt en tangering av de senaste två mätningarna. Detta innebär att attityderna är stabila men på en relativt hög nivå. För kvinnorna går det också att skönja en svag negativ trend till religion och mångfald sedan 2005 med stegvis försämrade attityder.

Högskoleutbildades attityder till mångfald ur ett religionsperspektiv når tidigare bottennivå

Såväl de med grundutbildning som de med gymnasieutbildning får indexvärde 3,0 2024, vilket innebär en tangering för båda samhällsgruppernas resultat från 2022. Det finns därmed inga kortsiktiga trender för dessa grupper. Däremot går det att finna det ur ett längre perspektiv negativa trender för båda grupperna, speciellt då genomsnittet för båda grupperna är 2,8 för hela perioden.

Det som är mer intressant ur ett förändringsperspektiv är attityderna bland de med högskoleutbildning, vilka alltid varit mer positiva till mångfald och religion, men som nu nästan tangerar de andra utbildningsgruppernas resultat med sitt senaste indexvärde på 2,9. Med detta indexvärde så tangerar man dessutom rekordnivån från 2018. Kortsiktigt finns det ingen trend men även här går det att finna en långsiktig trend, en stegvis ökning, från en platå på 2,3 till 2,6 och vidare till 2,8-2,9. Det är även mer tydligt med att de senaste sex årens indexvärden ligger över genomsnittet på 2,6 för hela mätperioden.

Försämrade attityder till religion och mångfald bland tre av fyra åldersgrupper

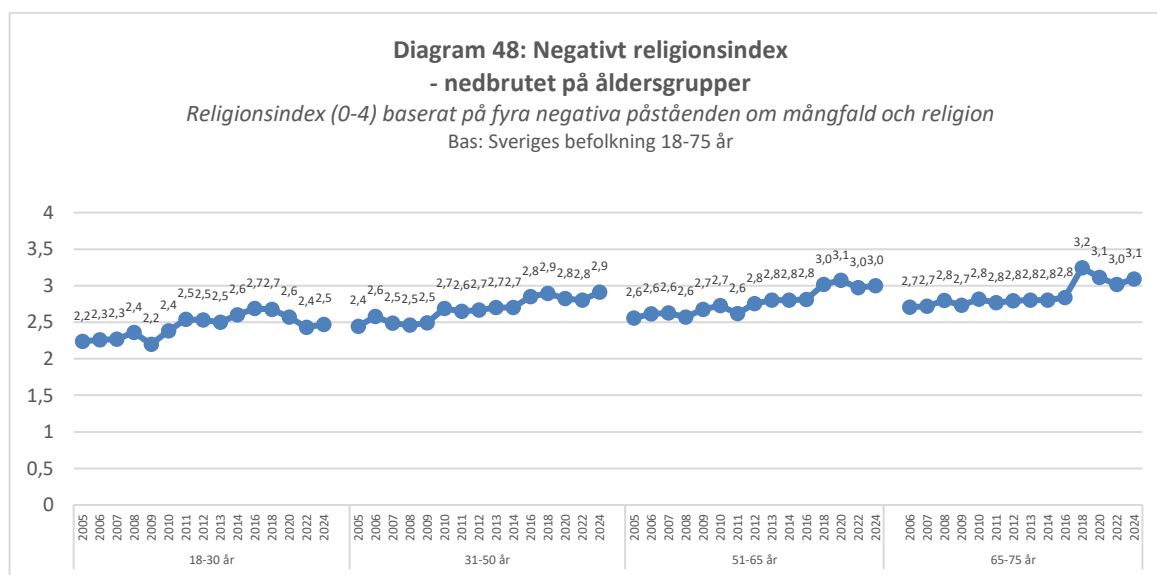
Återigen går det att finna samma typ av svarsmönster från ett åldersperspektiv. Ju äldre man sedan är, desto mer negativ till mångfald, i detta fall i ett religionsperspektiv, även om skillnaderna mellan de äldre åldersgrupperna är relativt små.

De unga, 18–30 år, hade fram till 2018 stegvis uppvisat mer negativa attityder till mångfald och religion. Men de senaste tre mätningarna har visat på mer positiva attityder igen. Årets indexvärde på 2,5, som visserligen ökar något från 2022, är ett genomsnitt av de senaste tre mätningarna. Dock är årets värde på 2,5 något högre än genomsnittsvärdet för hela perioden som ligger på 2,4.

De i yngre medelåldern, 31–50 år, har sedan 2011 också uppvisat en långsiktig svag trend om försämrade attityder till mångfald och religion, med ständigt tangerande resultat eller försämrade attityder. Årets resultat på 2,9 är en tangering av det högsta uppmätta indexvärdet från 2018. Attityderna i denna fråga verkar ha stabiliserats på relativt höga nivåer, mellan 2,8 och 2,9, sedan 2016.

Attityderna till religion och mångfald för dem i övre medelåldern, 51–65 år, uppvisar också en svag långsiktig negativ trend. Om 00-talets indexvärden låg kring 2,6, så låg 10-talets värden kring 2,8, och nu har värdena stabiliserats kring en plåtå på 3,0. Årets indexvärde på 3,0 är således en tangering av de senaste årens mätningar, och det näst högsta uppmätta resultatet.

Det går inte att finna någon kortsiktig trend för den äldsta åldersgruppen, 65–75 år, men däremot en långsiktig negativ trend. Årets indexvärde på 3,1, som för övrigt är det näst högsta värdet, visar att den äldsta åldersgruppen numera etablerat sig på en plåtå över 3,0 strecket, där man nu legat sedan 2018.

11. Bortfallsredovisning

I detta sista kapitel redovisas bortfallsredovisning. Inom samhällsundersökningar syftar bortfallsredovisning till att rapportera och redovisa det totala bortfallet av respondenter i undersökningen. Det handlar om att dokumentera och redovisa antalet personer som avbrutit undersökningen samt att analysera om det finns några signifikanta skillnader mellan de svarande som fullföljt undersökningen och de som avbrutit den. I Mångfaldsbarometerns fall också att jämföra urvalens struktur från år till år.

Sammanfattningsvis kan man säga att bortfallsanalys inom opinionsundersökningar fokuserar på att förstå orsakerna till att respondenter avbryter sin medverkan, medan bortfallsredovisning handlar om att rapportera och redovisa det faktiska bortfallet av respondenter i undersökningen. Detta kapitel fokuserar främst på en bortfallsredovisning och inte en bortfallsanalys, även om det omnämns vid olika tillfällen.

Bortfallsredovisning för Mångfaldsbarometern 2024

1. **Målpopulation:** Sveriges befolkning inom åldersintervallet 18–75 år som är folkbordförda i Sverige i mars 2024 när beställningen av det slumpmässiga urvalet gjordes.
2. **Urvalsram och typ av urvalsförfarande:** Beställning av ett slumpmässigt urval baserat på målpopulationen 18–75 år gjordes från SPAR registret i mars 2024.
3. **Datainsamlingsmetod:** Postala enkäter som skickades ut till IP:s registrerade hemadress i SPAR registret under första veckan i april. Datainsamlingen stängdes sedan midsommarafton 19 juni 2024. Respondenterna hade därmed nästan tre månader på sig att svara på enkäten och skicka tillbaka den. Ungefär åtta av tio svarsenkäter kom in efter de första två veckorna. Ingen påminnelse skickades ut.
4. **Svarsredovisning:**
 - Bruttourval från SPAR = 6 000 individer
 - Antal svarande med användbara observationer: 1 171
 - Antal svarande med partiella svar vilka är oanvändbara observationer: 0
 - Bortfallsorsaker enligt PostNord: 80 adressater (IP okänd, avflyttad eller ej möjligt att leverera till IP)
 - Bortfall genom icke-svarande: totalt 80 individer
 - Omräknat bruttourval 5 920 individer
5. **Svarsfrekvens:** 1 171 svarade, dvs nettourval, av 5 920 individer, vilket innebär en svarsfrekvens på 20 procent. Det bör dock sägas att svarsfrekvensen för postala enkäter inte går att jämföra med svarsfrekvensen för webbenkäter mot internetpaneler då individerna för dessa urval genomgår två

(!) olika rekryteringar, varav bortfallet vid rekryteringen till internet panelen, som ju är den klart största, inte redovisas, utan bara bortfallet vid själva rekryteringen från internetpanelen. Storleken på svarsfrekvensen för postala enkäter ligger därmed i linje med svarsfrekvensen för webbenkäter mot internetpaneler, om båda bortfallen från de två rekryteringstillfällena tas med i beräkningarna. Det innebär att andelen av befolkningen som är intresserade och tillgängliga att medverka i denna typ av attitydundersökning är ungefär lika stor oberoende metod för datainsamlingen.

Bortfallsredovisning för Mångfaldsbarometern 2005 - 2024

När Mångfaldsbarometern startades 2005 bestämde dess initiativtagare och bortgångne professor Orlando Mella vid Uppsala universitet, Sociologiska institutionen, som för övrigt undervisade i metod vid institutionen, att urvalens resultat från Mångfaldsbarometern skulle redovisas *ovägda*. Han var av uppfattningen att viktade urval skadar urvalets karaktär genom att vissa personers svar får en överrepresentativ betydelse. Han ville arbeta med naturliga ovägda urval utan teknisk manipulering av urvalet.

Av denna anledning har inte heller årets urval vägts mot befolkningens struktur. Det har därför blivit viktigare under åren att spegla ett urval mot tidigare urvals utseende för att kunna göra jämförelser över tiden, än att väga det mot den faktiska svenska populations kön-, ålders-, värderings- och utbildningsproportioner. Årets urval ligger också mycket väl i paritet med tidigare års urval för en jämförelse över tiden.

Nedan kommer en redovisning av urvalen i detalj med en jämförelse med tidigare urval från tidigare års studier inom ramen för Mångfaldsbarometern.

Könsfördelning

Andelen män har legat mellan 44 och 50 procent genom åren. Andelen kvinnor har pendlat mellan 50 och 56 procent, vilket innebär att kvinnor genomgående har varit något överrepresenterat i urvalen. 2024 så blev andelen kvinnor 55 procent och andelen män 44 procent. Orsaken kan vara att kvinnor har en tendens till att oftare ställa upp och känna plikten att svara på enkäter. Senaste tre mätningar har dock variationen bara varit en procent för såväl kvinnor som män mellan de olika mätningarnas urval.

Tabell 1:		Kön	
		Män	Kvinnor
År	2005	50%	50%
	2006	46%	54%
	2007	47%	53%
	2008	49%	51%
	2009	47%	53%
	2010	49%	51%
	2011	45%	55%
	2012	49%	51%
	2013	45%	55%
	2014	44%	56%
	2016	45%	55%
	2018	49%	51%
	2020	46%	54%
	2022	45%	55%
	2024	45%	55%

Åldersfördelning

Andelen unga mellan 18 och 30 år har alltid legat inom intervallet 7 och 17 procent. Åldersgruppen yngre medelåldern (31-50 år) har alltid legat inom intervallet 24 och 36 procent av urvalet. Vidare den äldre medelåldern (51-65 år) har varit mellan 29 och 34 procent av urvalet. Och slutligen den äldsta gruppen har varierat mest då den legat mellan 15 och 35 procent av urvalet. Under de senaste fyra åren har både den yngsta och äldsta gruppen legat stabila på mellan 9 och 11 procent, respektive 27 och 28 procent, av urvalet.

Tabell 2:		Åldersgrupper			
		18-30 år	31-50 år	51-65 år	> 65 år
År	2008	17%	36%	32%	15%
	2009	15%	32%	34%	20%
	2010	14%	35%	29%	22%
	2011	14%	35%	31%	20%
	2012	15%	33%	30%	22%
	2013	13%	31%	30%	27%
	2014	12%	30%	34%	25%
	2016	7%	24%	34%	35%
	2018	9%	32%	30%	28%
	2020	11%	32%	30%	27%
	2022	10%	30%	32%	28%
2024	10%	29%	34%	27%	

Fördelning av urval sett till utbildningsnivå

Andelen med endast grundutbildning har legat mellan 8 och 20 procent. Andelen med högst gymnasieutbildning har legat mellan 35 och 44 procent, medan andelen med högskoleutbildning har uppgått till mellan 39 och 56 procent. Den ökande andelen med högskoleutbildning i urvalen speglar också verkligheten då allt fler i samhället läser vidare på universitetet, och allt fler äldre med endast folkskola eller grundskola, har avlidit.

Tabell 3:		Utbildning		
		Endast grundutbildning	Högst gymnasieutbildning	Högskoleutbildning
År	2005	17%	43%	40%
	2006	18%	41%	41%
	2007	20%	36%	44%
	2008	16%	39%	45%
	2009	17%	44%	39%
	2010	17%	39%	44%
	2011	17%	40%	43%
	2012	16%	41%	44%
	2013	14%	38%	49%
	2014	15%	36%	49%
	2016	17%	38%	45%
	2018	15%	39%	46%
	2020	11%	39%	50%
	2022	8%	37%	55%
	2024	8%	35%	56%

Fördelning av urval sett till födelse land

Andelen födda i Sverige eller utomlands har varit relativt stabilt över tiden. Andelen svenskar som är födda i Sverige har återfunnits inom intervallet 85 och 89 procent genom alla åren. Andelen boende i Sverige av urvalet som är födda i ett annat land i Europa har alltid legat mellan sex och nio procent, medan andelen födda i ett land utanför Europa finns inom intervallet tre och sex procent.

Tabell 4:		Födelse land		
		I Sverige	I ett annat land i Europa	I ett land utanför Europa
År	2005	85%	9%	6%
	2006	89%	8%	3%
	2007	89%	7%	4%
	2008	89%	6%	4%
	2009	87%	9%	4%
	2010	87%	8%	4%
	2011	87%	9%	4%
	2012	87%	8%	5%
	2013	88%	7%	4%
	2014	89%	6%	4%
	2016	89%	8%	4%
	2018	88%	8%	5%
	2020	87%	7%	6%
	2022	88%	8%	4%
	2024	86%	8%	5%

Fördelning av urval sett till föräldrars födelse land

Andelen i urvalet som har båda föräldrarna födda i Sverige ligger inom intervallet 76 och 78 procent, medan de i urvalet som har åtminstone en förälder som är född utomlands uppgår till mellan 22 och 24 procent under dessa år.

Tabell 4:		Föräldrars födelse land	
		Båda födda i Sverige	Åtminstone en förälder född utanför Sverige
År	2016	78%	22%
	2018	77%	23%
	2022	77%	23%
	2022	76%	24%
	2024	76%	24%

Fördelning av urval sett till personlig inkomst

Respondenterna i undersökningarna har själva fått uppge om man anser sig vara låg-, medel- eller höginkomstagare. Andelarna har varit relativt stabila under dessa mättillfällen. Under dessa år har andelen som uppfattar sig som låginkomstagare uppgått till mellan 16 och 19 procent, medelinkomstagare 62 till 64 procent, och höginkomstagare 18 till 21 procent.

Tabell 5:		Inkomstagare		
		Låginkomstagare	Medelinkomstagare	Höginkomstagare
År	2020	19%	63%	18%
	2022	16%	64%	20%
	2024	17%	62%	21%

Fördelning av urval sett till storlek på samhälle

Respondenterna själva har fått bestämma vilken typ av samhälle eller stad man bor i. De som bor i storstadsområde uppgår till mellan 30 och 33 procent, medan de som bor i mellanstor stad uppgår till 20-22 procent. Andelen som bor i mindre stad eller större tätort uppgår mellan 27 och 37 procent. Andelen som bor i mindre samhälle eller landsbygden har legat mellan 10 och 21 procent. Noterbart är att vid senaste mätningen så har andelen på landsbygden minskat kraftigt medan andelen i mindre stad ökat kraftigt, i en jämförelse med tidigare mätningar. Denna förändring i urvalet kan ha att göra med beställningen av det geografiska urvalet från SPAR och dess urvalsbestämning.

Tabell 6		Storlek på samhälle			
		Mindre samhälle/landsbygd	Mindre stad/större tätort	Mellanstor stad (>100 000)	Storstadsområde
År	2020	21%	29%	20%	30%
	2022	19%	27%	21%	33%
	2024	10%	37%	22%	31%

Fördelning av urval sett till typ av sysselsättning

Respondenterna i urvalet har också fått uppge vilken typ av sysselsättning man har. Under de senaste tre mätningarna har förvärvsarbetare uppgått till mellan 48 och 50 procent, deltidsarbetare alltid fem procent, och egenföretagare 7-8 procent. Det innebär att de sysselsatta uppgår till 61-62 procent av den vuxna befolkningen mellan 18 och 75 år. Ålderspensionärerna som är den näst största gruppen har uppgått till mellan 26 och 27 procent. Andelen studerande har alltid legat på fem procent. Hemmafruar har knappt existerat i urvalet, 0-1 procent. Däremot finns den en restpost med sjukskrivna, förtidspensionärer och arbetssökande som uppgått till mellan fem och åtta procent.

Tabell 7:		Typ av sysselsättning						
		Egenföretagare	Förvärvsarbetare heltid	Förvärvsarbetare deltid	Hemmafru	Ålderspensionär	Studerande	Annat (sjukskriven, förtidspensionär, arbetssökande etc)
År	2020	8%	48%	5%	0%	27%	5%	8%
	2022	8%	49%	5%	0%	27%	5%	5%
	2024	7%	50%	6%	1%	26%	5%	5%

Fördelning av urval sett till familjesituation

Respondenterna i urvalet har också fått uppge vilken familjesituation man befinner sig i. Största andel har varit gifta/sambo men utan barn (inkluderar både yngre barnlösa par och äldre med barn men som flyttat ut från barndomshemmet) som uppgått till 45-46 procent av urvalet. En annan relativt stor grupp är de som är gifta/sambo med hemmavarande barn, 27-29 procent. Lägg därtill singlar utan hemmavarande barn som alltid varit 18 procent, samt singlar med hemmavarande barn, 3-4 procent.

Tabell 8:		Familjesituation				
		Singel - och barn hemma	Singel - inga barn hemma	Gift/sambo - och barn	Gift/sambo - inga barn	Annan familjesituation
År	2020	4%	18%	27%	45%	6%
	2022	3%	18%	29%	46%	5%
	2024	4%	18%	27%	45%	6%

Fördelning av urval sett till partitillhörighet

Respondenterna i urvalet har fått svara på frågan hur man skulle rösta idag om de vore riksdagsval. I denna tabell redovisas hur de faktiskt tänker rösta just nu utan att omräkningar sker av de osäkra väljarna. Andelen som skulle rösta på S uppgår till mellan 24 och 30 procent, dvs att stödet för S ökat i detta urval. Andelen som skulle rösta på M har uppgått alla åren mellan 13 och 14 procent, och på SD mellan 11 och 13 procent. Andelen osäkra väljare är stabilt runt 19-21 procent. Övriga andelar som skulle rösta på övriga partier är relativt stabila över tiden.

Tabell 9:		Partitillhörighet - Rösta om det vore riksdagsval idag											
		SD	M	KD	L	C	MP	S	V	Annat parti	Rösta blankt /ej rösta	Ej rätt att rösta	Osäker
År	2020	12%	14%	4%	2%	5%	5%	24%	8%	4%	2%	1%	19%
	2022	11%	14%	4%	2%	5%	2%	30%	8%	1%	2%	1%	21%
	2024	13%	13%	2%	3%	3%	4%	29%	9%	1%	1%	2%	21%

Fördelning av urval sett till partitillhörighet i jämförelse med aktuell opinionsmätning

Om man istället skulle räkna om och utesluta de osäkra väljarna och de som skulle rösta blankt, inte rösta alls, eller på annat parti än riksdagspartierna, så blir fördelningen av partitillhörighet en annan, och kan då jämföras med opinionsmätningarna för april månad då datainsamlingen skedde för Mångfaldsbarometern 2024. I detta fall jämförs resultatet med tidigare resultat från Mångfaldsbarometern men också med Verians officiella samlade partisympatier för april månad.

I en jämförelse mellan Mångfaldsbarometerns resultat från 2020 till 2024 så har andelen S väljare ökat från 33 till årets 38 procent. KD:s och C:s väljare har minskat med tre procentenheter från 2020 till 2024. Övriga partiernas sympatisörer är relativt stabila över denna fyra års period då denna fråga togs med.

Om det i stället görs en jämförelse mellan årets partifördelning med Verians opinionsmätning för april så går det att se att årets urval har ett underskott av SD väljare (-3%) och M väljare (-4%), men har istället en överrepresentation av väljare från S (+3%) och V (+3%). De övriga partiernas partisympatisörer är bara en procentenhet från Verians opinionsmätning för april.

Tabell 10:		Partitillhörighet - Rösta om det vore riksdagsval							
		SD	M	KD	L	C	MP	S	V
År	2020	17%	18%	6%	3%	7%	6%	33%	10%
	2022	14%	18%	5%	2%	7%	3%	39%	10%
	2024 (april)	17%	17%	3%	4%	4%	6%	38%	11%
	Verian April 2024	20%	21%	4%	3%	4%	5%	35%	8%